

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Besluit nr. 20/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 december 2003 tot vaststelling van een algemeen kader voor de financiering van communautaire acties ter ondersteuning van het consumentenbeleid in de periode 2004-2007 ⁽¹⁾** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG** 8
- Verordening (EG) nr. 22/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 18
- Verordening (EG) nr. 23/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse 20
- Verordening (EG) nr. 24/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm 22
- Verordening (EG) nr. 25/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de achttiende deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1290/2003 24
- ★ **Verordening (EG) nr. 26/2004 van de Commissie van 30 december 2003 betreffende het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot** 25
- ★ **Verordening (EG) nr. 27/2004 van de Commissie van 5 januari 2004 houdende overgangsbepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad met betrekking tot de financiering door het EOGFL, afdeling Garantie, van de maatregelen voor plattelandsontwikkeling in Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije** 36

Prijs: 18 EUR

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ Verordening (EG) nr. 28/2004 van de Commissie van 5 januari 2004 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1177/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EUSILC), wat de gedetailleerde inhoud van het tussentijds en het eindverslag over de kwaliteit betreft	42
★ Verordening (EG) nr. 29/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van de kenmerken van de speciale module 2005 over de combinatie van werk en gezin ingevolge Verordening (EG) nr. 577/98 van de Raad	57
Verordening (EG) nr. 30/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten ...	61
Verordening (EG) nr. 31/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit	64
Verordening (EG) nr. 32/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen	65
Verordening (EG) nr. 33/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten	69
Verordening (EG) nr. 34/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 betreffende de offertes voor de uitvoer van haver, die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003	72
Verordening (EG) nr. 35/2004 van de Commissie van 8 januari 2004 betreffende de offertes voor de invoer van maïs die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2315/2003	73

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Raad

2004/14/EG:

★ Beschikking van de Raad van 22 december 2003 houdende wijziging van de derde alinea (Bij de behandeling te hanteren basiscriteria) van deel V van de Gemeenschappelijke Visuminstructies	74
--	----

2004/15/EG:

★ Beschikking van de Raad van 22 december 2003 houdende wijziging van deel II, punt 1.2, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en vaststelling van een nieuwe bijlage bij die instructies	76
--	----

2004/16/EG:

★ Besluit van de Raad van 22 december 2003 houdende toekenning van een lagere rubriceringsgraad aan bijlage 5 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en de overeenkomstige bijlage 14b van het Gemeenschappelijk Handboek, en houdende derubricering van de bijlagen 9 en 10 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en de overeenkomstige bijlagen 6b en 6c van het Gemeenschappelijk Handboek	78
--	----

2004/17/EG:

- ★ **Beschikking van de Raad van 22 december 2003 tot wijziging van deel V, punt 1.4, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en deel I, punt 4.1.2, van het Gemeenschappelijk Handboek, namelijk de opneming onder de voor te leggen bewijsstukken van het bewijs van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten ingeval een eenvormig inreisvisum wordt afgegeven** 79

Commissie

2004/18/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 23 december 2003 tot wijziging van Beschikking 2003/749/EG inzake een eerste financiële bijdrage van de Gemeenschap in de subsidieerbare kosten van de uitroeiing van aviariae influenza in België in 2003** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5010*) 81

2004/19/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 23 december 2003 tot wijziging van Beschikking 2003/812/EG tot vaststelling van de lijsten van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van bepaalde producten voor menselijke consumptie als bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG van de Raad toestaan** ⁽¹⁾ (*kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5046*) 84

2004/20/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 23 december 2003 tot oprichting van een uitvoerend agentschap, genaamd het „Uitvoerend Agentschap voor intelligente energie”, voor het beheer van de communautaire maatregelen op het gebied van energie overeenkomstig Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad** 85

2004/21/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 29 december 2003 tot vaststelling van de indicatieve toewijzingen aan Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, voor de maatregelen voor plattelandsontwikkeling voor de periode van 2004 tot en met 2006** 87

2004/22/EG:

- ★ **Beschikking van de Commissie van 29 december 2003 tot wijziging van Beschikking 94/83/EG inzake financiële bijstand van de Gemeenschap met het oog op de verbetering van het stelsel voor veterinaire controle aan de buitengrenzen van de Gemeenschap in Duitsland** (*kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5201*) ... 89

2004/23/EG:

- ★ **Besluit van de Commissie van 29 december 2003 tot opening van een onderzoek op grond van artikel 27, lid 2 van Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad naar schending van de vrijheid van vereniging in Belarus** 90

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

BESLUIT Nr. 20/2004/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD**van 8 december 2003****tot vaststelling van een algemeen kader voor de financiering van communautaire acties ter ondersteuning van het consumentenbeleid in de periode 2004-2007****(Voor de EER relevante tekst)**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 153,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het consumentenbeleid levert een cruciale bijdrage aan twee strategische doelstellingen van de Commissie die zijn vervat in de mededeling van de Commissie over de strategische doelstellingen 2000-2005 „De vorm van het nieuwe Europa” ⁽³⁾, namelijk de bevordering van een nieuwe economische en sociale agenda ter modernisering van de Europese economie en een hogere levenskwaliteit voor Europa's burgers.
- (2) De strategie voor het consumentenbeleid 2002-2006 streeft drie cruciale doelstellingen na. Deze doelstellingen worden verwezenlijkt via acties in het kader van een doorlopend programma dat op gezette tijden door de Commissie wordt herzien.
- (3) De doelstellingen en de acties van de strategie voor het consumentenbeleid dienen de toewijzing van financiële middelen voor acties binnen dit kader te sturen. Bovendien moet aan activiteiten die bedoeld zijn om consumentenbelangen in overeenstemming met artikel 153 van het Verdrag in andere werkterreinen te integreren, dezelfde hoge prioriteit worden gegeven als aan de drie cruciale doelstellingen van de strategie voor het consumentenbeleid.

- (4) Overeenkomstig de strategie voor het consumentenbeleid bestrijkt het consumentenbeleid in de context van dit kader de veiligheid van diensten en niet-voedingsproducten en de economische belangen van de consument in de Europese Unie. Acties op het gebied van voedselveiligheid vallen niet onder dit kader.

- (5) Evenwichtige en duurzame ontwikkeling is overeenkomstig artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie een algemeen doel van de Europese Unie. In aansluiting op de Verklaring van Johannesburg over duurzame ontwikkeling, het programma voor de tenuitvoerlegging van de wereldtop inzake duurzame ontwikkeling en de procedure van Cardiff moeten maatregelen worden genomen om duurzame ontwikkeling tot stand te brengen.

- (6) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag omvat dit kader communautaire acties ter ondersteuning en versterking van de capaciteit van organisaties en organen die de belangen van de consument op communautair, nationaal en regionaal vlak behartigen.

- (7) In aanvulling op de maatregelen in dit kader moet de Commissie er eveneens voor zorgen dat consumentenorganisaties en andere relevante niet-gouvernementele organisaties kunnen bijdragen tot de uitvoering van de strategie ter bescherming van de consument, door middel van hun betrokkenheid bij de werkzaamheden van het uit hoofde van Besluit 2000/709/EG van de Commissie ⁽⁴⁾ opgerichte consumentencomité.

- (8) Dit kader omvat gezamenlijke acties van de Commissie en één of meer lidstaten om de doelstellingen van het consumentenbeleid te verwezenlijken.

⁽¹⁾ PB C 234 van 30.9.2003, blz. 86.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 24 september 2003 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 1 december 2003.

⁽³⁾ PB C 81 van 21.3.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 258 van 10.10.2003, blz. 35.

(9) Het is van algemeen Europees belang — in de betekenis van artikel 108 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾ — dat de gezondheid, de veiligheid en de economische belangen van de consument, evenals de belangen van de consument bij de ontwikkeling van normen voor producten en diensten, op communautair vlak worden behartigd.

(10) Het onderhavige besluit stelt voor de gehele duur van het kader de financiële middelen vast die in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure voor de begrotingsautoriteit het voornaamste referentiepunt vormen in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽²⁾.

(11) Teneinde de doeltreffendheid en het effect te vergroten van de activiteiten van Europese consumentenorganisaties en consumentenorganisaties die op communautair vlak de belangen van de consument bij de ontwikkeling van normen voor producten en diensten behartigen, kunnen de financiële bijdragen voor subsidiabele organisaties gedurende de looptijd van dit kader voorwerp zijn van kaderpartnerschapsovereenkomsten.

(12) Met het oog op meer administratieve efficiëntie en een grotere doeltreffendheid en impact van specifieke projecten worden minstens om de twee jaar oproepen tot het indienen van projecten gepubliceerd en bedraagt de financiële steun maximaal 75 % van de subsidiabele uitgaven voor de uitvoering van de projecten.

(13) De overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte („EER-overeenkomst”) bepaalt onder meer dat de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie die aan de Europese Economische Ruimte („EVA/EER-landen”) deelnemen, nauwer en op grotere schaal moeten samenwerken in het kader van de communautaire activiteiten op het gebied van consumentenbescherming.

(14) De geassocieerde landen kunnen aan dit algemene kader deelnemen overeenkomstig de voorwaarden van de respectieve bilaterale overeenkomsten tot vaststelling van de algemene beginselen voor hun deelname aan communautaire programma's.

(15) De acties worden voortdurend gecontroleerd en op gezette tijden geëvalueerd om het nut en de impact van het kader te vergroten. Zo nodig wordt het kader aangepast.

(16) De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾,

BESLUITEN:

Artikel 1

Werkingsfeer

1. Dit besluit stelt een algemeen kader vast voor communautaire acties ter ondersteuning van het consumentenbeleid („het kader”) in de in artikel 5, lid 1, bedoelde periode.

2. De acties van dit kader vullen de acties aan die in en door de lidstaten worden ondernomen ter bescherming van de gezondheids-, veiligheids- en economische belangen van de consumenten en ter bevordering van het recht op informatie en educatie, alsmede van het recht van de consumenten zich ter bescherming van zijn belangen te organiseren.

Artikel 2

Actiegebieden

De acties van dit kader houden verband met de volgende specifieke gebieden:

- Bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de consument ten aanzien van diensten en niet-voedingsproducten.
- Bescherming van de economische en wettelijke belangen van de consument.
- Bevordering van voorlichting en educatie van de consument.
- Bevordering van de capaciteit van de consumentenorganisaties om op Europees niveau een bijdrage te leveren.

Artikel 3

Doelstellingen van de acties

De acties van dit kader helpen de volgende algemene doelstellingen verwezenlijken:

- Een hoog communautair niveau van consumentenbescherming, in het bijzonder door vaststelling van communautaire voorschriften en handelwijzen ter bescherming van de consument en door de belangen van de consument te integreren in andere communautaire beleidsmaatregelen.
- Een doeltreffende handhaving van de voorschriften inzake consumentenbescherming, in het bijzonder door toezicht uit te oefenen op de markt, door samenwerking op het gebied van administratie en handhaving, en door de consument toegang te verlenen tot voorlichting over diensten en non-food producten, en tot klachten- en geschillenbeslechting.

⁽¹⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1. Akkoord gewijzigd bij Besluit 2003/429/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 147 van 14.6.2003, blz. 25).

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- c) Een gepaste betrokkenheid van consumentenorganisaties bij de ontwikkeling van consumentenbeleid en andere communautaire beleidsmaatregelen die de belangen van de consument beïnvloeden.

Artikel 4

Soorten acties

1. De acties van dit kader worden in de bijlage per doelstelling vermeld.
2. De acties 1 tot en met 8, 11 tot en met 15 en 19 worden rechtstreeks door de Commissie uitgevoerd.
3. De acties 9 en 10 worden gezamenlijk gefinancierd door de Gemeenschap en één of meer lidstaten, of door de Gemeenschap en de bevoegde autoriteiten in de derde landen die krachtens artikel 9 aan het kader deelnemen.
4. De acties 16, 17 en 18 ontvangen financiële bijdragen van de Gemeenschap.

Artikel 5

Financiering

1. Het financiële kader voor de uitvoering van deze beschikking tijdens de periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2007 bedraagt 72 miljoen EUR, waarvan 54 miljoen EUR voor de periode tot en met 31 december 2006.
2. Voor de periode na 31 december 2006 wordt het bedrag geacht bevestigd te zijn indien het in deze periode aansluit bij de financiële vooruitzichten die gelden voor de periode die in 2007 begint.
3. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

Artikel 6

Financiële bijdrage

1. De bijdrage van de Gemeenschap aan de gezamenlijke acties 9 en 10 van de bijlage bedraagt in principe 50 % — maar in geen geval meer dan 70 % — van de totale kosten van de actie. De Commissie vermeldt duidelijk welke gezamenlijke maatregelen in aanmerking komen voor een financiële bijdrage van meer dan 50 %.
2. De financiële bijdragen voor actie 16 bedragen hoogstens 50 % van de kosten van subsidiabele activiteiten.
3. De financiële bijdragen voor actie 17 bedragen hoogstens 95 % van de kosten van subsidiabele activiteiten.
4. Voor verlenging van de financiële bijdragen voor de acties 16 en 17 ten gunste van subsidiabele organisaties die het voorgaande jaar de belangen van de consument actief en doeltreffend hebben behartigd, geldt niet de regel van de geleidelijke vermindering.

5. De financiële bijdragen voor actie 18 bedragen in principe 50 % — maar in geen geval meer dan 75 % — van de subsidiabele kosten voor de uitvoering van het project. De Commissie geeft duidelijk aan welke specifieke projecten in aanmerking komen voor een financiële bijdrage van meer dan 50 %.

Artikel 7

Begunstigden

1. De financiële bijdragen voor de gezamenlijke acties 9 en 10 kunnen worden toegekend aan overheidsinstanties of non-profitorganisaties die door de betrokken lidstaat of bevoegde autoriteit worden aangewezen en door de Commissie aanvaard.
2. De financiële bijdragen voor actie 16 kunnen worden toegekend aan Europese consumentenorganisaties die:
 - a) niet-gouvernementeel zijn, geen winstoogmerk hebben, onafhankelijk zijn van het bedrijfsleven en vrij zijn van handels-, zakelijke of andere tegenstrijdige belangen en die als belangrijkste doelstelling en activiteit de bevordering en de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en de economische belangen van de consument in de Gemeenschap nastreven en
 - b) officieel de opdracht hebben gekregen van nationale consumentenorganisaties uit minstens de helft van de lidstaten — nationale consumentenorganisaties die de consument overeenkomstig nationale voorschriften of praktijken vertegenwoordigen en regionaal of nationaal actief zijn — om de belangen van de consument in de Gemeenschap te behartigen en
 - c) de Commissie toereikende bewijsstukken hebben overgelegd met betrekking tot hun lidmaatschap, intern reglement en financieringsbronnen.
3. De financiële bijdragen voor actie 17 kunnen worden toegekend aan Europese consumentenorganisaties die:
 - a) niet-gouvernementeel zijn, geen winstoogmerk hebben, onafhankelijk zijn van het bedrijfsleven, vrij zijn van handels-, zakelijke of andere tegenstrijdige belangen en die als belangrijkste doelstelling en activiteit de behartiging van belangen van de consument bij het normalisatieproces in de Gemeenschap behartigen en
 - b) die in ten minste twee derde van de lidstaten officieel de opdracht hebben gekregen de belangen van consumenten op communautair niveau te behartigen
 - van organisaties die, overeenkomstig nationale voorschriften of praktijken, nationale consumentenorganisaties in de lidstaten vertegenwoordigen, of,
 - bij afwezigheid van dergelijke organisaties, van nationale consumentenorganisaties in de lidstaten die, overeenkomstig nationale voorschriften of praktijken, de consument vertegenwoordigen en nationaal actief zijn.

4. De financiële bijdragen voor actie 18 kunnen worden toegekend aan rechtspersonen of verenigingen van rechtspersonen, met inbegrip van relevante onafhankelijke overheidsinstanties en regionale consumentenorganisaties, die onafhankelijk van het bedrijfsleven en de handel opereren en daadwerkelijk verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de projecten.

Artikel 8

Uitsluitingen

Subsidieaanvragers, inschrijvers en contractanten die valse verklaringen indienen of ernstig tekortschieten in het naleven van hun contractuele verplichtingen, worden uitgesloten van de gunning van nieuwe contracten zoals bedoeld in artikel 96 van het Financieel Reglement.

Artikel 9

Deelname van derde landen

Aan het kader kunnen deelnemen:

- a) EVA/EER-landen, overeenkomstig de voorwaarden van de EER-overeenkomst;
- b) geassocieerde landen, overeenkomstig de voorwaarden van de respectieve bilaterale overeenkomsten tot vaststelling van de algemene beginselen voor hun deelname aan communautaire programma's.

Artikel 10

Samenhang en complementariteit

1. De Commissie zorgt ervoor dat de acties van het kader stroken met de strategie voor het consumentenbeleid.
2. De Commissie zorgt ervoor dat de acties van dit kader en andere communautaire programma's en initiatieven samenhang vertonen en complementair zijn.

Artikel 11

Werkprogramma

De Commissie keurt een jaarlijks werkprogramma goed dat de volgende elementen omvat:

- a) de prioriteiten per doelstelling;
- b) de uitsplitsing van het jaarbudget over de in artikel 4 vermelde soorten acties;
- c) het geplande tijdschema van de aanbestedingen, de gezamenlijke acties en de oproepen tot het indienen van voorstellen;

- d) de selectie- en gunningscriteria voor de acties 16, 17 en 18 (bij oproepen tot het indienen van voorstellen), de criteria voor financiële bijdragen van meer dan 50 % voor actie 18 en het indicatieve bedrag dat voor elke oproep tot het indienen van voorstellen beschikbaar is, overeenkomstig de relevante bepalingen van het Financieel Reglement en voorzover mogelijk rekening houdend met de noodzaak van het vaststellen van eenvoudige administratieve vereisten, met name in het geval van kleine financiële bijdragen voor specifieke projecten.

Artikel 12

Publicatie en procedures

1. De Commissie publiceert in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en op haar internetsite:

- a) een oproep tot het indienen van voorstellen voor de acties 16 en 17 en
- b) minstens om de twee jaar een oproep tot het indienen van voorstellen voor actie 18 met een beschrijving van de prioriteiten.

2. Indien aanvragers niet in aanmerking komen of hun aanvraag niet de vereiste informatie bevat om na te gaan of zij aan de selectiecriteria voldoen, stelt de Commissie hen daarvan in een vroeg stadium van het beoordelingsproces op de hoogte.

3. De Commissie neemt binnen drie maanden na het verstrijken van de termijn voor het indienen van aanvragen een besluit over de toekenning van financiële bijdragen voor de acties 16, 17 en 18.

4. De Commissie publiceert jaarlijks op haar internetsite een lijst van wie financiële bijdragen heeft ontvangen en een lijst van in de context van het kader gefinancierde acties met vermelding van de bedragen.

Artikel 13

Toezicht en evaluatie

1. De Commissie houdt nauwgezet en op gezette tijden toezicht op de ondernomen acties van het kader. De Commissie legt uiterlijk op 31 december 2005 een tussentijds verslag over de uitvoering van het kader aan het Europees Parlement en de Raad voor. De Commissie stelt het Europees Parlement jaarlijks op de hoogte indien de besluitvormingsprocedure inzake aanvragen voor de acties 16, 17 en 18 de in artikel 12, lid 3, vastgelegde termijn van drie maanden overschrijdt.

2. Voordat een voorstel tot verlenging van het kader wordt ingediend en in elk geval uiterlijk op 31 december 2007 legt de Commissie een evaluatieverslag over de acties van het kader aan het Europees Parlement en de Raad voor.

*Artikel 14***Uitvoering van maatregelen**

1. De Commissie is overeenkomstig het Financieel Reglement verantwoordelijk voor het beheer en de uitvoering van dit besluit.
2. De maatregelen bedoeld in artikel 4, leden 3 en 4, en in artikel 11 worden genomen volgens de procedure van artikel 15, lid 2.

*Artikel 15***Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

*Artikel 16***Inwerkingtreding**

Dit besluit treedt in werking op de derde dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 8 december 2003.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

P. COX

Voor de Raad

De voorzitter

F. FRATTINI

BIJLAGE

Per doelstelling gerangschikte acties waarnaar in artikel 4 verwezen wordt**Doelstelling a): Een hoog gemeenschappelijk niveau van consumentenbescherming**

- Actie 1** Wetenschappelijk advies, risicoanalyses inclusief vergelijkende beoordelingen en beoordeling van de opties inzake risicovermindering met betrekking tot de gezondheid van de consument en de veiligheid van niet-voedingsmiddelen en diensten.
- Actie 2** Voorbereiden van wetgevingsinitiatieven en andere regulerende initiatieven en bevorderen van zelfregulerende initiatieven, onder meer:
- 2.1. vergelijkende analyse van markten en regulerende systemen;
 - 2.2. juridische en technische knowhow voor de ontwikkeling van beleidsmaatregelen ter bevordering van veilige diensten;
 - 2.3. technische knowhow voor de ontwikkeling van normalisatiemandaten voor producten en diensten;
 - 2.4. juridische en technische knowhow voor de ontwikkeling van beleidsmaatregelen ter bevordering van de economische belangen van de consumenten;
 - 2.5. workshops met belanghebbende partijen en deskundigen.
- Actie 3** Volgen en beoordelen van marktontwikkelingen die gevolgen voor de economische en andere belangen van consumenten hebben (onder meer prijsonderzoeken; inventarisatie en analyse van klachten van consumenten, en onderzoek naar veranderingen van de marktstructuur).
- Actie 4** Verzamelen en uitwisselen van gegevens met het oog op het leveren van een bewijsgrond voor de ontwikkeling van een consumentenbeleid en de integratie van de belangen van de consument in ander EU-beleid (onder meer onderzoek naar de opvattingen van de consumenten en het bedrijfsleven, en het verzamelen en analyseren van statistische en andere relevante gegevens).

Doelstelling b): Een doeltreffende handhaving van de voorschriften inzake consumentenbescherming

- Actie 5** Coördinatie van acties op het gebied van surveillance en handhaving van de voorschriften, onder meer:
- 5.1. ontwikkelen van IT-instrumenten (bijvoorbeeld databases en informatie- en communicatiesystemen) voor de samenwerking bij de handhaving van de voorschriften;
 - 5.2. opleidingen, seminars en uitwisselingen van ambtenaren met het oog op gezamenlijke acties ter handhaving van de voorschriften;
 - 5.3. plannen en ontwikkelen van gezamenlijke acties ter handhaving van de voorschriften;
 - 5.4. gezamenlijke proefacties ter handhaving van de voorschriften.
- Actie 6** Ontwikkelen van gemakkelijk en algemeen toegankelijke databases over de toepassing van en de jurisprudentie over consumentenrechten die uit de communautaire wetgeving ter bescherming van de consument voortvloeien (inclusief de voltooiing en de verbetering van de database over oneerlijke contractvoorwaarden).
- Actie 7** Volgen en beoordelen van de veiligheid van niet-voedingsproducten en diensten, onder meer:
- 7.1. versterken en uitbreiden van het RAPEX-waarschuwingssysteem, rekening houdend met ontwikkelingen op het gebied van de uitwisseling van informatie over markttoezicht;
 - 7.2. technische analyse van kennisgevingen met waarschuwing;
 - 7.3. verzamelen en analyseren van gegevens over de risico's van specifieke consumptiegoederen en diensten;
 - 7.4. ontwikkelen van het netwerk voor de veiligheid van consumptiegoederen (Consumer Product Safety Network) zoals voorzien in Richtlijn 2001/95/EG ⁽¹⁾.
- Actie 8** Volgen van het functioneren van en het beoordelen van de gevolgen van alternatieve systemen voor geschillenbeslechting (met name on-linesystemen) en de mate waarin deze systemen grensoverschrijdende klachten en geschillen doeltreffend kunnen beslechten. Technische bijstand voor de verdere ontwikkeling van het Europese buitengerechtelijke netwerk.

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid (PB L 11 van 15.1.2002, blz. 4).

- Actie 9** (Gezamenlijke actie) Financiële bijdragen — in overeenstemming met artikel 7, lid 1 — voor overheidsinstanties en non-profitorganisaties die communautaire netwerken vormen die informatie en bijstand aan consumenten verlenen, zodat ze hun rechten kunnen uitoefenen en toegang tot een geschikt systeem voor geschillenbeslechting krijgen (het netwerk van Europese bureaus voor consumentenvoorlichting en de infobalies van het Europese buitengerechtelijke netwerk).
- Actie 10** (Gezamenlijke actie) Financiële bijdragen — in overeenstemming met artikel 7, lid 1 — voor specifieke gezamenlijke acties op het gebied van surveillance en handhaving van de voorschriften. Het doel is de samenwerking inzake de communautaire wetgeving ter bescherming van de consument (inclusief de richtlijn inzake algemene productveiligheid) op het punt van administratie en handhaving te verbeteren. Financiële bijdragen voor andere acties op het gebied van administratieve samenwerking.

Doelstelling c): Een gepaste rol voor consumentenorganisaties bij het beleid van de Europese Unie

- Actie 11** Het ter beschikking stellen van specifieke technische en juridische knowhow aan consumentenorganisaties ter ondersteuning van hun deelname aan en inbreng bij het overleg over zowel wetgevende als niet-wetgevende initiatieven van de Gemeenschap op relevante beleidsgebieden — zoals interne markt, diensten van algemeen belang en het tienjarenkaderprogramma voor duurzame productie en consumptie — en ter ondersteuning van hun bijdrage aan het markttoezicht.
- Actie 12** Het behartigen van de belangen van de Europese consument op internationale fora (inclusief internationale normalisatieorganisaties en internationale handelsorganisaties).
- Actie 13** Opleidingen voor het personeel van regionale, nationale en Europese consumentenorganisaties en andere acties op het gebied van capaciteitsopbouw, zoals trainingen op het gebied van projectontwikkeling en aanvraagprocedures, een internetforum voor specifieke projecten, workshops en bijeenkomsten ter bevordering van projectpartnerschappen.
- Actie 14** Voorlichting over de rechten waarover de consument krachtens de wetgeving ter bescherming van de consument en andere communautaire beschermingsmaatregelen beschikt in het bijzonder in de nieuwe lidstaten, in samenwerking met de consumentenorganisaties aldaar.
- Actie 15** Educatie van de consument, inclusief acties gericht op jonge consumenten, en de ontwikkeling van interactieve educatieve on-linehulpmiddelen inzake grensoverschrijdende transacties en de rechten van de consument op de interne markt).
- Actie 16** Financiële bijdragen — in overeenstemming met artikel 7, lid 2 — voor het functioneren van Europese consumentenorganisaties.
- Actie 17** Financiële bijdragen — in overeenstemming met artikel 7, lid 3 — voor het functioneren van Europese consumentenorganisaties die de belangen van de consument behartigen bij het ontwikkelen van normen voor producten en diensten in de Gemeenschap.

Doelstellingen a), b) en c)

- Actie 18** Financiële bijdragen — in overeenstemming met artikel 7, lid 4 — voor specifieke communautaire of nationale projecten ter ondersteuning van de in artikel 3 vastgestelde doelstellingen van het consumentenbeleid, met inbegrip van financiële bijdragen voor:
- specifieke projecten die door consumentenorganisaties worden uitgevoerd om de daadwerkelijke implementatie van het acquis communautaire inzake consumentenbescherming in de nieuwe lidstaten te versnellen;
 - specifieke projecten ter bevordering van de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie en beste praktijken betreffende de integratie van de consumentenrechten in andere beleidsterreinen.
- Actie 19** Evaluatie van acties die krachtens dit algemene kader zijn ondernomen.
-

**VERORDENING (EG) Nr. 21/2004 VAN DE RAAD
van 17 december 2003**

**tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging
van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

uitvoering van Richtlijn 92/102/EEG niet voldoet en moet worden verbeterd. Bijgevolg moeten stringenter en meer specifieke voorschriften worden vastgesteld, naar het voorbeeld van Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen ⁽⁶⁾.

(1) Krachtens artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾, moeten voor het intracommunautaire handelsverkeer bestemde dieren enerzijds overeenkomstig de vereisten van de communautaire voorschriften zijn geïdentificeerd en anderzijds zijn geregistreerd zodat het bedrijf, het centrum of de instelling van oorsprong of van tijdelijk verblijf kan worden teruggevonden. Vóór 1 januari 1993 moet deze identificatie- en registratieregeling ook van toepassing worden verklaard op het verkeer van dieren binnen het grondgebied van elke lidstaat.

(2) In artikel 14 van Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽⁴⁾, is bepaald dat de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie van andere dieren dan slachtdieren en geregistreerde paardachtigen, moeten worden uitgevoerd nadat de veterinaire controles zijn verricht.

(3) Voorschriften betreffende de identificatie en de registratie van met name schapen en geiten zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/102/EEG van de Raad van 27 november 1992 met betrekking tot de identificatie en de registratie van dieren ⁽⁵⁾. Ten aanzien van schapen en geiten is vooral bij de mond- en klauwzeercrisis gebleken dat de

(4) Uit de communautaire wetgeving, en in het bijzonder uit Verordening (EG) nr. 1760/2000, blijkt dat de algemeen gehanteerde begrippen „houder” en „bedrijf” geen betrekking hebben op dierenartspraktijken of veterinaire klinieken. Omwille van de leesbaarheid van de wetgeving is het nuttig de draagwijdte van deze begrippen beter te expliciteren.

(5) Dientengevolge is het nodig Richtlijn 92/102/EEG te wijzigen, om duidelijk te maken dat runderen reeds zijn uitgesloten van de werkingssfeer van deze richtlijn, en dat nu ook de schapen en geiten daarvan worden uitgesloten.

(6) Ook is het nodig Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽⁷⁾ te wijzigen, om de verwijzingen daarin naar de communautaire wetgeving met betrekking tot de identificatie van de betrokken diersoorten aan te passen.

(7) In 1998 heeft de Commissie een grootschalig project opgezet inzake de elektronische identificatie van dieren (IDEA); het eindverslag is ingediend op 30 april 2002. Dit project heeft aangetoond dat de identificatieregeling voor schapen en geiten aanzienlijk kan worden verbeterd door gebruik te maken van elektronische identificatiemiddelen voor deze dieren, mits de nodige begeleidende maatregelen worden vastgesteld.

(8) De elektronische identificatie van schapen en geiten is nu zo ver ontwikkeld dat zij in de praktijk kan worden toegepast. In afwachting van de vaststelling van de nodige uitvoeringsbepalingen voor de behoorlijke invoering van het systeem van elektronische identificatie op communautaire schaal, moet een doelmatige identificatie- en registratieregeling, in het kader waarvan rekening kan worden gehouden met de verdere ontwikkelingen op het gebied van de toepassing van elektronische identificatie op communautaire schaal, het mogelijk maken om elk dier alsmede het geboortebedrijf van elk dier afzonderlijk te identificeren.

⁽¹⁾ Advies uitgebracht op 17 november 2003 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽²⁾ PB C 208 van 3.9.2003, blz. 32.

⁽³⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14).

⁽⁴⁾ PB L 268 van 24.9.1991, blz. 56. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/43/EG (PB L 16 van 22.1.1996, blz. 3).

⁽⁵⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 32. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁶⁾ PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EG) nr. 1226/2002 van de Commissie (PB L 179 van 9.7.2002, blz. 13).

- (9) Om rekening te houden met de verdere ontwikkelingen op het gebied van de elektronische identificatie van schapen en geiten, en met name met de ervaring die bij de toepassing daarvan wordt opgedaan, is het dienstig dat de Commissie bij de Raad een verslag betreffende de mogelijke toepassing van elektronische identificatie op communautaire schaal indient, samen met de vereiste voorstellen.
- (10) Ook is het nuttig dat de Commissie, met name in het licht van de bevindingen van haar Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek, gedetailleerde technische richtsnoeren, definities en procedures verschaft met betrekking tot de technische kenmerken van identificatiemiddelen en uitleesapparaten, de testprocedures, de aanvaardingscriteria en het certificeringsmodel voor erkende testlaboratoria, de aanschaf van adequate identificatiemiddelen en uitleesapparatuur, de toepassing van identificatiemiddelen, het uitlezen en recupereren ervan, de codering van identificatiemiddelen, het gemeenschappelijk glossarium, het gegevenswoordenboek en de communicatienormen.
- (11) In lidstaten met een betrekkelijk geringe schapen- en geitenpopulatie kan het invoeren van een elektronisch identificatiesysteem niet worden gerechtvaardigd; het is derhalve dienstig deze lidstaten toe te staan dit facultatief te stellen. Ook is het dienstig in een mogelijkheid te voorzien om volgens een snelle procedure aanpassingen aan te brengen in de populatiedrempels beneden welke elektronische identificatie facultatief gesteld mag worden.
- (12) Om alle verplaatsingen van schapen en geiten traceerbaar te maken, moeten de dieren naar behoren geïdentificeerd worden en moet elke verplaatsing van die dieren kunnen worden nagegaan.
- (13) De houders van dieren moeten de gegevens betreffende de dieren op hun bedrijf bijhouden. De minimaal vereiste informatie moet worden vastgesteld voor de gehele Gemeenschap.
- (14) In elke lidstaat moet een centraal register worden ingesteld met een bijgewerkte lijst van alle houders van de onder deze verordening vallende dieren die hun bedrijf uitoefenen op het grondgebied van de betrokken lidstaat, met vermelding van de voor de gehele Gemeenschap minimaal vereiste informatie.
- (15) Met het oog op een snelle en accurate tracerings van dieren dient elke lidstaat een geautomatiseerd gegevensbestand op te zetten waarin alle bedrijven op het grondgebied van de lidstaat en alle verplaatsingen van de dieren worden opgenomen.
- (16) De aard van de identificatiemiddelen moet worden vastgelegd voor de gehele Gemeenschap.
- (17) Al wie betrokken is bij de handel in dieren, dient de gegevens te registreren met betrekking tot alle transacties, en de bevoegde autoriteit dient op verzoek toegang te hebben tot deze gegevens.
- (18) Met het oog op de correcte toepassing van deze verordening moet worden voorzien in een snelle en doeltreffende uitwisseling van informatie over de identificatiemiddelen en de daarop betrekking hebbende documenten tussen de lidstaten. Communautaire voorschriften terzake zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad van 13 maart 1997 betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften ⁽¹⁾, en bij Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving ⁽²⁾.
- (19) Om de betrouwbaarheid van de in deze verordening vastgestelde maatregelen te garanderen, moeten de lidstaten adequate en doeltreffende controlemaatregelen treffen, onverminderd Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen ⁽³⁾.
- (20) Om bij het verlenen van bepaalde vormen van steun op grond van Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers ⁽⁴⁾, rekening te kunnen houden met de krachtens onderhavige verordening vastgestelde regeling, moet Verordening (EG) nr. 1782/2003 worden gewijzigd.
- (21) Het is noodzakelijk de vereiste maatregelen voor de uitvoering van deze verordening vast te stellen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁵⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Elke lidstaat stelt overeenkomstig deze verordening een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten vast.

⁽¹⁾ PB L 82 van 22.3.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 351 van 2.12.1989, blz. 34.

⁽³⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 270 van 21.10.2003, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. Deze verordening geldt onverminderd communautaire voorschriften voor de bestrijding en de uitroeiing van dierziekten en onverminderd Richtlijn 91/496/EEG en Verordening (EG) nr. 1782/2003.

Artikel 2

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „dier”: schaap of geit;
- b) „bedrijf”: een inrichting, constructie of, in het geval van een openluchtfokkerij, omgeving, waar dieren permanent of tijdelijk worden gehouden, gefokt of gehanteerd, met uitzondering van dierenartspraktijken en veterinaire klinieken;
- c) „houder”: een natuurlijk of rechtspersoon die permanent of tijdelijk verantwoordelijk is voor dieren, met uitzondering van dierenartspraktijken en veterinaire klinieken;
- d) „bevoegde autoriteit”: de centrale autoriteit of autoriteiten van een lidstaat die verantwoordelijk is/zijn voor of belast is/zijn met de uitoefening van de veterinaire controles en de uitvoering van deze verordening of, met betrekking tot het toezicht op de premies, de autoriteit die belast is met uitvoering van Verordening (EG) nr. 1782/2003;
- e) „intracommunautair handelsverkeer”: het handelsverkeer als omschreven in artikel 2, lid 6, van Richtlijn 91/68/EEG ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. De identificatie- en registratieregeling voor dieren omvat de volgende elementen:

- a) identificatiemiddelen om elk afzonderlijk dier te identificeren;
- b) bijgewerkte registers op elk bedrijf;
- c) verplaatsingsdocumenten;
- d) een centraal register en/of geautomatiseerd gegevensbestand.

2. De Commissie en de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat hebben toegang tot alle informatie waarop deze verordening betrekking heeft. De lidstaten en de Commissie treffen de nodige maatregelen om erop toe te zien dat alle belanghebbende partijen, ook door de lidstaat erkende consumentenorganisaties, toegang hebben tot deze informatie, op voorwaarde dat de in de nationale wetgeving vastgelegde eisen inzake bescherming en vertrouwelijkheid van de gegevens in acht worden genomen.

Artikel 4

1. Alle dieren op een bedrijf die na 9 juli 2005 zijn geboren, worden overeenkomstig lid 2 geïdentificeerd binnen een door de lidstaat te bepalen termijn die ingaat bij de geboorte van het dier, en in elk geval vóórdat het dier het geboortebedrijf verlaat. De termijn mag niet meer dan zes maanden bedragen.

In afwijking daarvan mogen de lidstaten deze termijn verlengen tot ten hoogste negen maanden voor dieren die worden gehouden in extensieve houderijsystemen of in openluchtfokkerijen. De betrokken lidstaat stelt de Commissie in kennis van de toegestane afwijking. In voorkomend geval worden de uitvoeringsbepalingen vastgesteld volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure.

2. De dieren worden geïdentificeerd:

- a) door middel van een eerste identificatiemiddel dat voldoet aan de in de bijlage, deel A, punten 1 tot en met 3, vastgestelde voorschriften, en
- b) door middel van een tweede identificatiemiddel dat door de bevoegde autoriteit is erkend en dat beantwoordt aan de in de bijlage, deel A, punt 4, genoemde technische kenmerken.
- c) Tot aan de in artikel 9, lid 3, vermelde datum mag dit tweede identificatiemiddel evenwel worden vervangen door het in de bijlage, deel A, punt 5, beschreven systeem, behalve bij dieren die aan het intracommunautaire handelsverkeer onderworpen zijn.
- d) De lidstaten die het onder c) bedoelde systeem invoeren, verzoeken de Commissie het goed te keuren volgens de procedure van artikel 13, lid 2. Daartoe bestudeert de Commissie de door de lidstaten toegezonden documentatie, en voert zij de voor de evaluatie van het systeem vereiste controles uit. Na afloop van deze controles legt de Commissie binnen een termijn van 90 dagen vanaf de ontvangst van het verzoek tot goedkeuring aan het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid een verslag met voorstellen voor passende maatregelen voor.

3. Voor dieren die bestemd zijn om te worden geslacht voordat ze twaalf maanden oud zijn en die niet bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer of voor uitvoer naar derde landen, mag de bevoegde autoriteit evenwel de in de bijlage, deel A, punt 7, beschreven identificatiemethode toestaan als alternatief voor de in lid 2 genoemde identificatiemiddelen.

4. Een uit een derde land ingevoerd dier dat na 9 juli 2005 de bij Richtlijn 91/496/EEG vastgestelde controles heeft ondergaan en dat op het grondgebied van de Gemeenschap blijft, wordt overeenkomstig lid 2 op het bedrijf van bestemming waar fokactiviteiten plaatsvinden, geïdentificeerd binnen een door de lidstaat te bepalen termijn van ten hoogste 14 dagen nadat het die controles heeft ondergaan en in elk geval voordat het dier het bedrijf weer verlaat.

De oorspronkelijke identificatie door het derde land wordt in het in artikel 5 bedoelde bedrijfsregister genoteerd, evenals de door de lidstaat van bestemming toegekende identificatiecode.

⁽¹⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19.

De in lid 1 bedoelde identificatie is echter niet nodig voor een voor de slacht bestemd dier indien het van de veterinaire grens-inspectiepost rechtstreeks wordt vervoerd naar een slachthuis in de lidstaat waar de in de eerste alinea bedoelde controles zijn verricht en het binnen vijf werkdagen na uitvoering van die controles wordt geslacht.

5. Dieren uit een andere lidstaat behouden hun oorspronkelijke identificatie.

6. Identificatiemiddelen mogen niet worden verwijderd of vervangen zonder de toestemming van de bevoegde autoriteit. Wanneer een identificatiemiddel onleesbaar is geworden of verloren is gegaan, dan wordt overeenkomstig dit artikel zo snel mogelijk een nieuw identificatiemiddel met dezelfde code aangebracht. Behalve de code kan op het nieuw aangebrachte identificatiemiddel, duidelijk gescheiden van de code, worden aangegeven om de hoeveelste vervanging het gaat.

De bevoegde autoriteit kan echter toestemming geven om het nieuw aangebrachte identificatiemiddel onder haar controle te voorzien van een andere code, op voorwaarde dat het doel van traceerbaarheid niet wordt ondermijnd, met name bij dieren die worden geïdentificeerd volgens de bepalingen van lid 3.

7. De identificatiemiddelen worden aan de bedrijven toegekend, gedistribueerd en bij de dieren aangebracht op de door de bevoegde autoriteit vastgestelde wijze.

8. De lidstaten stellen elkaar en de Commissie in kennis van het op hun grondgebied gebruikte model van het identificatiemiddel en van de gebruikte identificatiemethode.

9. Tot de in artikel 9, lid 3, genoemde datum zien de lidstaten die op vrijwillige basis, overeenkomstig de bepalingen van de bijlage, deel A, punten 4 en 6, elektronische identificatie hebben ingevoerd, erop toe dat het elektronisch identificatienummer en de kenmerken van het gebruikte identificatiemiddel worden vermeld in het desbetreffende certificaat van Richtlijn 91/68/EEG waarvan de dieren vergezeld gaan, die aan het intercommunautaire handelsverkeer deelnemen.

Artikel 5

1. Elke houder van dieren, behoudens de vervoerder, houdt een register bij waarin ten minste de in deel B van de bijlage bedoelde informatie staat.

2. De lidstaten kunnen de houder verzoeken in het onder lid 1 bedoelde register, naast de in deel B van de bijlage bedoelde informatie, aanvullende informatie op te nemen.

3. Het register wordt manueel of per computer bijgehouden in een door de bevoegde autoriteit goedgekeurde vorm, en wordt gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen periode van ten minste drie jaar permanent op het bedrijf ter beschikking gehouden van de bevoegde autoriteit, die op haar verzoek inzage krijgt.

4. In afwijking van lid 1 is de vermelding van de in deel B van de bijlage bedoelde informatie in een register facultatief in elke lidstaat waar een gecentraliseerd en operationeel elektronisch gegevensbestand bestaat dat deze gegevens reeds bevat.

5. Elke houder van dieren stelt de bevoegde autoriteit op haar verzoek in kennis van alle informatie betreffende oorsprong, identificatie en, in voorkomend geval, bestemming van de dieren waarvan hij eigenaar is geweest of die hij heeft gehouden, vervoerd, verhandeld of geslacht in de afgelopen drie jaar.

6. De lidstaten stellen elkaar en de Commissie in kennis van het op hun grondgebied gebruikte model van het bedrijfsregister, alsook van de eventueel toegestane afwijking van het bepaalde in lid 1.

Artikel 6

1. Met ingang van 9 juli 2005 gaat elk dier dat wordt verplaatst op het nationale grondgebied van het ene bedrijf naar het andere vergezeld van een verplaatsingsdocument gebaseerd op een door de bevoegde autoriteit vastgesteld model dat ten minste de in deel C van de bijlage vermelde gegevens bevat en door de houder wordt ingevuld indien de bevoegde autoriteit zulks niet heeft gedaan.

2. De lidstaten kunnen aan het in lid 1 bedoelde verplaatsingsdocument gegevens toevoegen of doen toevoegen ter aanvulling van de in deel C van de bijlage vermelde gegevens.

3. De houder op het bedrijf van bestemming bewaart het verplaatsingsdocument gedurende een door de bevoegde autoriteit vast te stellen periode van ten minste drie jaar. Hij geeft de bevoegde autoriteit desgevraagd een afschrift ervan.

4. In afwijking van lid 1 is het verplaatsingsdocument facultatief in elke lidstaat waar een gecentraliseerd elektronisch gegevensbestand operationeel is dat ten minste de in deel C van de bijlage vermelde gegevens bevat, met uitzondering van de handtekening van de houder.

5. De lidstaten stellen elkaar en de Commissie in kennis van het op hun grondgebied gebruikte model van het verplaatsingsdocument, alsook van de eventuele op grond van lid 4 toegestane afwijking.

Artikel 7

1. De lidstaten zien erop toe dat de bevoegde autoriteit een centraal register aanlegt van alle bedrijven van de houders die op hun grondgebied actief zijn; de vervoerders worden daarin niet vermeld.

2. In dat register worden de identificatiecode van het bedrijf of, indien de bevoegde autoriteit daartoe toestemming verleent, van de houder, behoudens de vervoerder, de activiteit van de houder, het productietype (vlees of melk), alsook de gehouden diersoorten vermeld. Een houder die op permanente basis dieren houdt, telt de gehouden dieren met de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat bepaalde frequentie en ten minste eenmaal per jaar.

3. Een bedrijf blijft in het centrale register tot drie jaar nadat het laatste dier van het bedrijf is afgevoerd. Met ingang van 9 juli 2005 wordt het register geïntegreerd in het in artikel 8, lid 1, bedoelde geautomatiseerde gegevensbestand.

Artikel 8

1. Vanaf 9 juli 2005 zet de bevoegde autoriteit van elke lidstaat een geautomatiseerd gegevensbestand op overeenkomstig deel D, punt 1, van de bijlage.

2. Elke houder van dieren, behoudens de vervoerder, verstrekt aan de bevoegde autoriteit binnen een termijn van 30 dagen als het gegevens betreft over de houder of het bedrijf, en binnen een termijn van zeven dagen als het gegevens betreft over de verplaatsingen van dieren, de volgende gegevens:

- a) de gegevens voor opname in het centrale register en het resultaat van de telling, zoals bedoeld in artikel 7, lid 2, alsook de gegevens die nodig zijn om het in lid 1 bedoelde gegevensbestand op te zetten;
- b) in de lidstaten die gebruikmaken van de in artikel 6, lid 4, bedoelde afwijking, telkens als een dier verplaatst wordt, de gegevens betreffende die verplaatsing zoals die worden vermeld in het in artikel 6 bedoelde verplaatsingsdocument.

3. De bevoegde autoriteit van elke lidstaat kan op facultatieve basis een geautomatiseerd gegevensbestand instellen, dat tenminste de in deel D, punt 2, van de bijlage bedoelde gegevens bevat.

4. De lidstaten kunnen aan het in lid 1 en lid 3 bedoelde gegevensbestand gegevens toevoegen ter aanvulling van de in deel D, punten 1 en 2, van de bijlage bedoelde informatie.

5. Vanaf 1 januari 2008 is het in lid 3 bedoelde gegevensbestand verplicht.

Artikel 9

1. Richtsnoeren en procedures voor de toepassing van elektronische identificatie worden vastgesteld volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure.

2. De in lid 1 bedoelde besluiten worden vastgesteld om de toepassing van de algemene elektronische identificatie te verbeteren.

3. Met ingang van 1 januari 2008 is de elektronische identificatie volgens de in lid 1 bedoelde richtsnoeren en overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van deel A van de bijlage voor alle dieren verplicht.

Lidstaten met niet meer dan 600 000 schapen en geiten kunnen deze elektronische identificatie echter facultatief stellen voor dieren die niet aan het intracommunautaire handelsverkeer deelnemen.

Lidstaten met niet meer dan 160 000 geiten kunnen deze elektronische identificatie ook facultatief stellen voor geiten die niet aan het intracommunautaire handelsverkeer deelnemen.

4. De Commissie dient vóór 30 juni 2006 bij de Raad een verslag in over de toepassing van de elektronische identificatie, vergezeld van de passende voorstellen, waarover de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, teneinde de in lid 3 bedoelde datum te bevestigen of te wijzigen en, zo nodig, de technische aspecten bij te werken die nuttig zijn voor toepassing van de elektronische identificatie.

Artikel 10

1. Wijzigingen in de bijlagen en maatregelen ter uitvoering van de verordening worden vastgesteld volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure.

Deze maatregelen betreffen met name:

- a) het minimumaantal uit te voeren controles;
- b) de toepassing van administratieve sancties;
- c) de overgangsbepalingen die nodig zijn voor de aanloopperiodes van de regeling.

2. Volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure kunnen de volgende gegevens worden bijgewerkt:

- a) de termijnen voor de kennisgeving van de in artikel 8, lid 2, bedoelde gegevens;
- b) de in artikel 9, lid 3, tweede en derde alinea, bedoelde populatiedrempels.

Artikel 11

1. De lidstaten delen elkaar en de Commissie mee welke autoriteit belast is met het toezicht op de naleving van deze verordening.

2. De lidstaten zien erop toe dat al wie verantwoordelijk is voor de identificatie en registratie van dieren, de nodige instructies en richtsnoeren betreffende de relevante bepalingen van de bijlage heeft gekregen en dat de nodige opleidingscursussen beschikbaar zijn.

Artikel 12

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen. De vastgestelde controles staan los van de controles die de Commissie kan uitvoeren op grond van artikel 9 van Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95.

2. De lidstaten stellen voorschriften vast inzake de sancties die van toepassing zijn wanneer deze verordening wordt overtreden, en zij treffen de nodige maatregelen om te garanderen dat de sancties worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

3. Deskundigen van de Commissie, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten:

- a) gaan na of de lidstaten de voorschriften van deze verordening naleven;
- b) verrichten, indien nodig, controles ter plaatse om zich ervan te vergewissen dat de in lid 1 bedoelde controles worden verricht overeenkomstig deze verordening.

4. De lidstaat op het grondgebied waarvan een controle ter plaatse wordt verricht, verleent de deskundigen van de Commissie alle medewerking die deze deskundigen bij het uitvoeren van hun taak nodig kunnen hebben.

De resultaten van de controles worden met de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat besproken voordat een eindverslag wordt opgesteld en verspreid.

5. Als de Commissie dat in het licht van de controleresultaten nodig acht, beziet zij de situatie opnieuw in het kader van het in artikel 13, lid 1, bedoelde Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid. Zij kan de nodige besluiten vaststellen volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure.

6. De Commissie volgt het verdere verloop van de situatie. Op grond daarvan kan zij volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure de in lid 5 bedoelde besluiten wijzigen of intrekken.

7. In voorkomend geval worden bepalingen ter uitvoering van dit artikel vastgesteld volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 13

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, hierna „comité” genoemd.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 14

Verordening (EG) nr. 1782/2003 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 18, lid 2, wordt vervangen door:

„2. In geval van toepassing van de artikelen 67, 68, 69, 70 en 71 omvat het geïntegreerd systeem een identificatie- en registratiesysteem voor dieren dat is opgezet overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 tot vaststelling van

een identificatie- en registratieregeling voor runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten (*) en overeenkomstig Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG (**).

(*) PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

(**) PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8.”

2. Artikel 25, lid 2, tweede alinea, wordt vervangen door:

„Deze systemen, en met name het overeenkomstig Richtlijn 92/102/EEG, Verordening (EG) nr. 1760/2000 en Verordening (EG) nr. 21/2004 opgezette identificatie- en registratiesysteem voor dieren, moeten, in de zin van artikel 26, compatibel zijn met het geïntegreerde systeem.”.

3. Artikel 115, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Zodra Verordening (EG) nr. 21/2004 van toepassing wordt, moeten de dieren overeenkomstig die voorschriften worden geïdentificeerd en geregistreerd om in aanmerking te komen voor de premie.”.

4. Aan bijlage III, deel A, wordt het volgende punt 8 bis toegevoegd:

„8 bis	Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG (PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8.	Artikelen 3, 4 en 5”
--------	--	----------------------

Artikel 15

Richtlijn 92/102/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2, onder a), wordt vervangen door:

„a) „dier”: een dier van de in Richtlijn 64/432/EEG (*) bedoelde soorten, behoudens runderen.

(*) PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64.”

2. Artikel 3, lid 2, wordt vervangen door:

„De lidstaten kunnen volgens de procedure van artikel 18 van Richtlijn 90/425/EEG worden gemachtigd natuurlijke personen die slechts één varken houden, dat voor eigen gebruik of verbruik bestemd is, dan wel in verband met bijzondere omstandigheden, niet op de in lid 1, onder a), bedoelde lijst te plaatsen, mits dit dier vóór een eventuele verplaatsing aan de in deze richtlijn voorgeschreven controles wordt onderworpen.”.

⁽¹⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

3. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- a) Lid 1, onder a), wordt als volgt gewijzigd:
 - in de eerste alinea worden de woorden „runderen of” geschrapt;
 - in de tweede alinea worden de woorden „geboorten, sterfgevallen en” geschrapt;
 - de vierde alinea wordt geschrapt;
- b) lid 1, onder b), wordt geschrapt;
- c) lid 3, onder b), eerste alinea, wordt vervangen door:

„elke houder van dieren die van of naar een markt of verzamelplaats worden vervoerd, een document met gedetailleerde gegevens betreffende deze dieren overlegt aan de marktdeelnemer die op de markt of verzamelplaats tijdelijk houder is van de dieren.”.

4. Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

- a) Lid 2 wordt geschrapt;
- b) lid 3 wordt als volgt gewijzigd:
 - in de eerste alinea worden de woorden „Andere dieren dan runderen” vervangen door „De dieren”;
 - de tweede alinea wordt vervangen door:

„In afwijking van artikel 3, lid 1, onder c), tweede alinea, van Richtlijn 90/425/EEG en in afwachting van het in artikel 10 van de onderhavige richtlijn bedoelde besluit, kunnen de lidstaten hun nationale systeem handhaven voor alle verplaatsingen van dieren op hun grondgebied. Met dit systeem moet het mogelijk zijn het bedrijf van herkomst te identificeren en het bedrijf waar het dier geboren is op te

sporen. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de systemen die zij te dien einde vanaf 1 juli 1993 voor varkens zullen toepassen. Volgens de procedure van artikel 18 van Richtlijn 90/425/EEG kan een lidstaat worden verzocht het systeem te wijzigen wanneer het niet aan de voornoemde vereiste voldoet.”;

— de vierde alinea wordt geschrapt;

c) lid 4 wordt geschrapt.

- 5. In artikel 11, lid 1, worden het eerste en het derde streepje geschrapt.

Artikel 16

Artikel 3, lid 2, onder d), van Richtlijn 64/432/EEG wordt vervangen door:

- „d) wat varkens betreft, voorzien zijn van een identificatie conform Richtlijn 92/102/EEG en wat runderen betreft, van een identificatie conform Verordening (EG) nr. 1760/2000.”.

Artikel 17

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

De artikelen 14, 15 en 16 zijn van toepassing vanaf 9 juli 2005.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 december 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNIO

BIJLAGE

A. Identificatiemiddelen

1. De oormerken worden aangebracht op een plaats die van een afstand duidelijk zichtbaar is.
2. De oormerken en de andere identificatiemiddelen hebben de volgende kenmerken:
 - De eerste tekens geven de lidstaat aan van het bedrijf waar het dier voor het eerst is geïdentificeerd. Hiervoor wordt de uit twee letters of drie cijfers bestaande landencode ⁽¹⁾ gebruikt, conform ISO-norm 3166.
 - De landencode wordt gevolgd door een individuele code van ten hoogste 13 cijfers.

De bevoegde autoriteit van een lidstaat kan toestaan dat, naast de in dit punt bepaalde gegevens, ook een streepjescode wordt gebruikt, en dat er door de houder aanvullende gegevens worden geregistreerd, op voorwaarde dat daardoor de leesbaarheid van het identificatienummer niet in het gedrang komt.

3. Het in artikel 4, lid 2, onder a), genoemde eerste identificatiemiddel is een door de bevoegde autoriteit erkend oormerk dat in één oor wordt aangebracht; het is van duurzaam materiaal, onvervalsbaar en tijdens de gehele levensduur van het dier gemakkelijk leesbaar, en is zodanig ontworpen dat het aan het dier bevestigd blijft zonder dat het dier daarvan enige hinder ondervindt. Het oormerk is niet opnieuw bruikbaar en de volgens punt 2 aangebrachte gegevens zijn onuitwisbaar.
4. Het in artikel 4, lid 2, onder b), genoemde tweede identificatiemiddel kan zijn:
 - een oormerk met dezelfde kenmerken als die welke in punt 3 zijn omschreven,
 - of
 - een tatoeage, behoudens voor dieren die aan het intracommunautaire handelsverkeer deelnemen,
 - of
 - een merkteken aan de poot, alleen bij geiten,
 - of
 - een elektronische transponder met de in punt 6 genoemde kenmerken.
5. Het in artikel 4, lid 2, onder c), bedoelde systeem vereist de identificatie van dieren per bedrijf en individueel, omvat een procedure voor vervanging wanneer het identificatiemiddel onleesbaar is geworden of verloren is gegaan, zulks onder toezicht van de bevoegde autoriteit en zonder dat het doel van traceerbaarheid tussen bedrijven, met als doel het beheersen van besmettelijke veeziekten, wordt ondermijnd, en maakt het mogelijk de verplaatsingen van de dieren op het nationale grondgebied na te gaan met hetzelfde doel.
6. Het elektronische identificatiemiddel moet de onderstaande technische kenmerken hebben:
 - passieve read only-transponders op basis van HDX- of FDX-B-technologie conform ISO-norm 11784 en ISO-norm 11785;
 - de elektronische identificatiemiddelen moeten leesbaar zijn met behulp van uitleesapparatuur conform ISO-norm 11785 die geschikt is voor het uitlezen van HDX- en de FDX-B-transponders;
 - de uitleesafstand van handuitlezers bedraagt ten minste 12 cm voor oormerktransponders en ten minste 20 cm voor bolustransponders, en van stationaire uitlezers ten minste 50 cm voor oormerktransponders en voor bolustransponders.

⁽¹⁾ Oostenrijk	AT	040
België	BE	056
Denemarken	DK	208
Finland	FI	246
Frankrijk	FR	250
Duitsland	DE	276
Griekenland	EL	300
Ierland	IE	372
Italië	IT	380
Luxemburg	LU	442
Nederland	NL	528
Portugal	PT	620
Spanje	ES	724
Zweden	SE	752
Verenigd Koninkrijk	UK	826.

7. De in artikel 4, lid 3, bedoelde identificatiemethode is de volgende:

- de dieren worden geïdentificeerd met een door de bevoegde autoriteit erkend oormerk dat in één oor wordt aangebracht;
- het oormerk is van duurzaam materiaal, onvervalsbaar, gemakkelijk leesbaar en zodanig ontworpen dat het aan het dier bevestigd blijft zonder dat het dier daarvan enige hinder ondervindt. Het oormerk is niet opnieuw bruikbaar en de gegevens zijn onuitwisbaar;
- het oormerk bevat ten minste de uit twee letters bestaande landencode en de identificatiecode van het geboortebedrijf van het dier.

De lidstaten die gebruik maken van deze methode stellen de Commissie en de lidstaten daarvan in kennis in het kader van het in artikel 13, lid 1, bedoelde comité. Indien overeenkomstig dit punt geïdentificeerde dieren langer dan twaalf maanden worden gehouden, dan wel bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer of voor uitvoer naar derde landen, moeten zij overeenkomstig de punten 1 tot en met 4 worden geïdentificeerd.

B. Bedrijfsregister

Het bedrijfsregister bevat ten minste de volgende gegevens:

1. Vanaf 9 juli 2005:

- de identificatiecode van het bedrijf;
- het adres van het bedrijf en de geografische coördinaten of gelijkwaardige geografische gegevens ter aanduiding van het bedrijf;
- het productietype;
- het resultaat van de laatste telling zoals bedoeld in artikel 7 en de datum waarop deze heeft plaatsgevonden;
- de naam en het adres van de houder;
- voor dieren die het bedrijf verlaten, de naam van de vervoerder en het kenteken van het gedeelte van het voertuig waarin de dieren zich bevinden, de identificatiecode of de naam en het adres van het bedrijf van bestemming van het dier of, voor de dieren die naar een slachthuis worden overgebracht, de identificatiecode of de aanduiding van het slachthuis, alsmede de datum van vertrek, of een duplicaat of eensluitend afschrift van het in artikel 6 bedoelde verplaatsingsdocument;
- voor dieren die op het bedrijf aankomen, de identificatiecode van het bedrijf van herkomst van het dier, alsmede de datum van aankomst;
- informatie over de eventuele vervanging van oormerken of elektronische identificatiemiddelen.

2. Met ingang van de krachtens artikel 9, lid 3, vastgestelde datum, voor elk dier dat na deze datum geboren is, bijgewerkte informatie over:

- de identificatiecode van het dier;
- het jaar van geboorte en de identificatiedatum;
- de maand en het jaar waarin het dier op het bedrijf is gestorven;
- het ras en, indien bekend, het genotype.

Voor overeenkomstig deel A, punt 7, geïdentificeerde dieren moet de in punt 2 van dat deel bedoelde informatie evenwel worden verstrekt voor elke partij dieren met dezelfde identificatie en moet ook het aantal dieren worden vermeld.

3. De naam en de handtekening van de vertegenwoordiger van de bevoegde autoriteit die het register heeft gecontroleerd en de datum waarop de controle is uitgevoerd.

C. Verplaatsingsdocument

1. Het verplaatsingsdocument wordt door de houder ingevuld op basis van een door de bevoegde autoriteit vastgesteld model en vermeldt ten minste de volgende gegevens:

- de identificatiecode van het bedrijf;
- de naam en het adres van de houder;
- het totale aantal verplaatste dieren;
- de identificatiecode van het bedrijf van bestemming of van de volgende houder van de dieren of, indien de dieren naar een slachthuis worden overgebracht, de identificatiecode of de naam en locatie van het slachthuis, of, bij een verweiding, de plaats van bestemming;
- de gegevens betreffende het vervoermiddel en de vervoerder, met inbegrip van diens vergunningsnummer;
- de datum van vertrek;
- de handtekening van de houder.

2. Met ingang van de krachtens artikel 9, lid 3, vastgestelde datum wordt voor overeenkomstig afdeling A, punten 1 tot en met 6, geïdentificeerde dieren, naast de in punt 1 genoemde gegevens, de individuele identificatiecode van het dier in het verplaatsingsdocument vermeld.

D. Geautomatiseerd gegevensbestand

1. Het geautomatiseerde gegevensbestand bevat voor elk bedrijf ten minste de volgende gegevens:
 - de identificatiecode van het bedrijf;
 - het adres van het bedrijf en de geografische coördinaten of gelijkwaardige geografische gegevens ter aanduiding van het bedrijf;
 - de naam en het adres, alsook de activiteit van de houder;
 - de diersoorten;
 - het productietype;
 - het resultaat van de telling van de dieren als bedoeld in artikel 7, lid 2, en de datum waarop die telling heeft plaatsgevonden;
 - een aan de bevoegde autoriteit voorbehouden gegevensveld met het oog op de opneming van gezondheidsinformatie, zoals beperkingen op verplaatsingen, de status of andere relevante informatie in het kader van communautaire of nationale programma's.
 2. Conform artikel 8 wordt voor alle bedrijven elke verplaatsing van dieren in het gegevensbestand geregistreerd. Daarbij worden ten minste de volgende gegevens geregistreerd:
 - het aantal verplaatste dieren;
 - de identificatiecode van het bedrijf van vertrek;
 - de datum van vertrek;
 - de identificatiecode van het bedrijf van bestemming;
 - de datum van aankomst.
-

VERORDENING (EG) Nr. 22/2004 VAN DE COMMISSIE
van 8 januari 2004
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	106,6
	204	44,2
	624	193,8
	999	114,9
0707 00 05	052	82,5
	220	255,9
	999	169,2
0709 90 70	052	79,8
	204	62,5
	999	71,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	55,0
	204	51,2
	220	46,6
	388	23,8
	999	44,2
0805 20 10	052	78,8
	204	86,2
	999	82,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	89,8
	999	89,8
0805 50 10	052	76,4
	400	38,7
	600	54,1
	999	56,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	39,0
	400	92,6
	404	95,4
	720	81,7
	800	131,2
	999	88,0
0808 20 50	052	51,1
	060	60,8
	064	63,6
	400	95,1
	528	96,7
	720	62,4
	999	71,6

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 23/2004 VAN DE COMMISSIE
van 8 januari 2004

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2196/2003 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 785/68 ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1422/95 is bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie ⁽⁵⁾. Deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (2) De representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam. Bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit. De standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68.
- (3) Voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt moet rekening worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen. Krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling.
- (4) Er wordt geen rekening met die gegevens gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijzen slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de

markt representatieve hoeveelheid. Er moet evenmin rekening worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling.

- (5) Om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, moeten de prijzen, naar gelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen.
- (6) Een representatieve prijs kan bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktten, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen.
- (7) Indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken product en de representatieve prijs, moeten aanvullende invoerrechten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95. Als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, moeten specifieke bedragen ter vervanging van die rechten worden vastgesteld.
- (8) Toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 328 van 17.12.2003, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 141 van 24.6.1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB L 13 van 18.1.2003, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 145 van 27.6.1968, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

(in EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	6,03	0,32	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,28	—	0

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgesteld bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 24/2004 VAN DE COMMISSIE
van 8 januari 2004

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 27, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 27 van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, onder a), van die verordening genoemde producten en de prijzen voor deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens Verordening (EEG) nr. 1260/2001 moeten de restituties voor witte suiker en ruwe suiker, welke niet gedenatureerd en in onveranderde vorm uitgevoerd zijn, vastgesteld worden rekening houdend met de toestand op de markt van de Gemeenschap en op de wereldmarkt voor suiker, en vooral met de in artikel 28 van genoemde verordening bedoelde prijs- en kostenelementen. Volgens dit artikel moet eveneens met het economische aspect van de voorgenomen uitvoertransactie rekening worden gehouden.
- (3) Voor ruwe suiker moet de restitutie vastgesteld worden voor de standaardkwaliteit die bepaald is in bijlage I, punt II, van Verordening (EG) nr. 1260/2001. Deze restitutie werd bovendien vastgesteld overeenkomstig artikel 28, lid 4, van deze verordening. Kandijnsuiker werd omschreven in Verordening (EG) nr. 2135/95 van de Commissie van 7 september 1995 inzake uitvoeringsbepalingen voor de toekenning van uitvoerrestituties in de sector suiker ⁽²⁾. Het aldus berekende restitutiebedrag voor gearomatiseerde suiker en suiker waaraan kleurstoffen zijn toegevoegd, moet gelden voor de hoeveelheid sacharose in de betreffende suiker en bijgevolg worden vastgesteld per percent sacharosegehalte.
- (4) In bijzondere gevallen kan het bedrag van de restitutie worden vastgesteld bij besluiten van verschillende aard.
- (5) De restitutie moet elke twee weken worden vastgesteld. De restitutie kan tussentijds gewijzigd worden.
- (6) Krachtens artikel 27, lid 5, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/2001 kan de restitutie voor de in artikel 1 van deze verordening genoemde producten naar bestemming variëren indien dat vanwege de situatie op de wereldmarkt of de specifieke vereisten van bepaalde markten noodzakelijk is.
- (7) De aanzienlijke en snelle toename van de preferentiële invoer van suiker uit de westelijke Balkanlanden sedert begin 2001 en de uitvoer van suiker uit de Gemeenschap naar die landen lijken grotendeels kunstmatig te zijn.
- (8) Ter voorkoming van misbruiken waarbij producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is toegerekend, weer in de Gemeenschap worden ingevoerd, mag voor geen van de westelijke Balkanlanden een restitutie worden vastgesteld voor de in deze verordening bedoelde producten.
- (9) In het handelsverkeer tussen de Gemeenschap enerzijds en de Tsjechische Republiek, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, hierna de „nieuwe lidstaten” genoemd, anderzijds, van bepaalde producten van de suikersector, zijn nog invoerrechten en uitvoerrestituties van toepassing en de uitvoerrestituties liggen aanzienlijk hoger dan de invoerrechten. In afwachting van de toetreding van die landen tot de Gemeenschap op 1 mei 2004 kan het grote verschil tussen het niveau van de rechten die worden gegeven bij invoer en dat van de restituties die worden toegekend bij uitvoer van de betrokken producten leiden tot speculatieve goederenbewegingen.
- (10) Ter voorkoming van misbruiken waarbij producten van de suikersector waarvoor een uitvoerrestitutie is toegerekend, weer in de Gemeenschap worden ingevoerd of binnengebracht, mag voor geen van de nieuwe lidstaten een heffing of een restitutie worden vastgesteld voor de in deze verordening bedoelde producten.
- (11) Op grond van bovenstaande overwegingen en van de huidige situatie van de suikermarkt, en met name van de noteringen of prijzen van suiker in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, dienen de restituties op een passend niveau te worden vastgesteld.
- (12) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer in onveranderde vorm van de in artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 1260/2001 genoemde producten, welke niet gedenatureerd zijn, worden vastgesteld overeenkomstig de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de van de Commissie (PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26).

⁽²⁾ PB L 214 van 8.9.1995, blz. 16.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

RESTITUTIES BIJ UITVOER VAN WITTE SUIKER EN RUWE SUIKER IN ONVERANDERDE VORM VAN TOEPASSING VANAF 9 JANUARI 2004

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Restitutiebedrag
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,93 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	46,03 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,93 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	46,03 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4993
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	49,93
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	50,04
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	50,04
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettogewicht product	0,4993

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 1779/2002 van de Commissie (PB L 269 van 5.10.2002, blz. 6).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

S00: alle bestemmingen (derde landen, andere gebieden, bevoorrading en met uitvoer uit de Gemeenschap gelijkgestelde bestemmingen) met uitzondering van Albanië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro (met inbegrip van Kosovo, zoals gedefinieerd in Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999), de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, de Tsjechische Republiek, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije; de uitzondering geldt niet voor suiker die verwerkt is in producten als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad (PB L 297 van 22.11.1996, blz. 29).

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/2001.

VERORDENING (EG) Nr. 25/2004 VAN DE COMMISSIE**van 8 januari 2004****tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen van witte suiker voor de achttiende deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1290/2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2196/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 1290/2003 van de Commissie van 18 juli 2003 inzake een permanente inschrijving voor het verkoopseizoen 2003/2004 voor de vaststelling van heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾, worden deelinschrijvingen gehouden voor de uitvoer naar bepaalde derde landen van deze suiker.
- (2) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1290/2003 naar gelang van het geval, wordt een maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld voor de betrokken deelinschrijving,

waarbij met name rekening wordt gehouden met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten.

- (3) Na onderzoek van de offertes moeten de in artikel 1 bedoelde bepalingen worden vastgesteld voor de achttiende deelinschrijving.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de achttiende deelinschrijving voor witte suiker, gehouden krachtens Verordening (EG) nr. 1290/2003, wordt het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer naar bepaalde derde landen vastgesteld op 53,164 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 328 van 17.12.2003, blz. 17.⁽³⁾ PB L 181 van 19.7.2003, blz. 7.

VERORDENING (EG) Nr. 26/2004 VAN DE COMMISSIE
van 30 december 2003
betreffende het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾, en met name op artikel 15, leden 3 en 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voor de toepassing van het gemeenschappelijk visserijbeleid dient iedere lidstaat overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 een register bij te houden van de communautaire vissersvaartuigen die zijn vlag voeren, en moet de Commissie op basis van deze nationale registers een communautair gegevensbestand over de vissersvloot opzetten.
- (2) Het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot is pas een doeltreffend en volledig instrument voor de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid als het alle communautaire vissersvaartuigen omvat, met inbegrip van de vaartuigen die uitsluitend voor de aquacultuur worden gebruikt.
- (3) Om te kunnen beschikken over de informatie die onontbeerlijk is voor het beheer van de capaciteit en de activiteiten van de vloot, moet worden bepaald welke gegevens betreffende de kenmerken van de vaartuigen moeten worden opgenomen in het register van vissersvaartuigen dat iedere lidstaat overeenkomstig artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 dient bij te houden.
- (4) Vastgesteld moet worden welke procedures moeten worden gevolgd voor het overdragen van de gegevens in het register van vissersvaartuigen in iedere lidstaat aan de Commissie om ervoor te zorgen dat het communautair gegevensbestand over de vissersvloot regelmatig wordt bijgewerkt.
- (5) De kenmerken en de externe kentekens die in het register van vissersvaartuigen van iedere lidstaat zijn vastgelegd, moeten worden meegedeeld overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 2930/86 van de Raad van 22 september 1986 houdende definities van de kenmerken van vissersvaartuigen ⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3259/94 ⁽³⁾, en in Verordening (EEG) nr. 1381/87 van de Commissie van 20 mei 1987 inzake uitvoeringsbepalingen met betrekking tot kentekens voor vissersvaartuigen en met betrekking tot documenten aan boord van die vaartuigen ⁽⁴⁾.
- (6) De lidstaten moeten permanent toezien op de kwaliteit van de gegevens in hun nationale register en deze gegevens moeten onmiddellijk na ontvangst door de Commissie worden gecontroleerd.
- (7) Om bewegingen van vaartuigen tussen lidstaten te kunnen volgen en om te waarborgen dat de gegevens in het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot overeenkomen met de gegevens in andere informatiesystemen betreffende visserijactiviteiten, is het belangrijk ieder vissersvaartuig van de Gemeenschap een uniek identificatienummer toe te kennen dat onder geen beding gewijzigd of aan een ander vaartuig toegekend mag worden.
- (8) Voor een doeltreffende toepassing van deze verordening en om het gegevensbeheer te vereenvoudigen moet worden gedefinieerd welke middelen voor de communicatie tussen de lidstaten en de Commissie moeten worden gebruikt.
- (9) Bepaald moet worden dat de Commissie de lidstaten toegang garandeert tot alle gegevens in het communautaire gegevensbestand over de vissersvloot met inachtneming van de bepalingen inzake de bescherming van persoonsgegevens van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾.
- (10) Gelet op de wijzigingen die bij artikel 15 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 zijn aangebracht in de wijze van beheer van de vissersvlootregisters, is het dienstig Verordening (EG) nr. 2090/98 van de Commissie van 30 september 1998 betreffende het communautaire gegevensbestand van vissersvaartuigen ⁽⁶⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 839/2002 ⁽⁷⁾, in te trekken.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

1. Bij deze verordening wordt het volgende vastgesteld:
 - a) De minimuminformatie over de kenmerken van en gebeurtenissen betreffende de vaartuigen die moeten worden opgenomen in het register dat elke lidstaat bijhoudt van de communautaire vissersvaartuigen die zijn vlag voeren (hierna „nationaal register” genoemd);
 - b) de verplichtingen van iedere lidstaat met betrekking tot het verzamelen, het valideren en het overdragen van deze gegevens uit het nationale register aan de Commissie;
 - c) de verplichtingen van de Commissie met betrekking tot het beheer van het communautair gegevensbestand over de vissersvloot (hierna „het communautaire gegevensbestand” genoemd).

⁽¹⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

⁽²⁾ PB L 274 van 25.9.1986, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 339 van 29.12.1994, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 132 van 21.5.1987, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 266 van 1.10.1998, blz. 27.

⁽⁷⁾ PB L 134 van 22.5.2002, blz. 5.

2. De gegevens in het communautaire gegevensbestand dienen als referentie voor de toepassing van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op alle communautaire vissersvaartuigen, met inbegrip van de vaartuigen die uitsluitend worden gebruikt voor de aquacultuur, zoals gedefinieerd in bijlage III, punt 2.2, van Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad ⁽¹⁾.

Artikel 3

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. „gebeurtenis”: iedere toevoeging of onttrekking aan de vloot van een vaartuig, alsmede iedere registratie of wijziging van gegevens als omschreven in bijlage I;
2. „overdracht”: de elektronische overdracht van een of meer gebeurtenissen via het telecommunicatienetwerk tussen de nationale instanties en de Commissie;
3. „momentopname”: alle gebeurtenissen met betrekking tot vaartuigen van de vloot van een bepaalde lidstaat tussen de datum van de inventarisering zoals bedoeld in bijlage I, en de datum van de overdracht;
4. „persoonsgegevens”: naam en adres van reders en eigenaars van vissersvaartuigen.

Artikel 4

Gegevensverzameling

Iedere lidstaat verzamelt onverwijld alle gegevens zoals bedoeld in bijlage II, met betrekking tot de communautaire vissersvaartuigen die zijn vlag voeren.

Artikel 5

Registratie in het nationale register

Iedere lidstaat valideert de overeenkomstig artikel 4 verzamelde gegevens en neemt deze op in zijn nationale register.

Artikel 6

Periodieke overdracht

Op de eerste werkdag van maart, juni, september en december van ieder jaar doet iedere lidstaat de Commissie een momentopname toekomen.

⁽¹⁾ PB L 337 van 30.12.1999, blz. 10.

Artikel 7

Registratie in het communautaire gegevensbestand

1. Na ontvangst van de momentopname verifieert de Commissie de daarin vervatte gegevens en neemt deze op in het communautaire gegevensbestand. Deze momentopname vervangt de voorgaande, mits er geen fouten worden geconstateerd.

Indien er fouten worden geconstateerd, deelt de Commissie haar opmerkingen mee aan de betrokken lidstaat, die daarop de nodige correcties in zijn nationale register aanbrengt en de Commissie binnen tien werkdagen na haar mededeling een nieuwe momentopname doet toekomen.

2. Na ontvangst en verificatie van de nieuwe momentopname, neemt de Commissie de gegevens op in het communautaire gegevensbestand of verworpt zij de gegevens indien de momentopname voor een correcte tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid disproportionele fouten bevat.

Indien een aanvaarde momentopname alsnog fouten bevat, worden deze meegedeeld aan de lidstaat, die verplicht is deze onverwijld te corrigeren volgens de procedure van artikel 8.

3. Het communautaire gegevensbestand is overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 vanaf de twintigste werkdag na iedere periodieke overdracht van een momentopname voor de lidstaten toegankelijk.

Artikel 8

Tussentijdse overdracht

1. Indien nodig voor de tenuitvoerlegging van bijzondere maatregelen in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid doet een lidstaat de Commissie, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de Commissie, onverwijld de bijgewerkte gegevens uit het nationale register toekomen met betrekking tot de vaartuigen die onder de betrokken maatregelen vallen.

2. De overdracht moet voor ieder betrokken vaartuig alle gebeurtenissen bevatten sinds de toevoeging aan de vloot tot en met de datum van de overdracht.

3. De gegevens worden door de Commissie gecontroleerd en zij vervangen de bestaande gegevens in het communautaire gegevensbestand.

Artikel 9

Middelen voor communicatie tussen de Commissie en de lidstaten

1. De overdracht van gegevens tussen lidstaten en Commissie wordt beheerd met een door de Commissie ontwikkelde informaticatoepassing.

2. Het communautaire gegevensbestand en de gegevens in verband met de controle en de follow-up van de overdrachten zijn via internet voor de lidstaten toegankelijk.

*Artikel 10***Identificatienummer „CFR”**

Het in bijlage I bedoelde CFR-nummer is een uniek identificatienummer voor ieder vissersvaartuig. Het nummer wordt gebruikt bij iedere overdracht van gegevens over de kenmerken en activiteit van vissersvaartuigen tussen lidstaten en de Commissie.

Dit nummer wordt definitief toegekend bij de eerste inschrijving van een vissersvaartuig in een nationaal register. Dit nummer mag niet worden gewijzigd, noch aan een ander vaartuig worden toegekend.

*Artikel 11***Toegang**

1. De lidstaten hebben toegang tot alle gegevens in het communautaire gegevensbestand mits zij voldoen aan de bepalingen inzake de bescherming van persoonsgegevens van Verordening (EG) nr. 45/2001, en met name die van artikel 8 van laatstgenoemde verordening.

2. Het publiek heeft toegang tot een versie van het communautaire gegevensbestand waaruit alle persoonsgegevens zijn verwijderd.

3. Verzoeken om toegang tot persoonsgegevens uit het communautaire gegevensbestand worden door de Commissie behandeld overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 45/2001.

*Artikel 12***Intrekking**

Verordening (EG) nr. 2090/98 wordt ingetrokken.

*Artikel 13***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op 1 september 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30 december 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

DEFINITIES VAN DE GEGEVENS EN OMSCHRIJVING VAN EEN REGISTRATIE

Naam van de zone	Maximale aantal lettertekens	Alignering ⁽¹⁾ L(inks)/R(echts)	Definitie/Opmmerkingen
Land van registratie	3	—	Land (Alpha 3—ISO—code) waar een vaartuig voor de visserij is geregistreerd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2371/2002. Dit land moet steeds gelijk zijn aan het aangevende land.
CFR ⁽²⁾	12	—	(Community Fleet Register number). Uniek identificatienummer van het vissersvaartuig. Code van de lidstaat (Alpha 3—ISO—code) gevolgd door een unieke reeks ter identificatie (negen lettertekens). Een reeks van minder dan negen lettertekens moet links worden aangevuld met nullen.
Code van de gebeurtenis	3	—	Identificatiecode van het type gebeurtenis. (Tabel 1)
Datum van de gebeurtenis ⁽³⁾	8	—	Datum (JJJJMMDD) waarop de gebeurtenis heeft plaatsgevonden.
Indicator vergunning	1	—	Beschikt het vaartuig over een visserijvergunning overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3690/93? Y (Ja)/ N (Nee)
Registratienummer	14	L	
Externe kentekens	14	L	Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1381/87.
Naam van het vaartuig	40	L	
Haven van registratie	5	L	Nationale code ⁽⁴⁾ .
Indicator IRCS	1	—	Heeft het vaartuig een internationale radio aan boord? Y (Ja)/ N (Nee)/ U (Onbekend) ⁽⁷⁾
IRCS	7	L	(International Radio Call Sign). Internationale radioroepnaam.
Indicator VMS	1	—	(Vessel Monitoring System). Beschikt het vaartuig over apparatuur voor toezicht op afstand per satelliet overeenkomstig artikel 22 van Verordening (EG) nr. 2371/2002? Y (Ja)/ N (Nee)
Primair vistuig ⁽⁵⁾	3	L	Code voor het primaire vistuig (tabel 3).
Secundair vistuig	3	L	Code voor het secundair vistuig (tabel 3).
LOA ⁽⁶⁾	6	R	(Length OverAll). Lengte over alles in meter volgens de definitie van Verordening (EEG) nr. 2930/86.
LBP ⁽⁶⁾	6	R	(Length Between Perpendiculars). Lengte tussen de loodlijnen in meter volgens de definitie van Verordening (EEG) nr. 2930/86.

Naam van de zone	Maximale aantal lettertekens	Alignering ⁽¹⁾ L(inks)/R(echts)	Definitie/Opmmerkingen
Tonnage in GT ⁽⁶⁾	8	R	Uitgedrukt in GT volgens de definitie van Verordening (EEG) nr. 2930/86.
Andere tonnage ⁽⁶⁾	8	R	In ton volgens het Verdrag van Oslo of volgens een door de lidstaat te preciseren definitie.
GTs ⁽⁶⁾	7	R	De verhoging van de tonnage die is toegestaan om veiligheidsredenen overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EG) nr. 2371/2002, uitgedrukt in GT.
Motorvermogen (hoofdaandrijving) ⁽⁶⁾	8	R	Uitgedrukt in kW overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2930/86.
Motorvermogen (hulpaandrijving) ⁽⁶⁾	8	R	Uitgedrukt in kW. Omvat al het motorvermogen aan boord dat niet is begrepen onder „Motorvermogen (hoofdaandrijving)“.
Materiaal van de romp	1	—	Code (tabel 4).
Jaar van inbedrijfstelling	4	—	Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2930/86.
Maand van inbedrijfstelling	2	—	Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2930/86.
Dag van inbedrijfstelling	2	—	Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2930/86.
Segment	3	—	Code (tabel 5).
Land van invoer/uitvoer	3	—	Alpha 3—ISO—code van het land van invoer of uitvoer.
Soort uitvoer	2	—	Code (tabel 6).
Code van de overheidssteun	2	—	Code (tabel 7).
Datum van het administratieve besluit	8	—	Datum (JJJJMMDD) van het administratieve besluit zoals bedoeld in artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1438/2003.
Segment waarop het administratieve besluit betrekking heeft	3	—	Code van het MOP—segment, mee te delen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1438/2003.
Bouwjaar	4	—	
Bouwplaats	100	L	Vrije tekst. Naam van de scheepswerf, plaats en land waar de romp is gebouwd.
Naam van de reder	100	L	Reder van het vaartuig: Natuurlijke persoon: naam, voornaam Rechtspersoon: naam
Adres van de reder	100	L	Vrije tekst. Het adres moet nauwkeurig genoeg zijn om met de reder contact op te kunnen nemen: straat, nummer, bus, postcode, stad en land.
Indicator eigenaar	1	—	Is de reder van het vaartuig tevens eigenaar ervan? Y(Ja)/N(Nee)

Naam van de zone	Maximale aantal lettertekens	Alignering ⁽¹⁾ L(inks)/R(echts)	Definitie/Opmmerkingen
Naam van de eigenaar	100	L	Eigenaar van het vaartuig: Natuurlijke persoon: naam, voornaam Rechtspersoon: naam
Adres van de eigenaar	100	L	Vrije tekst. Het adres moet nauwkeurig genoeg zijn om met de eigenaar contact op te kunnen nemen: straat, nummer, bus, postcode, stad en land.

⁽¹⁾ Relevante informatie voor de overdracht van gegevens in een formaat met een vaste lengte.

⁽²⁾ Voorheen „intern nummer”.

⁽³⁾ Bij een inventarisering van de vloot gaat het om de datum van de inventarisering in de lidstaat (tabel 2). Bij alle andere gebeurtenissen moet de datum worden meegedeeld van het officiële document waarin de gebeurtenis is opgetekend.

⁽⁴⁾ Voor iedere wijziging in de nationale codes is goedkeuring van de Commissie vereist.

⁽⁵⁾ Het vistuig dat aan boord van een vaartuig per jaar of per visseizoen het meest wordt gebruikt.

⁽⁶⁾ Numerieke waarde met twee facultatieve decimalen. Als decimaalteken moet een punt worden gebruikt. Om de duizendtallen te scheiden, mag geen leesteken worden gebruikt.

⁽⁷⁾ Niet geldig voor vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2003.

Tabel 1

Codes voor de soorten gebeurtenissen

Toevoeging aan de vloot	Inventarisering	CEN
	Nieuw gebouwd vaartuig	CST
	Wijziging activiteit	CHA
	Invoer, overdracht binnen Gemeenschap	IMP
In de vloot	Wijziging	MOD
Onttrekking aan de vloot	Sloop, schipbreuk	DES
	Wijziging activiteit	RET
	Uitvoer, overdracht binnen Gemeenschap	EXP

Tabel 2

Datum van inventarisering per land

BEL, DNK, FRA, GBR, PRT	1.1.1989
NLD	1.9.1989
DEU, ESP	1.1.1990
IRL	1.10.1990
ITA	1.1.1991
GRC	1.7.1991
SWE, FIN	1.1.1995
CYP, EST, LTU, LVA, MLT, POL, SVN	1.5.2004

Tabel 3

Codes voor het vistuig

Categorie vistuig	Vistuig	Code	Statisch (S) of gesleept (T) tuing	Pelagisch (P) of demersaal (D)
Ringnetten	Ringzegen	PS	T	P
	Zonder sluitlijn (lampara)	LA	T	P
Zegen	Strandzegen	SB	T	D/P
	Deense zegen	SDN	T	D/P
	Schotse zegen	SSC	T	D/P
	Spanzegen	SPR	T	D/P
Sleepnetten	Boomkor	TBB	T	D
	Demersale bordentrawl	OTB	T	D
	Bodemspannet	PTB	T	D
	Pelagische bordentrawl	OTM	T	D/P
	Pelagisch spannet	PTM	T	D/P
	Dubbele bordentrawl	OTT	T	D/P
Korren	Door een vaartuig gesleepte kor	DRB	T	D
	Vanaf een vaartuig bediende handkor	DRH	T	D
	Gemechaniseerde dreg, eventueel met zuiger	HMD	T	D
Kruisnetten	Vanaf een vaartuig bediend kruisnet	LNB	S	P
	Vanaf de wal bediend kruisnet	LNS	S	P
Kieuw- en warrelnetten	Geankerd kieuwnet	GNS	S	D
	Drijfnet	GND	S	D/P
	Omringend kieuwnet	GNC	S	D/P
	Schakel	GTR	S	D/P
	Gecombineerd kieuwnet en schakel	GTN	S	D/P
Korven	Korf (kubbe)	FPO	S	D

Categorie vistuig	Vistuig	Code	Statisch (S) of gesleept (T) tuig	Pelagisch (P) of demersaal (D)
Lijnen en haken	Handlijn of hengellijn (met de hand bediend)	LHP	S	D/P
	Handlijn of hengellijn (gemechaniseerd)	LHM	S	D/P
	Grondbeug	LLS	S	D
	Drijvende beug	LLD	S	P
	Sleeplijnen	LTL	T	P
Tuig onbekend ⁽¹⁾		NK		
Geen tuig ⁽²⁾		NO		

⁽¹⁾ Niet geldig voor vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2003.

⁽²⁾ Uitsluitend voor secundair vistuig.

Tabel 4

Codes voor het materiaal van de romp

Hout	1
Metaal	2
Glasvezel/kunststof	3
Overige	4
Onbekend ⁽¹⁾	5

⁽¹⁾ Niet geldig voor vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2003.

Tabel 5

Codes voor de segmenten

Datum van de gebeurtenis vóór 31 december 2002	MOP-codes		
Datum van de gebeurtenis na 1 januari 2003	Europese vloot	MFL	
	Ultraperifere gebieden ⁽¹⁾	Frankrijk	MOP IV-codes
		Portugal	MOP IV-codes
		Spanje	CAN1 t/m CANn
	Aquacultuur	AQU	

⁽¹⁾ Voorlopige codes onder voorbehoud van de goedkeuring van de segmentering voor de Canarische Eilanden en de van de MOP IV-segmentering afwijkende codes voor de ultraperifere gebieden van Frankrijk en Portugal na de goedkeuring van een voorstel voor een verordening van de Raad betreffende het beheer van de in ultraperifere gebieden geregistreerde vissersvloot (COM(2003) 175 def.).

Tabel 6

Codes voor de soorten uitvoer

Uitvoer of overdracht binnen Gemeenschap	EX
Uitvoer in het kader van een gemengde vennootschap	SM

Tabel 7

Codes voor de overheidssteun

Niet door de Gemeenschap gefinancierde steun	AE
Door de Gemeenschap in het kader van Verordening (EG) nr. 2792/1999 gefinancierde steun	AC
Geen overheidssteun	PA

BIJLAGE II

MEE TE DELEN GEGEVENS PER SOORT GEBEURTENIS OVEREENKOMSTIG TABEL 1 VAN BIJLAGE I

	Toevoeging aan de vloot				In de vloot	Onttrekking aan de vloot		
	CEN	CST	CHA	IMP	MOD	DES	RET	EXP
Land van registratie	X	X	X	X	X	X	X	X
CFR	X	X	X	X	X	X	X	X
Code van de gebeurtenis	X	X	X	X	X	X	X	X
Datum van de gebeurtenis	X	X	X	X	X	X	X	X
Indicator vergunning ⁽¹⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Registratienummer	X	X	X	X	X	X	X	X
Externe kentekens	X	X	X	X	X	X	X	X
Naam van het vaartuig	X	X	X	X	X	X	X	X
Haven van registratie	X	X	X	X	X	X	X	X
Indicator IRCS	X	X	X	X	X	X	X	X
IRCS ⁽²⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Indicator VMS ⁽¹⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Primair vistuig	X	X	X	X	X	X	X	X
Secundair vistuig	X	X	X	X	X	X	X	X
LOA ⁽¹⁾ ⁽³⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
LBP ⁽³⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Tonnage in GT ⁽⁴⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Andere tonnage ⁽⁴⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
GTs	X	X	X	X	X	X	X	X
Motorvermogen (hoofdaandrijving)	X	X	X	X	X	X	X	X
Motorvermogen (hulpaandrijving)	X	X	X	X	X	X	X	X
Materiaal van de romp	X	X	X	X	X	X	X	X
Jaar van inbedrijfstelling ⁽⁶⁾	X	⁽¹⁾	⁽¹⁾	⁽¹⁾	X	X	X	X
Maand van inbedrijfstelling	X	⁽¹⁾	⁽¹⁾	⁽¹⁾	X	X	X	X
Dag van inbedrijfstelling	X	⁽¹⁾	⁽¹⁾	⁽¹⁾	X	X	X	X
Segment	X	X	X	X	X	X	X	X
Land van invoer/uitvoer	—	—	—	X	—	—	—	X
Soort uitvoer ⁽¹⁾	—	—	—	—	—	—	—	X
Code van de overheidssteun	—	X	X	X	⁽¹¹⁾	X	X	X
Datum van het administratief besluit ⁽¹²⁾	—	X	X	X	—	—	—	—
Segment waarop het administratieve besluit betrekking heeft ⁽¹⁰⁾	—	X	X	X	—	—	—	—

	Toevoeging aan de vloot				In de vloot	Onttrekking aan de vloot		
	CEN	CST	CHA	IMP	MOD	DES	RET	EXP
Bouwjaar ⁽⁶⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Bouwjaar ⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Naam van de reder ⁽⁵⁾ ⁽⁷⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Adres van de reder ⁽⁵⁾ ⁽⁷⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Indicator eigenaar	X	X	X	X	X	X	X	X
Naam van de eigenaar ⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾	X	X	X	X	X	X	X	X
Adres van de eigenaar ⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾	X	X	X	X	X	X	X	X

⁽¹⁾ Verplicht voor vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2003.

⁽²⁾ Leeg indien in het vak „Indicator IRCS” de waarde „N” is ingevuld.

⁽³⁾ Een van beide lengtes moet worden vermeld bij iedere gebeurtenis vóór 31 december 2002.

⁽⁴⁾ Een van beide tonnages moet worden vermeld bij iedere gebeurtenis vóór 31 december 2003.

⁽⁵⁾ Verplicht voor vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2004.

⁽⁶⁾ Het jaar van inbedrijfstelling of het bouwjaar moet worden vermeld bij iedere gebeurtenis vóór 31 december 2003.

⁽⁷⁾ Verplicht voor alle vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2003 met een lengte over alles gelijk aan of groter dan 15 m of met een lengte tussen de loodlijnen gelijk aan of groter dan 12 m.

⁽⁸⁾ Verplicht voor alle vaartuigen in de vloot of aangegeven vanaf 1 januari 2003 met een lengte over alles gelijk aan of groter dan 27 m of met een lengte tussen de loodlijnen gelijk aan of groter dan 24 m.

⁽⁹⁾ Dit vak niet invullen indien in het vak „Indicator eigenaar” de waarde „Y” is ingevuld.

⁽¹⁰⁾ Uitsluitend in te vullen voor toevoegingen aan de vloot vanaf 1 januari 2003 op basis van een administratief besluit genomen vanaf 1 januari 2000 tot 31 december 2002.

⁽¹¹⁾ Verplicht indien de verhoging van de tonnage is toegestaan om veiligheidsredenen.

⁽¹²⁾ Uitsluitend in te vullen voor toevoegingen aan de vloot vanaf 1 januari 2003 op basis van een administratief besluit genomen vanaf 1 januari 2000.

VERORDENING (EG) Nr. 27/2004 VAN DE COMMISSIE
van 5 januari 2004

houdende overgangsbepalingen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad met betrekking tot de financiering door het EOGFL, afdeling Garantie, van de maatregelen voor plattelandsontwikkeling in Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Verdrag betreffende de Toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije ⁽¹⁾, en met name op artikel 2, lid 3,

Gelet op de Akte van Toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije ⁽²⁾, en met name op artikel 41, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij artikel 47 bis, leden 2 en 3, en artikel 47 ter van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en intrekking van een aantal verordeningen ⁽³⁾, zoals gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije, zijn specifieke regels vastgesteld voor de financiering door het EOGFL, afdeling Garantie, van de in artikel 47 bis, lid 1, van die verordening genoemde maatregelen voor plattelandsontwikkeling. Met name is voorzien in de toepassing van sommige bepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen ⁽⁴⁾, zoals laatstelijk gewijzigd bij de genoemde Toetredingsakte.
- (2) Die regels treden in werking vanaf de toetreding van de nieuwe lidstaten. Voor een gemakkelijker overgang van de voor het EOGFL, afdeling Garantie, geldende regels in met name Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽⁵⁾ en de uitvoeringsbepalingen daarvan naar de bij Verordening (EG) nr. 1257/1999 vastgestelde specifieke regels dient te worden voorzien in uitvoeringsmaatregelen.
- (3) Omdat de nieuwe lidstaten de euro niet hebben ingevoerd, moeten met name voor de wisselkoers die moet worden gebruikt om de uitgaven te declareren, bijzondere bepalingen worden vastgesteld die afwijken van Verordening (EG) nr. 2808/98 van de Commissie van 22 december 1998 houdende bepalingen voor de toepassing van het agromonetair stelsel voor de euro in de landbouwsector ⁽⁶⁾.

- (4) Verordening (EG) nr. 445/2002 van de Commissie van 26 februari 2002 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ⁽⁷⁾ bevat financiële bepalingen die onverenigbaar zijn met de bij de artikelen 47 bis en 47 ter van Verordening (EG) nr. 1257/1999 vastgestelde specifieke regels. Die bepalingen behoren niet te worden toegepast voor de programmeringsdocumenten voor plattelandsontwikkeling van de nieuwe lidstaten.
- (5) In de artikelen 33 nonies en 33 undecies van Verordening (EG) nr. 1257/1999 is bepaald dat de aanvullingen op rechtstreekse betalingen, respectievelijk de aanvullingen op staatssteun in Malta worden medegefinancierd in het kader van de programmering van de plattelandsontwikkeling. Gezien het zeer specifieke karakter van deze maatregelen, dienen specifieke bepalingen te worden vastgesteld voor het beheer van en de controle op deze maatregelen.
- (6) Omdat de nieuwe lidstaten pas op 1 mei 2004 en niet aan het begin van het jaar toetreden, dienen ten aanzien van de steun in de probleemgebieden voor het jaar 2004 specifieke maatregelen voor de indiening van de steunaanvragen te worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat de controleverplichtingen door de nieuwe lidstaten worden nagekomen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Toepassingsgebied

Bij de onderhavige verordening worden de overgangsbepalingen vastgesteld voor de toepassing van de financiële voorschriften in de artikelen 47 bis en 47 ter van Verordening (EG) nr. 1257/1999 die gelden voor Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije (hierna „de nieuwe lidstaten” genoemd).

⁽¹⁾ PB L 236 van 23.9.2003, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 236 van 23.9.2003, blz. 33.

⁽³⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.

⁽⁴⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

⁽⁶⁾ PB L 349 van 24.12.1998, blz. 36. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 816/2003 (PB L 116 van 13.5.2003, blz. 12).

⁽⁷⁾ PB L 74 van 15.3.2002, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 963/2003 (PB L 138 van 5.6.2003, blz. 32).

Artikel 2

Subsidiabiliteit van de uitgaven

1. Voor de toepassing van artikel 30, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 heeft de einddatum voor de subsidiabiliteit van de uitgaven die is vastgesteld in de beschikkingen van de Commissie tot goedkeuring van de programmeringsdocumenten voor plattelandsontwikkeling van de nieuwe lidstaten, betrekking op de betalingen die worden verricht door de in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 bedoelde betaalorganen.

2. Onverminderd artikel 33, lid 5, van de Toetredingsakte, zijn alleen die uitgaven subsidiabel welke betrekking hebben op verrichtingen die volgens de vastgestelde selectiecriteria en -procedures zijn geselecteerd voor medefinanciering op grond van Verordening (EG) nr. 1257/1999 en die aan de communautaire voorschriften zijn onderworpen gedurende de hele periode waarin die uitgaven zijn gedaan.

Artikel 3

Betalingen

1. De verwijzingen naar de betalingsautoriteit in artikel 32 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 gelden als verwijzingen naar de in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 bedoelde betaalorganen.

2. Voor de toepassing van artikel 32, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 hebben de tussentijdse betalingen en de saldobetalingen betrekking op de door de betaalorganen daadwerkelijk betaalde uitgaven.

3. Voor de toepassing van artikel 32, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 worden de tussentijdse betalingen voor de programmeringsdocumenten voor plattelandsontwikkeling onderworpen aan naleving van de volgende voorwaarden:

- a) het jongste jaarlijkse voortgangsverslag dat overeenkomstig artikel 48, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 is vereist, is aan de Commissie verstrekt;
- b) de jongste verklaring inzake de rekeningen die overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1258/1999 is vereist, is verstrekt.

4. Voor de toepassing van artikel 32, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1260/1999 vindt de saldobetaling voor de programmeringsdocumenten voor plattelandsontwikkeling plaats op basis van de jongste beschikking tot goedkeuring van de rekeningen als bedoeld in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1258/1999.

5. De gecertificeerde betalingsaanvragen worden ingediend volgens het model in de bijlage.

Artikel 4

Betaalorganen

1. Elk betaalorgaan voert een boekhouding die uitsluitend betrekking heeft op de aanwending van de financiële middelen die aan dit orgaan beschikbaar worden gesteld voor de betaling

van de uitgaven die voortvloeien uit de in de programmeringsdocumenten voor plattelandsontwikkeling vastgestelde maatregelen.

2. De betaalorganen zien erop toe dat de uitkering van de communautaire bijdrage aan de begunstigde tegelijk met of na de uitkering van de nationale bijdrage plaatsvindt.

Artikel 5

Gebruik van de euro

De beschikkingen van de Commissie, de vastleggingen, de declaraties van uitgaven ter staving van de betalingsaanvragen en de betalingen luiden in euro overeenkomstig Verordening (EG) nr. 643/2000 van de Commissie ⁽¹⁾.

Wat evenwel de in de artikel 33 nonies van Verordening (EG) nr. 1257/1999 vastgestelde maatregel betreft, rekenen de nieuwe lidstaten de in nationale valuta verrichte uitgaven in euro om met gebruikmaking van de wisselkoers die geldt voor de regelingen inzake rechtstreekse steunverlening.

Artikel 6

Uitgavenstaat en -ramingen

De artikelen 47, 48 en 49 van Verordening (EG) nr. 445/2002 gelden niet voor de programmeringsdocumenten voor plattelandsontwikkeling van de nieuwe lidstaten.

Artikel 7

Goedkeuring van de rekeningen

1. Voor de toepassing van artikel 5, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1663/95 van de Commissie ⁽²⁾ omvatten de in artikel 4, lid 1, van die verordening bedoelde rekeningen:

- a) de jaarlijkse uitgaven, samengevat per maatregel voor plattelandsontwikkeling;
- b) een tabel met de verschillen tussen de gedeclareerde uitgaven als bedoeld in punt a) van het onderhavige lid en de uitgaven die zijn gedeclareerd in het kader van de tussentijdse betalingen als bedoeld in artikel 3, lid 3, van de onderhavige verordening;
- c) een aan het debiteurenboek ontleende tabel met het totaal van alle vorderingen die aan het einde van het begrotingsjaar voor de maatregelen voor plattelandsontwikkeling zijn geconstateerd, maar nog niet zijn geïnd.

2. Voor de toepassing van artikel 7, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1663/95 worden de bedragen die overeenkomstig de in artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 bedoelde beschikking tot goedkeuring van de rekeningen moeten worden ingevorderd of betaald, afgetrokken van of opgeteld bij de latere betalingen die door de Commissie worden verricht.

⁽¹⁾ PB L 78 van 29.3.2000, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 158 van 8.7.1995, blz. 6. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2025/2001 (PB L 274 van 17.10.2001, blz. 3).

Artikel 8

Aanvullingen op rechtstreekse betalingen

1. In afwijking van artikel 58 van Verordening (EG) nr. 445/2002 keert het betaalorgaan de in artikel 33 nonies van Verordening (EG) nr. 1257/1999 bedoelde aanvullingen op rechtstreekse betalingen uit op basis van de betalingsaanvraag die wordt ingediend ter verkrijging van de aanvullende nationale rechtstreekse betaling of de aanvullende nationale rechtstreekse steun als bedoeld in artikel 1 quater van Verordening (EG) nr. 1259/1999 van de Raad ⁽¹⁾. Voor de nieuwe lidstaten die artikel 1 bis van Verordening (EG) nr. 1259/1999 toepassen, ziet het betaalorgaan erop toe dat de aanvulling op de rechtstreekse betalingen wordt uitgekeerd tegelijk met of na de uitkering van de communautaire rechtstreekse betaling op grond van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1259/1999 bedoelde steunregelingen.

2. In afwijking van de artikelen 59 tot en met 64 van Verordening (EG) nr. 445/2002 passen de lidstaten ten aanzien van de bij artikel 33 nonies van Verordening (EEG) nr. 1257/1999 vastgestelde maatregel de bepalingen toe van Verordening (EEG) nr. 3508/92 van de Raad ⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie ⁽³⁾.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 januari 2004.

Artikel 9

Aanvullingen op staatssteun in Malta

In afwijking van artikel 58 van Verordening (EG) nr. 445/2002 keert het betaalorgaan de in artikel 33 undecies van Verordening (EG) nr. 1257/1999 bedoelde aanvullingen op staatssteun in Malta uit op basis van de betalingsaanvraag die wordt ingediend ter verkrijging van de betaling van de staatssteun.

Artikel 10

Overgangsbepalingen voor 2004

De aanvragen ter verkrijging van de in titel II, hoofdstuk V, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 bedoelde compenserende vergoedingen voor het jaar 2004 moeten door de begunstigde bij de bevoegde autoriteiten worden ingediend vóór 1 juli 2004 of vóór een door de nieuwe lidstaten vast te stellen latere datum die verenigbaar is met hun controleverplichtingen op grond van hoofdstuk II, afdeling 6, van Verordening (EG) nr. 445/2002.

Artikel 11

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2004 onder voorbehoud van de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 113.

⁽²⁾ PB L 355 van 5.12.1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 327 van 12.12.2001, blz. 11.

BIJLAGE

CERTIFICAAT EN UITGAVENSTAAT EN BETALINGSAANVRAAG

EUROPESE COMMISSIE

FONDS: EOGFL-GARANTIE

Certificaat en uitgavenstaat en betalingsaanvraag

(langs officiële weg in te dienen bij de eenheid F.2 van het DG Landbouw)

 Naam van het programmeringsdocument:

Beschikking van de Commissie _____ van _____

Referentie van de Commissie (CCI-nr.): _____

Nationale referentie: _____ (indien van toepassing)

 CERTIFICAAT

 Ik, ondergetekende, _____ ,
 vertegenwoordiger van het betalingsorgaan dat is aangewezen bij ⁽¹⁾

bevestig hierbij dat alle subsidiabele uitgaven die in de hierbij gaande staat zijn begrepen, omvattende de ten laste van de bijdragen uit het EOGFL-Garantie en nationale middelen van de overheid en/of de privé-sector komende uitgaven, die zijn betaald naarmate het programma vorderde, zijn gedaan

 na ⁽²⁾: ____/____/20____ ten belope van: _____ EUR
 (Exact bedrag tot op twee decimalen)

De als bijlage hierbij gaande uitgavenstaat, uitgesplitst per maatregel, is gebaseerd op de voorlopig op

____/____/20____

afgesloten boekhouding en maakt een integrerend deel uit van dit certificaat.

Ik bevestig tevens dat de actie vordert met inachtneming van het bepaalde in de Verordeningen (EG) nr. 1257/1999 en (EG) nr. 1258/1999, met name ten aanzien van:

1. de naleving van de Verdragsbepalingen en de op grond van het Verdrag vastgestelde besluiten, alsmede van het communautaire beleid, inzonderheid op het gebied van de mededingingsregels, de plaatsing van overheidsopdrachten, milieubescherming en de opheffing van de ongelijkheden tussen mannen en vrouwen en de bevordering van de gelijkheid van mannen en vrouwen (artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1257/1999);
 2. de toepassing op het programma van de procedures voor beheer en controle, met name teneinde na te gaan of de medegefinancierde goederen en dienstverrichtingen zijn geleverd en de opgevoerde uitgaven zijn gedaan en teneinde onregelmatigheden te voorkomen, op te sporen en te herstellen, fraude te vervolgen en onverschuldigd betaalde bedragen terug te vorderen (artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1258/1999).
-

⁽¹⁾ Het administratieve besluit tot aanwijzing overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1258/1999 vermelden, met passende referentiegegevens en de datum.

⁽²⁾ Referentiedatum volgens de beschikking, overeenkomstig het bepaalde in artikel 47ter, lid 1, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1257/1999.

Overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1663/95 van de Commissie zijn de bewijsstukken beschikbaar en blijven zij dit gedurende ten minste drie jaar.

Ik bevestig dat:

1. de uitgavenstaat juist is en voortvloeit uit op controleerbare bewijsstukken gebaseerde boekhoudsystemen;
2. in de uitgavenstaat en de betalingsaanvraag in voorkomend geval rekening is gehouden met de financiële consequenties van de in het kader van de goedkeuring van de rekeningen gegeven beschikkingen, de na terugvordering teruggekregen bedragen, de inkomsten uit de in het kader van het programma gefinancierde verrichtingen en de rente-inkomsten;
3. de gegevens over de onderliggende transacties in computerbestanden zijn vastgelegd en op verzoek ter beschikking van de verantwoordelijke diensten van de Commissie kunnen worden gesteld.

Datum ____/____/20__

BETALINGSAANVRAAG

Naam van het programmeringsdocument: _____

Referentie van de Commissie (CCI-nr.): _____

Overeenkomstig artikel 32 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 verzoek ik, ondergetekende (naam in hoofdletters, stempel, functie en handtekening van de bevoegde autoriteit), het bedrag vanEUR over te maken bij wijze van tussentijdse betaling/eindsaldobetaling ⁽³⁾. Aan de voorwaarden voor ontvankelijkheid van deze aanvraag is voldaan, want (doorhalen wat niet van toepassing is):

- het laatste financiële jaarverslag vereist in toepassing van artikel 48, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 is ingediend/is bijgevoegd/is nog niet vereist ⁽³⁾;
- de laatste jaarlijkse verklaring inzake de rekeningen is ingediend/ is bijgevoegd/is nog niet vereist ⁽³⁾.

Het te betalen bedrag moet worden overgemaakt aan:

Begunstigde	
Bank	
Nummer van de bankrekening	
Houder van de rekening (indien deze niet de begunstigde is)	

Datum ____/____/20__

Naam in hoofdletters, stempel, functie en handtekening
van het betaalorgaan

⁽³⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

VERORDENING (EG) Nr. 28/2004 VAN DE COMMISSIE
van 5 januari 2004

tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1177/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC), wat de gedetailleerde inhoud van het tussentijds en het eindverslag over de kwaliteit betreft

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1177/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2003 inzake de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC) ⁽¹⁾, en met name op artikel 15, lid 2, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1177/2003 is een gemeenschappelijk kader voor de systematische productie van een communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden vastgesteld, die vergelijkbare en actuele transversale en longitudinale gegevens over de inkomens en over het niveau en de structuur van armoede en sociale uitsluiting op nationaal en EU-niveau omvat.
- (2) Ingevolge artikel 15, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1177/2003 zijn uitvoeringsmaatregelen vereist voor de vaststelling van de gedetailleerde inhoud van het tussentijds verslag over de kwaliteit van de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek, alsmede van de gedetailleerde inhoud van het eindverslag over de kwaliteit van het transversale en het longitudinale onderzoek, waarin in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de interne nauwkeurigheid.
- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité statistisch programma,

Artikel 1

De definities die in het kader van de communautaire statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC) moeten worden toegepast voor het tussentijds verslag en het eindverslag over de kwaliteit, zijn vastgesteld in bijlage I.

Artikel 2

De criteria voor de kwaliteitsevaluatie en de gedetailleerde inhoud van het door de lidstaten op te stellen tussentijds verslag over de kwaliteit van de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek zijn vastgesteld in bijlage II.

Artikel 3

De criteria voor de kwaliteitsevaluatie en de gedetailleerde inhoud van het door de lidstaten op te stellen eindverslag over de kwaliteit van het transversale en het longitudinale EU-SILC-onderzoek, waarin in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de interne nauwkeurigheid, zijn vastgesteld in bijlage III.

Artikel 4

De inhoud van het door de Commissie (Eurostat) op te stellen vergelijkend tussentijds en vergelijkend eindverslag over de kwaliteit is vastgesteld in bijlage IV.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 5 januari 2004.

Voor de Commissie
Pedro SOLBES MIRA
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 165 van 3.7.2003, blz. 1.

BIJLAGE I

DEFINITIES

- a) Substitutie: de vervanging van de oorspronkelijke in de steekproef geselecteerde eenheden door andere eenheden, als de oorspronkelijke eenheden de vereiste informatie niet verstrekken, hetzij omdat het desbetreffende adres niet gelokaliseerd kan worden of ontoegankelijk is, hetzij omdat het huishouden medewerking weigert of in zijn geheel tijdelijk afwezig is, hetzij omdat het huishouden niet kan reageren.
- b) Imputatie: de schatting van plausibele (maar kunstmatige) vervangende waarden voor ontbrekende gegevens.
- c) Equivalent beschikbaar inkomen: het totale beschikbare inkomen van het huishouden, gedeeld door de „equivalente omvang” ervan.
- d) Equivalente omvang: de gewijzigde OESO-schaal (waarbij aan de eerste volwassene een gewicht van 1,0, aan de overige in het huishouden woonachtige personen van veertien jaar of ouder een gewicht van 0,5 en aan ieder kind van minder dan veertien jaar een gewicht van 0,3 wordt toegekend).
- e) Steekproefkader: de populatie van eenheden waarvan een steekproef kan worden getrokken.
- f) Nauwkeurigheid: de mate waarin berekeningen of schattingen de exacte of juiste waarden benaderen.
- g) Steekproeffouten: toevallige schommelingen als gevolg van de keuze voor een steekproef in plaats van een telling.
- h) Niet-steekproeffouten: fouten die in alle fasen van de gegevensverzameling en van het productieproces optreden.

Er bestaan in wezen vier verschillende soorten niet-steekproeffouten:

- dekkingsfouten: fouten als gevolg van verschillen tussen de doelpopulatie en het steekproefkader. Tot de dekkingsfouten behoren een te ruime dekking, een te geringe dekking en een verkeerde classificatie:
 - te ruime dekking: ofwel verkeerd geclassificeerde eenheden die in werkelijkheid buiten het waarnemingsgebied vallen, ofwel eenheden die in werkelijkheid niet bestaan;
 - te geringe dekking: eenheden die niet in het steekproefkader zijn opgenomen;
 - verkeerde classificatie: onjuiste classificatie van eenheden die tot de doelpopulatie behoren;
- meetfouten: fouten bij de verzameling van gegevens. Mogelijke foutbronnen zijn het enquête-instrument, het informatiesysteem, de enquêteur en de wijze van gegevensverzameling;
- verwerkingsfouten: fouten na de verzameling van de gegevens, bijvoorbeeld bij de invoer, intoetsing, bewerking en weging;
- fouten door non-respons: fouten als gevolg van een vruchteloze poging om bij een geschikte eenheid de gewenste informatie te verzamelen. De twee voornaamste categorieën zijn:
 - unit-non-respons: het ontbreken van gegevens over gehele in de steekproef geselecteerde eenheden (huishoudens en/of personen);
 - item-non-respons: het gegeven dat een steekprofeenheid weliswaar met succes is ondervraagd, maar toch niet alle vereiste informatie is verkregen.
- i) Relevantie: de mate waarin statistieken voorzien in de behoeften van de huidige en van mogelijke gebruikers. Hierbij gaat het erom of alle benodigde statistieken worden opgesteld en om de mate waarin de gehanteerde concepten (definities, classificaties enz.) zijn afgestemd op de gebruikersbehoeften.
- j) Actualiteit en punctualiteit:
 - de actualiteit van informatie: de tijdruimte tussen de beschikbaarheid van informatie enerzijds en de gebeurtenis of het verschijnsel die hierin worden beschreven anderzijds;
 - punctualiteit: de tijdruimte tussen de datum waarop gegevens bij Eurostat zijn ingediend en de termijn waarop ze ingediend hadden moeten zijn. Deze termijn kan bijvoorbeeld zijn vermeld in een officieel tijdschema van een verordening of vooraf zijn overeengekomen tussen partijen onderling.
- k) Toegankelijkheid en duidelijkheid:
 - toegankelijkheid: de fysieke voorwaarden waaronder de gebruiker gegevens kan verkrijgen: plaats waar de informatie gevonden kan worden, bestelwijze, levertijd, transparantie van het prijsbeleid, commerciële restricties (bv. auteursrechten), de beschikbaarheid van micro- of macrogegevens, de vorm (zoals papier, bestanden, cd-rom en internet) enzovoorts;
 - duidelijkheid: het informatiekader van gegevens. Daarbij gaat het erom of de gegevens vergezeld gaan van meta-gegevens, illustraties zoals grafieken en kaarten, of informatie over de kwaliteit van gegevens (waaronder gebruiksbependingen) beschikbaar is en in welke mate de nationale bureaus voor de statistiek extra ondersteuning bieden.

BIJLAGE II

Criteria voor de kwaliteitsevaluatie en inhoud van het door de lidstaten op te stellen tussentijds verslag over de kwaliteit**1. GEMEENSCHAPPELIJKE TRANSVERSALE EU-INDICATOREN****1.1. Gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek**

De lidstaten verstrekken de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren, die zijn gebaseerd op de transversale steekproefgegevens van jaar N. Deze indicatoren worden opgenomen in het jaarlijkse voorjaarsverslag van jaar N + 2 aan de Europese Raad.

De gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren zijn de indicatoren die de Raad in het kader van de open coördinatiemethode heeft vastgesteld en die op grond van het EU-SILC-instrument kunnen worden berekend.

1.2. Overige indicatoren**1.2.1. *Equivalent beschikbaar inkomen*****1.2.2. *Niet-gecorrigeerd loonverschil tussen mannen en vrouwen***

Als een lidstaat op basis van de EU-SILC de indicator voor het niet-gecorrigeerde loonverschil tussen mannen en vrouwen berekent, verstrekt deze de desbetreffende indicator.

2. NAUWKEURIGHEID**2.1. Steekproefopzet**

De volgende informatie wordt verstrekt:

2.1.1. *Type steekproefopzet (gestratificeerd, meertraps, geclusterd)***2.1.2. *Steekprofeenheden (eentraps, tweetraps)*****2.1.3. *Stratificatiecriteria*****2.1.4. *Steekproefomvang en indelingscriteria*****2.1.5. *Steekproefselectieprocedures*****2.1.6. *Steekproefverdeling in de tijd*****2.1.7. *Vernieuwing van de steekproef: roterende groepen*****2.1.8. *Wegingen*****2.1.8.1. *Designfactor*****2.1.8.2. *Correcties voor non-respons*****2.1.8.3. *Correcties aan de hand van externe gegevens (niveau, gebruikte variabelen en bronnen)*****2.1.8.4. *Definitief transversaal gewicht***

2.1.9. Substitutie

Lidstaten die bij unit-non-respons substitutie toepassen, verstrekken de volgende informatie:

2.1.9.1. Selectiemethode voor vervangende eenheden

2.1.9.2. Hoofdkenmerken van de vervangende eenheden in vergelijking met de oorspronkelijke eenheden, naar regio (NUTS 2), indien beschikbaar

2.1.9.3. Verdeling van de vervangende eenheden naar resultaat contactering (DB120), resultaat vragenlijst huishouden (DB130) en aanvaarding interview huishouden (DB135) van de oorspronkelijke eenheden

2.2. Steekproeffouten

2.2.1. Standaardfouten en effectieve steekproefomvang

De volgende informatie wordt verstrekt:

- effectieve steekproefomvang voor de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek, voor het equivalente beschikbare inkomen en voor het niet-gecorrigeerde loonverschil tussen mannen en vrouwen (indien van toepassing);
- standaardfouten voor de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek, voor het equivalente beschikbare inkomen en voor het niet-gecorrigeerde loonverschil tussen mannen en vrouwen (indien van toepassing).

2.3. Niet-steekproeffouten

2.3.1. Steekproefkader en fouten bij de dekking

Er wordt een beschrijving verstrekt van het steekproefkader (met onder meer informatie over de bijwerkingsprocedure voor het kader, over de frequentie en over dubbeltellingen) en van de belangrijkste fouten bij de dekking (verkeerde classificatie, te geringe of te ruime dekking), indien beschikbaar.

Lidstaten die voor een roterende proefopzet kiezen, verstrekken alleen informatie over de nieuwe replicaties in het steekproefkader.

2.3.2. Meet- en verwerkingsfouten

2.3.2.1. Meetfouten

De volgende informatie wordt verstrekt:

- een beschrijving van de verschillende bronnen van in de enquête te verwachten meetfouten;
- een beschrijving van de vragenlijst: opbouw, toetsing in de praktijk, invloed van de opzet, inhoud en formulering; gebruik van een „cognitief laboratorium”, indien van toepassing;
- informatie over de intensiteit en doeltreffendheid van de opleiding in het houden van interviews: aantal opleidingsdagen, toetsing van de vaardigheden voordat het veldwerk van start gaat (succespercentage e.d.);
- informatie over onderzoek, zoals herhaalde interviews, gegevensverificaties of split-half-experimenten indien beschikbaar;
- resultaten van modelberekeningen van bijvoorbeeld de gevolgen van de keuze voor een financieel jaar in plaats van een kalenderjaar, indien beschikbaar.

2.3.2.2. Verwerkingsfouten

De volgende informatie wordt verstrekt:

- een beschrijving van de controles op de gegevensinvoer en op de codering, alsmede van de bewerking van gegevens. De voornaamste fouten die na de verzameling van gegevens zijn ontdekt;
- de foutenmarge bij inkomensvariabelen.

2.3.3. Non-responsfouten

De volgende informatie wordt verstrekt:

2.3.3.1. Gerealiseerde steekproefomvang

- Aantal huishoudens waarvan het interview voor de gegevensbank is aanvaard. Uitsplitsing in roterende groepen (indien van toepassing) en totaal.
- Aantal personen van zestien jaar of ouder in het huishouden van wie het interview is aanvaard voor de gegevensbank en met wie een volledig persoonlijk interview heeft plaatsgevonden. Uitsplitsing in roterende groepen (indien van toepassing) en totaal.
- Aantal geselecteerde respondenten (indien van toepassing) in het huishouden van wie het interview is aanvaard voor de gegevensbank en met wie een volledig persoonlijk interview heeft plaatsgevonden. Uitsplitsing in roterende groepen (indien van toepassing) en totaal.

2.3.3.2. Unit-non-respons

Lidstaten die voor een roterende proefopzet kiezen, verstrekken voor de nieuwe replicaties informatie over de unit-non-repons overeenkomstig de onderstaande formules.

Voor de steekproef als geheel wordt de unit-non-respons berekend door eliminatie van de eenheden die volgens de opsporingsregels niet meer in het waarnemingsgebied vallen, uit de teller en de noemer van deze formules.

- De non-responspercentages voor huishoudens (NRh) worden als volgt berekend:

$$NRh = (1 - (Ra * Rh)) * 100.$$

Daarbij zijn:

$$Ra = \frac{\text{Aantal met succes gecontacteerde adressen}}{\text{Aantal geldige geselecteerde adressen}} = \frac{\sum[DB120 = 11]}{\sum[DB120 = \text{alle}] - \sum[DB120 = 23]}$$

Ra is het contactpercentage bij huishoudens

$$Rh = \frac{\text{Aantal volledige, voor de gegevensbank aanvaarde interviews met huishoudens}}{\text{Aantal geschikte huishoudens op de gecontacteerde adressen}} = \frac{\sum[DB135 = 1]}{\sum[DB130 = \text{alle}]}$$

Rh is het aandeel van de volledige interviews met huishoudens dat voor de gegevensbank is aanvaard

DB120 is het resultaat van de contactering

DB130 is het resultaat van de vragenlijst over het huishouden

DB135 is de aanvaarding van het resultaat van het interview met het huishouden

Lidstaten die bij unit-non-respons substitutie toepassen, berekenen de non-responspercentages voor en na substitutie.

- De non-responspercentages voor personen (NRp) worden als volgt berekend:

$$NRp = (1 - (Rp)) * 100$$

Daarbij zijn:

$$Rp = \frac{\text{Aantal volledige persoonlijke interviews}}{\text{Aantal geschikte personen in de huishoudens, met wie een volledig interview heeft plaatsgevonden dat voor de gegevensbank is aanvaard}} = \frac{\sum[RB250 = 11 + 12 + 13]}{\sum[RB245 = 1 + 2 + 3]}$$

Rp is het aandeel van de volledige persoonlijke interviews dat voor de gegevensbank is aanvaard

RB245 is de status van de respondenten

RB250 is de status van gegevens

- De totale non-responspercentages voor personen (NRp) worden als volgt berekend:

$$NRp = (1 - (Ra * Rh * Rp)) * 100$$

Lidstaten die bij unit-non-respons substitutie toepassen, berekenen de non-responspercentages voor en na substitutie.

In lidstaten waar geen steekproef van huishoudens (adressen), maar een steekproef van personen is getrokken, worden de non-responspercentages voor personen berekend voor de geselecteerde respondent (RB245 = 2), voor alle personen van zestien jaar of ouder (RB245 = 2 + 3) en voor de niet-geselecteerde respondent (RB245 = 3).

2.3.3.3. Verdeling van huishoudens (oorspronkelijke eenheden) naar resultaat contactering (DB120), resultaat vragenlijst huishouden (DB130) en aanvaarding interview huishouden (DB135) voor elke roterende groep afzonderlijk (indien van toepassing) en voor het totaal

2.3.3.4. Verdeling van vervangende eenheden (indien van toepassing) naar resultaat contactering (DB120), resultaat vragenlijst huishouden (DB130) en aanvaarding interview huishouden (DB135) voor elke roterende groep afzonderlijk (indien van toepassing) en voor het totaal

2.3.3.5. Item-non-respons

Voor de inkomensvariabelen wordt de volgende informatie verstrekt:

- percentage huishoudens (voor elke op het niveau van het huishouden geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent) en percentage personen (voor elke op het niveau van de persoon geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent) die bij elke inkomenscomponent een bepaald bedrag hebben opgegeven;
- percentage ontbrekende waarden voor elke op het niveau van het huishouden en van de persoon geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent;
- percentage onvolledige informatie voor elke op het niveau van het huishouden en van de persoon geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent.

Item-non-respons	(A)	(B)	(C)
	Percentage huishoudens die een bedrag hebben opgegeven	Percentage huishoudens waarvoor bepaalde waarden ontbreken (vóór imputatie)	Percentage huishoudens met partiële informatie (vóór imputatie)
Totaal bruto-inkomen van het huishouden ⁽¹⁾			
Totaal beschikbaar inkomen van het huishouden			
Totaal beschikbaar inkomen van het huishouden vóór sociale overdrachten, exclusief ouderdoms- en nabestaandenuitkeringen			
Totaal beschikbaar inkomen van het huishouden inclusief ouderdoms- en nabestaandenuitkeringen			
Netto-inkomenscomponenten van het huishouden ⁽²⁾			
(Eén rij voor elke op het niveau van het huishouden geregistreerde inkomenscomponent)			
Bruto-inkomenscomponenten van het huishouden ⁽³⁾			
(Eén rij voor elke inkomenscomponent van het huishouden)			
	Percentage personen van zestien jaar of ouder die een bedrag hebben opgegeven	Percentage personen voor wie bepaalde waarden ontbreken (vóór imputatie)	Percentage personen met partiële informatie (vóór imputatie)
Netto-inkomenscomponenten op het niveau van de persoon ⁽²⁾			
(Eén rij voor elke op het niveau van de persoon geregistreerde inkomenscomponent)			
Bruto-inkomenscomponenten op het niveau van de persoon ⁽³⁾			
(Eén rij voor elke inkomenscomponent op het niveau van de persoon)			

⁽¹⁾ Vanaf 2007 verplicht.

⁽²⁾ Alleen voor lidstaten die inkomenscomponenten netto registreren.

⁽³⁾ Alleen voor lidstaten die inkomenscomponenten bruto opgeven. Voor de overige lidstaten vanaf 2007 verplicht.

- 2.3.3.6. De totale item-non-respons en het aantal waarnemingen in de steekproef op het niveau van eenheden voor de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek, voor het equivalente beschikbare inkomen en voor het niet-gecorrigeerde loonverschil tussen mannen en vrouwen (indien beschikbaar).

2.4. **Wijze van gegevensverzameling**

Lidstaten die kiezen voor een steekproef van adressen/huishoudens verstrekken informatie over de verdeling van de leden van het huishouden van zestien jaar en ouder naar status van gegevens (RB250) en naar type interview (RB260) voor alle roterende groepen (indien van toepassing) en voor het totaal.

Lidstaten die voor een steekproef van personen kiezen, geven de verdeling van de geselecteerde respondenten, van de leden van het huishouden van zestien jaar of ouder, alsmede van de niet-geselecteerde respondenten naar status van gegevens (RB250) en naar type interview (RB260) op voor alle roterende groepen (indien van toepassing) en voor het totaal.

2.5. **Duur van het interview**

Er wordt opgegeven hoe lang een interview met een huishouden gemiddeld heeft geduurd.

De gemiddelde duur van een interview per huishouden is de som van de duur van alle interviews met huishoudens plus de som van de duur van alle persoonlijke interviews, gedeeld door het aantal ingevulde en voor de gegevensbank aanvaarde vragenlijsten over het huishouden.

3. **VERGELIJKBAARHEID**

3.1. **Basisconcepten en definities**

Er wordt informatie over de nationale concepten, over de verschillen tussen deze concepten en de standaardconcepten van de EU-SILC en, indien beschikbaar, een analyse van de gevolgen van deze verschillen toegezonden, en wel voor de volgende gebieden:

- de referentiepopulatie;
- de definitie van een particulier huishouden;
- de categorieën personen die tot een huishouden worden gerekend;
- de inkomstenreferentieperiode(n);
- de periode voor de inkomstenbelasting en sociale premies;
- de referentieperiode voor de vermogensbelastingen;
- de tijdruimte tussen de inkomstenreferentieperiode en de actuele variabelen;
- de totale duur van de gegevensverzameling voor de steekproef;
- basisgegevens over de arbeidsstatus tijdens de inkomstenreferentieperiode.

3.2. **Inkomenscomponenten**

- 3.2.1. *Er wordt informatie over de verschillen tussen de nationale definities en de standaarddefinities van de EU-SILC en, indien beschikbaar, een analyse van de gevolgen van deze verschillen toegezonden, en wel voor de volgende doelvariabelen:*

- totaal bruto-inkomen van het huishouden;
- totaal beschikbaar inkomen van het huishouden;
- totaal beschikbaar inkomen van het huishouden vóór sociale overdrachten, exclusief ouderdoms- en nabestaandenuitkeringen;
- totaal beschikbaar inkomen van het huishouden vóór sociale overdrachten, inclusief ouderdoms- en nabestaandenuitkeringen;
- huurwaarde ⁽¹⁾;
- inkomsten uit de verhuur of de verpachting van gebouwen of grond;
- gezins- en kindertoelagen;
- niet elders genoemde uitkeringen in verband met sociale uitsluiting;

⁽¹⁾ Vanaf 2007 verplicht.

- huisvestingstoelagen;
- periodiek ontvangen overdrachten tussen huishoudens, in geld;
- rente, dividenden en winsten uit de kapitaalbreng in een onderneming zonder rechtspersoonlijkheid;
- betaalde rente op hypotheek (⁽¹⁾);
- inkomen van personen jonger dan zestien jaar;
- periodieke vermogensbelastingen;
- periodiek betaalde overdrachten tussen huishoudens;
- inkomstenbelasting en sociale premies;
- bijbetalingen of teruggaven in verband met fiscale correctie van het inkomen;
- inkomen uit loondienst, in geld of met geld vergelijkbaar;
- inkomen uit loondienst, in natura (⁽²⁾);
- sociale premies ten laste van werkgevers (⁽³⁾);
- brutowinst of -verlies uit zelfstandige bedrijfsuitoefening (inclusief royalty's), in geld;
- waarde van voor eigen verbruik geproduceerde goederen (⁽¹⁾);
- werkloosheidsuitkeringen;
- ouderdomsuitkeringen;
- nabestaandenuitkeringen;
- ziekte-uitkeringen;
- invaliditeitsuitkeringen;
- onderwijsstoelagen;
- brutomaandloon voor werknemers (⁽⁴⁾).

3.2.2. *De bron of procedure voor de registratie van inkomensvariabelen*

3.2.3. *De vorm waarin variabelen voor inkomenscomponenten zijn geregistreerd (bv. bruto, netto, exclusief aan de bron ingehouden inkomstenbelasting en exclusief sociale premies, netto, exclusief aan de bron ingehouden inkomstenbelasting of netto, exclusief sociale premies)*

3.2.4. *De methode voor de registratie van de doelvariabelen voor inkomen in de vereiste vorm (dus als brutowaarden)*

4. SAMENHANG

4.1. **Vergelijking van de doelvariabelen voor inkomen en van het aantal personen die bij een inkomenscomponent een bepaald inkomen opgeven, met externe bronnen**

De lidstaten vergelijken de doelvariabelen voor inkomen, alsmede het aantal personen die bij een inkomenscomponent een bepaald inkomen opgeven, met externe bronnen als zij dergelijke externe gegevens voldoende betrouwbaar achten, en verstrekken hierover informatie.

⁽¹⁾ Vanaf 2007 verplicht.

⁽²⁾ Deze variabele wordt (met uitzondering van de bedrijfswagen) pas vanaf 2007 geregistreerd.

⁽³⁾ Deze variabele wordt pas vanaf 2007 geregistreerd, mits onderzoek de haalbaarheid ervan aantoont.

⁽⁴⁾ Alleen verplicht voor lidstaten die voor de berekening van het loonverschil tussen mannen en vrouwen over geen andere bron dan de EU-SILC beschikken.

BIJLAGE III

Criteria voor de kwaliteitsevaluatie en inhoud van het door de lidstaten op te stellen eindverslag over de kwaliteit**1. GEMEENSCHAPPELIJKE LONGITUDINALE EU-INDICATOREN OP BASIS VAN HET LONGITUDINALE EU-SILC-ONDERZOEK**

De lidstaten verstrekken de gemeenschappelijke longitudinale EU-indicatoren, die zijn gebaseerd de longitudinale EU-SILC-steekproef.

De gemeenschappelijke longitudinale EU-indicatoren zijn de indicatoren die de Raad in het kader van de open coördinatiemethode heeft vastgesteld en die op grond van het EU-SILC-instrument kunnen worden berekend.

2. NAUWKEURIGHEID**2.1. Steekproefopzet**

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de volgende informatie verstrekt:

2.1.1. *Type steekproefopzet (gestratificeerd, meertraps, geclusterd)*

2.1.2. *Steekprofeenheden (eentraps, tweetraps)*

2.1.3. *Stratificatiecriteria*

2.1.4. *Steekproefomvang en indelingscriteria*

2.1.5. *Steekproefselectieprocedures*

2.1.6. *Steekproefverdeling in de tijd*

2.1.7. *Vernieuwing van de steekproef: roterende groepen*

2.1.8. *Wegingen*

2.1.8.1. *Designfactor*

2.1.8.2. *Correcties voor non-respons*

2.1.8.3. *Correcties aan de hand van externe gegevens (niveau, gebruikte variabelen en bronnen)*

2.1.8.4. *Definitief longitudinaal gewicht*

Voor de tweede en volgende ronden van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de volgende informatie verstrekt:

2.1.8.5. *Correcties voor non-respons*

2.1.8.6. *Correcties aan de hand van externe gegevens (niveau, gebruikte variabelen en bronnen)*

2.1.8.7. *Definitief longitudinaal gewicht*

2.1.8.8. *Definitief transversaal gewicht van het huishouden*

Lidstaten die bij unit-non-respons substitutie toepassen, verstrekken voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek de volgende informatie:

2.1.9. *Substitutie*

2.1.9.1. *Selectiemethode voor vervangende eenheden*

2.1.9.2. *Hoofdkenmerken van de vervangende eenheden in vergelijking met de oorspronkelijke eenheden, naar regio (NUTS 2), indien beschikbaar*

2.1.9.3. *Verdeling van de vervangende eenheden naar resultaat contactering (DB120), resultaat vragenlijst huishouden (DB130) en aanvaarding interview huishouden (DB135) van de oorspronkelijke eenheden*

2.2. Steekproeffouten

Voor het transversale EU-SILC-onderzoek en voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de volgende informatie verstrekt:

— het gemiddelde, het totale aantal waarnemingen (voor en na imputatie) en de standaardfouten voor de volgende inkomenscomponenten:

Inkomenscomponenten	Gemiddelde	Aantal waarnemingen		Standaardfouten
		Voor imputatie	Na imputatie	
Totaal bruto-inkomen van het huishouden ⁽¹⁾				
Totaal beschikbaar inkomen van het huishouden				
Totaal beschikbaar inkomen van het huishouden vóór sociale overdrachten, exclusief ouderdoms- en nabestaandenuitkeringen				
Totaal beschikbaar inkomen van het huishouden vóór sociale overdrachten, inclusief ouderdoms- en nabestaandenuitkeringen				
Netto-inkomenscomponenten van het huishouden ⁽²⁾				
(Eén rij voor elke op het niveau van het huishouden geregistreerde inkomenscomponent)				
Bruto-inkomenscomponenten van het huishouden ⁽³⁾				
(Eén rij voor elke inkomenscomponent van het huishouden)				
Netto-inkomenscomponenten op het niveau van de persoon ⁽²⁾				
(Eén rij voor elke op het niveau van de persoon geregistreerde inkomenscomponent)				
Bruto-inkomenscomponenten op het niveau van de persoon ⁽³⁾				
(Eén rij voor elke inkomenscomponent op het niveau van de persoon)				

⁽¹⁾ Vanaf 2007 verplicht.

⁽²⁾ Alleen voor lidstaten die inkomenscomponenten netto registreren.

⁽³⁾ Alleen voor lidstaten die inkomenscomponenten bruto opgeven. Voor de overige lidstaten vanaf 2007 verplicht.

— het gemiddelde, het totale aantal waarnemingen (voor en na imputatie) en de standaardfout voor het equivalente beschikbare inkomen, uitgesplitst naar geslacht, leeftijdsgroep en grootte van het huishouden:

Equivalent beschikbaar inkomen	Gemiddelde	Aantal waarnemingen		Standaardfout
		Voor imputatie	Na imputatie	
Subklassen naar grootte van het huishouden				
Eenpersoonshuishouden				
Tweepersoonshuishouden				
Driepersoonshuishouden				
Vierpersoonshuishouden of groter				
Populatie naar leeftijdsgroep				
< 25				
25—34				
35—44				
45—54				
55—64				
65+				
Populatie naar geslacht				
Man				
Vrouw				

2.3. Niet-steekproeffouten

2.3.1. Steekproefkader en fouten bij de dekking

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de onder punt 2.3.1 van bijlage II bij deze verordening beschreven informatie over het steekproefkader en fouten bij de dekking verstrekt.

2.3.2. Meet- en verwerkingsfouten

Voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de onder punt 2.3.2 van bijlage II bij deze verordening beschreven informatie over de meet- en verwerkingsfouten verstrekt.

2.3.3. Non-responsfouten

2.3.3.1. Gerealiseerde steekproefomvang

Voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de volgende informatie verstrekt:

- aantal huishoudens waarvan het interview voor de gegevensbank is aanvaard;
- aantal personen van zestien jaar of ouder, aantal steekproefpersonen en aantal medebewoners die lid zijn van het huishouden waarvan het interview is aanvaard voor de gegevensbank, en met wie een volledig persoonlijk interview heeft plaatsgevonden.

2.3.3.2. Unit-non-respons

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de volgende informatie verstrekt:

- de non-responspercentages voor huishoudens (NRh), zoals beschreven onder punt 2.3.3.2 van bijlage II bij deze verordening;
- de non-responspercentages voor personen (NRp), zoals beschreven onder 2.3.3.2 van bijlage II bij deze verordening;
- de totale non-responspercentages voor personen (*NRp), zoals beschreven onder 2.3.3.2 van bijlage II bij deze verordening.

Voor de tweede en volgende ronden van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de volgende informatie verstrekt:

- het responspercentage voor huishoudens:
 - responspercentage per ronde:
percentage van ronde t-1 naar ronde t overgehevelde, in ronde t nieuw gevormde of toegevoegde huishoudens dat met succes is ondervraagd (DB135 = 1), met uitzondering van de huishoudens die niet meer in het waarnemingsgebied vallen (volgens de opsporingsregels) of niet meer bestaan;
 - longitudinaal follow-up-percentage:
percentage voor follow-up naar ronde t + 1 overgehevelde huishoudens die eerder van ronde t - 1 naar ronde t waren doorgegaan, met uitzondering van de huishoudens die niet meer in het waarnemingsgebied vallen (volgens de opsporingsregels) of niet meer bestaan;
 - follow-up-ratio:
aantal van ronde t naar ronde t + 1 overgehevelde huishoudens in verhouding tot het aantal huishoudens dat van ronde t - 1 afkomstig was en voor follow-up naar ronde t was doorgegaan;
 - ratio gerealiseerde steekproefomvang:
aantal huishoudens dat in ronde t voor de gegevensbank is aanvaard (DB135 = 1) in verhouding tot het aantal huishoudens dat in ronde t - 1 voor de gegevensbank was aanvaard (DB135 = 1);
- het responspercentage voor personen:
 - responspercentage per ronde:
percentage van ronde t - 1 naar ronde t overgehevelde, in ronde t nieuw gevormde of toegevoegde steekproefpersonen die met succes zijn ondervraagd (RB250 = 11,12,13), met uitzondering van hen die niet meer in het waarnemingsgebied vallen (volgens de opsporingsregels);
percentage in ronde 1 geselecteerde en van ronde t - 1 naar ronde t overgehevelde medebewoners die met succes zijn ondervraagd (RB = 11,12,13);

- longitudinaal follow-up-percentage:
percentage geselecteerde steekproefpersonen die in ronde t met succes zijn ondervraagd (RB250 = 11,12,13), met uitzondering van hen die zijn overleden of niet meer geschikt worden geacht (die niet meer in het waarnemingsgebied vallen), uitgesplitst naar reden van non-respons;
- ratio gerealiseerde steekproefomvang:
aantal volledige persoonlijke interviews (RB250 = 11,12,13) in ronde t in verhouding tot het aantal volledige persoonlijke interviews in ronde t - 1.
Deze ratio wordt vastgesteld voor de steekproefpersonen, voor alle personen (onder wie de niet-steekproefpersonen) van zestien jaar en ouder, en voor de in de eerste ronde geselecteerde medebewoners van zestien jaar en ouder;
- responspercentage voor niet-steekproefpersonen:
aantal volledige persoonlijke interviews (RB250 = 11,12,13) met niet-steekproefpersonen van zestien jaar en ouder in ronde t in verhouding tot alle niet-steekproefpersonen van zestien jaar en ouder die worden vermeld in de voor de gegevensbank aanvaarde huishoudens (DB135 = 1) van ronde t of in de meest recent gehouden interviews met huishoudens die voor follow-up van ronde t - 1 zijn doorgegaan naar ronde t, maar in ronde t niet met succes konden worden ondervraagd.

2.3.3.3. Verdeling van huishoudens naar status van het huishouden (DB110), naar resultaat contactering (DB120), naar resultaat vragenlijst huishouden (DB130) en naar aanvaarding interview huishouden (DB135)

Voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de verdeling van de huishoudens naar status van het huishouden, naar resultaat van de contactering, naar resultaat van de vragenlijst over het huishouden en naar aanvaarding van het interview met het huishouden opgegeven.

2.3.3.4. Verdeling van de personen naar lidmaatschap van het huishouden (RB110)

Voor de tweede en volgende ronden van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt de verdeling van de personen naar lidmaatschap van het huishouden opgegeven.

2.3.3.5. Item-non-respons

Voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt over de inkomensvariabelen de volgende informatie verstrekt:

- het percentage huishoudens (voor elke op het niveau van het huishouden geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent) en het percentage personen (voor elke op het niveau van de persoon geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent) die bij elke inkomenscomponent een bepaald bedrag hebben opgegeven;
- percentage ontbrekende waarden voor elke op het niveau van het huishouden en de persoon geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent;
- percentage partiële informatie voor elke op het niveau van het huishouden en de persoon geregistreerde of samengestelde inkomenscomponent.

2.4. **Wijze van gegevensverzameling**

Voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt voor alle steekproefpersonen, voor de medebewoners en voor het totaal de verdeling van de leden van het huishouden van zestien jaar en ouder naar status van gegevens (RB250) en naar type interview (RB260) opgegeven.

2.5. **Imputatieprocedure**

Voor het transversale EU-SILC-onderzoek en voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt een beschrijving gegeven van de imputatieprocedure voor item-non-respons, als deze afwijkt van de Eurostat-methode, en worden de geïmputeerde variabelen en het imputatiepercentage over het totale aantal waarnemingen per doelvariabele opgegeven.

2.6. **Huurwaarde**

Voor het transversale EU-SILC-onderzoek en voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt een beschrijving gegeven van de methode voor de berekening van de huurwaarde, als deze afwijkt van de Eurostat-methode.

2.7. **Bedrijfswagens**

Voor het transversale EU-SILC-onderzoek en voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt een beschrijving gegeven van de methode voor de imputatie van de waarde van het privé-gebruik van een bedrijfswagen.

3. VERGELIJKBAARHEID

3.1. **Basisconcepten en definities**

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt informatie verstrekt over de basisconcepten en definities (zoals beschreven onder punt 3.1 van bijlage II bij deze verordening) en over de verschillen tussen de nationale definities en de standaarddefinities van de EU-SILC en wordt, indien beschikbaar, een analyse van de mogelijke gevolgen van deze verschillen toegezonden.

Voor de tweede en volgende ronden worden alleen eventuele wijzigingen medegedeeld die zich hebben voorgedaan in de basisconcepten en definities die in de eerste ronde werden gehanteerd.

3.2. **Inkomenscomponenten**

3.2.1. *Verschillen tussen de nationale definities en de standaarddefinities van de EU-SILC en, indien beschikbaar, een analyse van de gevolgen van deze verschillen*

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt informatie verstrekt over de onder punt 3.2.1 van bijlage II bij deze verordening vermelde inkomenscomponenten (met uitzondering van het brutomaandloon voor werknemers).

Voor de tweede en volgende ronden worden alleen eventuele wijzigingen in de definitie van inkomenscomponenten uit de eerste ronde medegedeeld.

3.2.2. *De bron of procedure voor de registratie van inkomensvariabelen*

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt informatie verstrekt over de bron of procedure voor de registratie van inkomensvariabelen.

Voor de tweede en volgende ronden worden alleen eventuele wijzigingen in de bron of procedure voor de registratie van inkomensvariabelen meegedeeld.

3.2.3. *De vorm waarin de variabelen voor inkomenscomponenten zijn geregistreerd*

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt gemeld in welke vorm de variabelen voor inkomenscomponenten zijn geregistreerd (bruto, netto, exclusief aan de bron ingehouden inkomstenbelasting en exclusief sociale premies, netto, exclusief aan de bron ingehouden inkomstenbelasting of netto, exclusief sociale premies).

Voor de tweede en volgende ronden worden alleen eventuele wijzigingen in de vorm waarin de variabelen voor inkomenscomponenten zijn verkregen, meegedeeld.

3.2.4. *De methode voor de registratie van de doelvariabelen voor inkomen in de vereiste vorm (dus als brutowaarden)*

Voor de eerste ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt informatie verstrekt over de registratiemethode voor de doelvariabelen voor inkomen in de vereiste vorm (dus als brutowaarden).

Voor de tweede en volgende ronden worden alleen eventuele wijzigingen in de bron of procedure voor de registratie van de doelvariabelen voor inkomen meegedeeld.

3.3. **Opsporingsregels**

Voor het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt informatie verstrekt over de verschillen tussen de nationale opsporingsregels en de standaardopsporingsregels van de EU-SILC.

4. SAMENHANG

4.1. **Vergelijking van de doelvariabelen voor inkomen en van het aantal personen die bij een inkomenscomponent een bepaald inkomen opgeven, met externe bronnen**

De lidstaten vergelijken de doelvariabelen voor inkomen, alsmede het aantal personen die bij een inkomenscomponent een bepaald inkomen opgeven, met externe bronnen als zij dergelijke externe gegevens voldoende betrouwbaar achten, en verstrekken hierover informatie.

BIJLAGE IV

De inhoud van het door de Commissie (Eurostat) op te stellen vergelijkend tussentijds en vergelijkend eindverslag over de kwaliteit

VERGELIJKEND TUSSENTIJDVS VERSLAG OVER DE KWALITEIT

Op basis van de door de lidstaten ingediende tussentijdse verslagen over de kwaliteit stelt de Commissie (Eurostat) een vergelijkend tussentijds verslag over de kwaliteit op, dat de volgende kwaliteitscriteria omvat:

1. Nauwkeurigheid
 - 1.1. Steekproefopzet
 - 1.2. Steekproeffouten
 - 1.2.1. De geschatte waarde, de variatiecoëfficiënt, het 95 %-betrouwbaarheidsinterval en de effectieve steekproefomvang voor de gemeenschappelijke transversale EU-indicatoren op basis van het transversale EU-SILC-onderzoek, voor het equivalente beschikbare inkomen en voor het niet-gecorrigeerde loonverschil tussen mannen en vrouwen (indien van toepassing)
 - 1.3. Niet-steekproeffouten
 - 1.4. Wijze van gegevensverzameling
 - 1.5. Duur van het interview
2. Vergelijkbaarheid
 - 2.1. Basisconcepten en definities
 - 2.2. Inkomenscomponenten
3. Samenhang

VERGELIJKEND EINDVERSLAG OVER DE KWALITEIT

Op basis van de door de lidstaten ingediende eindverslagen over de kwaliteit stelt de Commissie (Eurostat) een vergelijkend eindverslag over de kwaliteit op, dat de volgende kwaliteitscriteria omvat:

1. Relevantie
 - een beschrijving en indeling van de gebruikers;
 - een beschrijving van de gebruikersbehoeften (naar gebruikerscategorie)
2. Nauwkeurigheid
 - 2.1. Steekproefopzet
 - 2.2. Steekproeffouten

Voor het transversale EU-SILC-onderzoek en voor elke ronde van het longitudinale EU-SILC-onderzoek wordt informatie verstrekt over:

 - het gemiddelde, het totale aantal waarnemingen (voor en na imputatie), de variatiecoëfficiënt en het 95 %-betrouwbaarheidsinterval voor de inkomenscomponenten;
 - het gemiddelde, het totale aantal waarnemingen (voor en na imputatie), de variatiecoëfficiënt en het 95 %-betrouwbaarheidsinterval voor het equivalente beschikbare inkomen, uitgesplitst naar geslacht, leeftijdsgroep en grootte van het huishouden.
 - 2.3. Niet-steekproeffouten
 - 2.4. Wijze van gegevensverzameling
 - 2.5. Imputatieprocedure
 - 2.6. Huurwaarde
 - 2.7. Bedrijfswagens

3. Actualiteit en punctualiteit
 - de gemiddelde actualiteit van gegevens;
 - de frequentie van gegevens;
 - het percentage te laat ingediende gegevens aan de hand van de verspreidingsdata, zoals vastgelegd in de EU-SILC-kaderverordening;
 - de gemiddelde vertraging bij de niet op tijd ingediende gegevens (in aantal weken);
 - de redenen van de te late indiening.
 4. Toegankelijkheid en duidelijkheid
 - een beschrijving van de voorwaarden voor toegang tot de gegevens (media, ondersteuning, commerciële en andere restricties, geheimhouding enz.);
 - een beschrijving van de voorwaarden voor publicatie van de gegevens.
 5. Vergelijkbaarheid
 - 5.1. Basisconcepten en definities
 - 5.2. Inkomenscomponenten
 - 5.3. Opsporingsregels
 6. Samenhang
-

VERORDENING (EG) Nr. 29/2004 VAN DE COMMISSIE
van 8 januari 2004
tot vaststelling van de kenmerken van de speciale module 2005 over de combinatie van werk en
gezin ingevolge Verordening (EG) nr. 577/98 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 577/98 van de Raad van 9 maart 1998 betreffende de organisatie van een steekproefenquête naar de arbeidskrachten in de Gemeenschap ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 246/2003 van de Commissie ⁽²⁾ tot vaststelling van het programma van speciale modules voor de jaren 2004-2006 bij de steekproefenquête naar de arbeidskrachten bevat een speciale module over de combinatie van werk en gezin.
- (2) Overeenkomstig artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 577/98 wordt de gedetailleerde lijst van de in het kader van een speciale module te verzamelen informatie ten minste twaalf maanden voor het begin van de referentieperiode voor deze module vastgesteld.

(3) Er bestaat behoefte aan begrijpelijke en vergelijkbare gegevens over de combinatie van werk en gezin, zoals bedoeld in de doelstellingen voor het EU-genderbeleid in de werkgelegenheidsrichtlijnen 2003 met de specifieke richtlijn inzake „gendergelijkheid”, die op 22 juli 2003 door de Raad zijn goedgekeurd ⁽³⁾.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité statistisch programma,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De gedetailleerde lijst van informatie die in het kader van de speciale module in 2005 moet worden verzameld, is opgenomen in bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie
Pedro SOLBES MIRA
Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 77 van 14.3.1998, blz. 3. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2257/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 336 van 23.12.2003, blz. 6).

⁽²⁾ PB L 34 van 11.2.2003, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 197 van 5.8.2003, blz. 13.

BIJLAGE

ARBEIDSKRACHTENENQUÊTE

Specificatie van de speciale module 2005 over de combinatie van werk en gezin

1. Betrokken lidstaten en regio's: alle.
2. De variabelen worden als volgt gecodeerd.

Kolom	Code	Omschrijving	Betreft
237		<i>Voornaamste type kinderopvang voor eigen kinderen/stiefkinderen tot 14 jaar terwijl de persoon werkt (met uitzondering van verplicht onderwijs; normale week buiten schoolvakanties en noodregelingen)</i>	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar met ten minste één eigen kind of stiefkind tot 14 jaar dat in het huishouden woont en C24=1,2
	1	Kinderopvang (inclusief betaalde gastouderopvang), peuter- en kleuteronderwijs	
	2	Partner die in het huishouden woont	
	3	Familieleden/buren/vrienden (onbetaald)	
	4	Geen kinderopvang	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	
238		<i>Persoon zorgt regelmatig voor andere kinderen tot 14 jaar of voor zorgbehoevende zieke, gehandicapte, oudere familieleden/vrienden van 15 jaar of ouder</i>	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar
	1	Ja, voor andere kinderen tot 14 jaar	
	2	Ja, voor zorgbehoevende familieleden/vrienden van 15 jaar of ouder	
	3	Ja, voor andere kinderen tot 14 jaar en voor zorgbehoevende familieleden/vrienden van 15 jaar of ouder	
	4	Nee	
	9	Niet van toepassing (persoon is jonger dan 15 jaar of ouder dan 64 jaar)	
	Blanco	Geen antwoord	
239		<i>Wens om de combinatie van werk en zorgtaken anders te organiseren</i>	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar ((met ten minste één eigen kind of stiefkind tot 14 jaar dat in het huishouden woont) of (C238=1, 2, 3))
	1	Nee	
	2	Wil werken of meer uren werken (en minder tijd aan de zorgtaken besteden)	
	3	Wil minder werken om meer tijd voor zorgtaken te hebben	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	
240		<i>Voornaamste reden (die verband houdt met de kinderopvang) om niet te werken of niet meer te werken</i>	C239=2 en ((met ten minste één eigen kind of stiefkind tot 14 jaar dat in het huishouden woont) of (C238=1, 3))
	1	Gebrek aan kinderopvangmogelijkheden overdag	
	2	Gebrek aan kinderopvangmogelijkheden buiten de gewone uren	
	3	Gebrek aan kinderopvangmogelijkheden overdag of buiten de gewone uren	
	4	Kinderopvang is te duur	

Kolom	Code	Omschrijving	Betreft
241	5	De beschikbare kinderopvang is van onvoldoende kwaliteit	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar met ten minste één eigen kind of stiefkind tot 14 jaar dat in het huishouden woont en C24=1,2
	6	Andere reden die geen verband houdt met het gebrek aan geschikte kinderopvangmogelijkheden	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	
		<i>Gedurende de schoolvakantie of wanneer de gebruikelijke kinderopvangfaciliteiten gesloten zijn of de verzorger met vakantie is:</i>	
		<i>De persoon heeft gedurende de afgelopen 12 maanden vrije dagen opgenomen of minder uren gewerkt, of hij/zij heeft op het werk een speciale regeling getroffen om voor de kinderen te zorgen</i>	
	1	Nee	
	2	Ja, wegens gebrek aan alternatieve kinderopvang overdag	
	3	Ja, wegens gebrek aan alternatieve kinderopvang buiten de gewone uren	
	4	Ja, omdat alternatieve kinderopvang te duur is	
242	5	Ja, omdat de alternatieve kinderopvang van onvoldoende kwaliteit is	C239=2 en (C238=2, 3)
	6	Ja, altijd om andere redenen	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	
		<i>Voornaamste reden (die verband houdt met de zorg voor zorgbehoevende zieke, gehandicapte, oudere familieleden/vrienden van 15 jaar of ouder) om niet te werken of niet meer te werken</i>	
	1	Gebrek aan zorgopvang overdag	
	2	Gebrek aan zorgopvang buiten de gewone uren	
	3	Gebrek aan zorgopvang overdag of buiten de gewone uren	
	4	Zorgopvang is te duur	
	5	De beschikbare zorgopvang is van onvoldoende kwaliteit	
243	6	Andere reden die geen verband houdt met het gebrek aan geschikte zorgopvang	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar en C24=1, 2
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	
		<i>Mogelijkheid om begintijden en/of eindtijden van de werkdag om gezinsredenen aan te passen (met ten minste één uur)</i>	
	1	Doorgaans mogelijk	
	2	Zelden mogelijk	
	3	Niet mogelijk	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	

Kolom	Code	Omschrijving	Betreft
244		<i>Mogelijkheid om de werktijd zo te organiseren dat men om gezinsredenen hele dagen vrij kan nemen (zonder gebruik te maken van vakantiedagen of buitengewoon verlof)</i>	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar en C24=1, 2
	1	Doorgaans mogelijk	
	2	Zelden mogelijk	
	3	Niet mogelijk	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
	Blanco	Geen antwoord	
245		<i>Nam gedurende de afgelopen 12 maanden vrij wegens ziekte van een gezinslid of wegens noodgeval (zonder gebruik te maken van vakantiedagen)</i>	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar en C24=1, 2
	1	Nee	
	2	Ja, betaald „buitengewoon verlof”	
	3	Ja, onbetaald „buitengewoon verlof”	
	4	Ja, altijd gebruik gemaakt van andere regelingen	
	9	Niet van toepassing (niet in filter inbegrepen)	
246	Blanco	Geen antwoord	Alle personen in de leeftijdsgroep 15-64 jaar
		<i>Ouderschapsverlof (Richtlijn 96/34/EG van de Raad (PB L 145 van 19.6.1996, blz. 4)) gedurende de afgelopen 12 maanden voor eigen kinderen die in het huishouden wonen</i>	
	1	Nee	
	2	Ja, betaald voltijds in één aaneengesloten periode	
	3	Ja, onbetaald voltijds in één aaneengesloten periode	
	4	Ja, betaald deeltijds	
	5	Ja, onbetaald deeltijds	
	6	Ja, volgens een andere regeling of combinatie van regelingen en betaald	
	7	Ja, volgens een andere regeling of combinatie van regelingen en onbetaald	
	9	Niet van toepassing (persoon is jonger dan 15 jaar of ouder dan 64 jaar)	
247	Blanco	Geen antwoord	C246=1
		<i>Voornaamste reden waarom men gedurende de afgelopen 12 maanden geen ouderschapsverlof genomen heeft voor eigen kinderen die in het huishouden wonen</i>	
	1	Had volgens de wet geen recht op ouderschapsverlof	
	2	Niet of te weinig betaald	
	3	Niet genoeg flexibiliteit bij de keuze van de periode voor ouderschapsverlof	
	4	Negatief effect op de sociale zekerheid	
	5	Negatief effect op loopbaan/negatieve houding van werkgever	
	6	Heeft van ouderschapsverlof afgezien om andere redenen dan codes 2 tot en met 5	
	7	Andere reden	
	9	Niet van toepassing (C246 niet gelijk aan 1)	
	Blanco	Geen antwoord	

VERORDENING (EG) Nr. 30/2004 VAN DE COMMISSIE**van 8 januari 2004****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze verordeningen genoemde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij de uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de bestaande situatie en de vooruitzichten voor de ontwikkeling, enerzijds van de beschikbare hoeveelheden granen, rijst en breukrijst, evenals van hun prijzen op de markt van de Gemeenschap, en anderzijds van de prijzen van granen, rijst en breukrijst en de producten in de sector granen op de wereldmarkt. Krachtens deze artikelen moeten ook waarborgen worden geschapen dat op de graan- en rijstmarkten een evenwichtige toestand heerst en een natuurlijke ontwikkeling op het gebied van de prijzen en de handel plaatsvindt en moet bovendien rekening worden gehouden met het economische aspect van de bedoelde uitvoer en de noodzaak verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden.
- (3) Verordening (EG) nr. 1518/95 van de Commissie ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2993/95 ⁽⁶⁾, betreffende de regeling voor de invoer en de uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten heeft in artikel 4 de specifieke criteria vastgesteld waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de restitutie voor deze producten.
- (4) Het is wenselijk de aan bepaalde verwerkte producten toe te kennen restitutie, al naar gelang van het product, hoger of lager vast te stellen volgens het asgehalte, het

gehalte aan ruwe celstof, het gehalte aan doppen, het eiwitgehalte, het vetgehalte of het zetmeelgehalte, daar deze gehalten van bijzondere betekenis zijn voor de hoeveelheid basisproduct die werkelijk voor de vervaardiging van het verwerkte product is gebruikt.

- (5) Ten aanzien van maniokwortel en andere tropische wortels en knollen en het daarvan vervaardigde meel, behoeft het economische aspect van de uitvoeren die zouden kunnen worden overwogen, in het bijzonder gezien de aard en de herkomst van deze producten, op het ogenblik geen vaststelling van een restitutie bij uitvoer. Voor bepaalde verwerkte producten is het, gezien het geringe aandeel van de Gemeenschap aan de wereldhandel, op het ogenblik niet noodzakelijk een restitutie bij uitvoer vast te stellen.
- (6) De situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten voor zekere producten kunnen een differentiatie van de restitutie, naar gelang van de bestemming, nodig maken.
- (7) De restitutie moet eenmaal per maand worden vastgesteld. Zij kan in de tussentijd worden gewijzigd.
- (8) Bepaalde verwerkte producten op basis van maïs kunnen een warmtebehandeling ondergaan, waardoor een restitutie zou kunnen worden uitgekeerd die niet overeenstemt met de kwaliteit van het product. Duidelijk moet worden aangegeven dat deze producten, die voorgegelatineerd zetmeel bevatten, niet in aanmerking komen voor uitvoerrestituties.
- (9) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en in artikel 1, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 3072/95 bedoelde producten, waarop Verordening (EG) nr. 1518/95 van toepassing is, worden vastgesteld in overeenstemming met de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 55.

⁽⁶⁾ PB L 312 van 23.12.1995, blz. 25.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van op basis van granen en rijst verwerkte producten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	48,68	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	39,99
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	41,72	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	41,72	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	8,69
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	62,59	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	48,68	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	41,72	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	41,72	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	55,63
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	55,63
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	55,63
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	55,63
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	48,64
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	48,64
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	54,50
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	41,72
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	55,63	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	54,50
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	45,20	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	41,72
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	41,72
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	54,50
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	41,72
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	57,11
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	39,64
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	41,72
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	52,16				

⁽¹⁾ Er worden geen restituties toegekend voor producten die een warmtebehandeling hebben ondergaan waardoor het zetmeel is voorgegelatineerd.

⁽²⁾ De restituties worden toegekend overeenkomstig de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2730/75 van de Raad (PB L 281 van 1.11.1975, blz. 20).

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2081/2003 (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11).

De andere bestemmingen zijn als volgt gedefinieerd:

C10 Alle bestemmingen, uitgezonderd Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije

C11 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije

C12 Alle bestemmingen, uitgezonderd Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië en Slowakije

C13 Alle bestemmingen, uitgezonderd Bulgarije, Cyprus, de Tsjechische Republiek, Estland, Hongarije, Litouwen, Letland, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië en Slowakije

VERORDENING (EG) Nr. 31/2004 VAN DE COMMISSIE
van 8 januari 2004
betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 936/97 van de Commissie van 27 mei 1997 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren buffelvlees ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 649/2003 ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 936/97 voorziet in de artikelen 4 en 5 de bepalingen voor het indienen en voor het afgeven van de invoercertificaten voor vlees zoals bedoeld in artikel 2, onder f).
- (2) In artikel 2, onder f), van Verordening (EG) nr. 936/97 is de hoeveelheid vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit, van oorsprong en van herkomst uit de Verenigde Staten van Amerika en Canada, die in het tijdvak van 1 juli 2003 tot en met 30 juni 2004 onder bijzondere voorwaarden mag worden ingevoerd, vastgesteld op 11 500 t.

- (3) Er moet aan herinnerd worden dat de in deze verordening bedoelde certificaten slechts tijdens de gehele geldigheidsduur ervan gebruikt kunnen worden voorzover de veterinaire wetten voorschrijven in acht worden genomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Elke aanvraag om een invoercertificaat, die van 1 tot en met 5 januari 2004 is ingediend voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit, zoals bedoeld in artikel 2, onder f), van Verordening (EG) nr. 936/97, wordt in haar geheel ingewilligd.
2. Aanvragen om certificaten kunnen overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 936/97 gedurende de eerste vijf dagen van de maand februari 2004 voor 5 945,337 t worden ingediend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 137 van 28.5.1997, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 95 van 11.4.2003, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 32/2004 VAN DE COMMISSIE

van 8 januari 2004

houdende vaststelling van de restituties die worden toegepast voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1784/2003⁽²⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie⁽⁴⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 13, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 13, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1 van deze beide verordeningen bedoelde producten enerzijds en de prijzen in de Gemeenschap anderzijds door een restitutie bij de uitvoer worden overbrugd.
- (2) In Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie van 13 juli 2000 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage I van het Verdrag vallen⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 740/2003⁽⁶⁾, is omschreven voor welke van die producten een restitutie dient te worden vastgesteld bij uitvoer in de vorm van goederen, bedoeld naar gelang van het geval in bijlage B bij Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bijlage B bij Verordening (EG) nr. 3072/95.
- (3) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 moet de restitutie per 100 kg van elk van de betrokken basisproducten voor iedere maand worden vastgesteld.
- (4) De naleving van de verplichtingen die zijn aangegaan met betrekking tot de restitutie die kan worden toegekend bij uitvoer van landbouwproducten die zijn verwerkt in niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen, kan in het gedrang komen door de vaststelling vooraf van hoge restituties. In deze situatie moeten derhalve vrijwaringsmaatregelen worden genomen zonder dat daardoor de sluiting van langetermijncontracten wordt verhinderd. De vaststelling van een specifieke restitutie voor de voorfixatie van restituties is een maatregel die aan deze verschillende doelstellingen beantwoordt.

- (5) Ingevolge de regeling tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika met betrekking tot de uitvoer van deegwaren uit de Gemeenschap naar de Verenigde Staten, goedgekeurd bij Besluit 87/482/EEG van de Raad⁽⁷⁾, dient de restitutie voor goederen van de GN-codes 1902 11 00 en 1902 19 00 naar gelang van de bestemming te worden gedifferentieerd.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, leden 3 en 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000, moet een verlaagde restitutievoet worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met het bedrag van de restitutie bij de productie, dat krachtens Verordening (EEG) nr. 1722/93 van de Commissie⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1786/2001⁽⁹⁾, van toepassing is op het verwerkte basisproduct, en dat geldig is tijdens de veronderstelde periode van de vervaardiging van de goederen.
- (7) Alcoholhoudende dranken worden geacht minder gevoelig te zijn voor de prijs van de granen die voor de vervaardiging ervan worden gebruikt. In Protocol 19 van het Verdrag betreffende de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken wordt evenwel bepaald dat de noodzakelijke maatregelen moeten worden vastgesteld om het gebruik van granen uit de Gemeenschap voor de vervaardiging van alcoholhoudende dranken uit granen te vergemakkelijken. Daarom moet de restitutie die wordt toegepast op granen die in de vorm van alcoholhoudende dranken worden uitgevoerd, worden aangepast.
- (8) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1039/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Estland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Estland⁽¹⁰⁾, Verordening (EG) nr. 1086/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Slovenië en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Slovenië⁽¹¹⁾, Verordening (EG) nr. 1087/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Letland en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Letland⁽¹²⁾, Verordening (EG) nr. 1088/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Litouwen en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Litouwen⁽¹³⁾, Verordening (EG) nr. 1089/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 270 van 21.10.2003, blz. 78.

⁽³⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽⁵⁾ PB L 117 van 15.7.2000, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 106 van 29.4.2003, blz. 12.

⁽⁷⁾ PB L 275 van 29.9.1987, blz. 36.

⁽⁸⁾ PB L 159 van 1.7.1993, blz. 112.

⁽⁹⁾ PB L 242 van 12.9.2001, blz. 3.

⁽¹⁰⁾ PB L 151 van 19.6.2003, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 19.

⁽¹³⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 38.

overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Slowaakse Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Slowaakse Republiek ⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 1090/2003 van de Raad van 18 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit de Tsjechische Republiek en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar de Tsjechische Republiek ⁽²⁾ komen met ingang van 1 juli 2003 verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

- (9) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 999/2003 van de Raad van 2 juni 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Hongarije en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Hongarije ⁽³⁾, komen met ingang van 1 juli 2003 de in artikel 1, lid 2, van die verordening genoemde producten die naar Hongarije worden uitgevoerd, niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.
- (10) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1890/2003 van de Raad van 27 oktober 2003 tot vaststelling van autonome overgangsmaatregelen voor de invoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten van oorsprong uit Malta en de uitvoer van bepaalde verwerkte landbouwproducten naar Malta ⁽⁴⁾ komen met ingang van 1

november 2003 de verwerkte landbouwproducten die niet zijn genoemd in bijlage I bij het Verdrag en die worden uitgevoerd naar Malta niet voor uitvoerrestituties in aanmerking.

- (11) Een strikt beheer moet gewaarborgd blijven, waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de ramingen van de uitgaven en anderzijds de beschikbaarheid van de begrotingsmiddelen.
- (12) Het Comité van beheer voor granen heeft geen advies uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties die worden toegepast voor de in bijlage A van Verordening (EG) nr. 1520/2000 genoemde basisproducten die tevens zijn bedoeld in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of artikel 1, lid 1, van de gewijzigde Verordening (EG) nr. 3072/95 en die worden uitgevoerd in de vorm van goederen vermeld in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92, respectievelijk bijlage B van Verordening (EG) nr. 3072/95, worden vastgesteld zoals in de bijlage bij deze verordening is opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 56.

⁽²⁾ PB L 163 van 1.7.2003, blz. 73.

⁽³⁾ PB L 146 van 13.6.2003, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 278 van 29.10.2003, blz. 1.

BIJLAGE

Restituties die worden toegepast vanaf 8 januari 2004 voor bepaalde producten van de sector granen en de sector rijst, uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage I bij het Verdrag vermelde goederen

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
1001 10 00	Harde tarwe:		
	– in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika	—	—
	– in andere gevallen	—	—
1001 90 99	Zachte tarwe en mengkoren:		
	– in geval van uitvoer van goederen van de GN-codes 1902 11 en 1902 19 naar de Verenigde Staten van Amerika	—	—
	– in andere gevallen:		
	– – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	—	—
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– – in andere gevallen	—	—
1002 00 00	Rogge	—	—
1003 00 90	Gerst		
	– in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– in andere gevallen	—	—
1004 00 00	Haver	—	—
1005 90 00	Maïs, gebruikt in de vorm van:		
	– zetmeel:		
	– – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	3,477	3,477
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	0,930	0,930
	– – in andere gevallen	3,477	3,477
	– glucose, glucosestroop, maltodextrine, maltodextrinestroop van de GN-codes 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽³⁾ :		
	– – in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	2,608	2,608
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	0,698	0,698
	– – in andere gevallen	2,608	2,608
	– in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	0,930	0,930
	– andere (als zodanig)	3,477	3,477
	Aardappelzetmeel van GN-code 1108 13 00 gelijkgesteld aan een verwerkingsproduct van maïs:		
	– in geval van toepassing van artikel 4, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1520/2000 ⁽³⁾	3,477	3,477
	– – in geval van uitvoer van goederen van post 2208 ⁽⁴⁾	0,930	0,930
	– in andere gevallen	3,477	3,477

(EUR/100 kg)

GN-code	Omschrijving ⁽¹⁾	Restitutievoet per 100 kg basisproduct ⁽²⁾	
		Bij vaststelling vooraf van de restituties	Overige gevallen
ex 1006 30	Volwitte rijst:		
	– rondkorrelig	12,400	12,400
	– halfflangkorrelig	12,400	12,400
	– langkorrelig	12,400	12,400
1006 40 00	Breukrijst	3,200	3,200
1007 00 90	Graansorgho m.u.v. hybriden van graansorgho, bestemd voor zaaidoeleinden	—	—

⁽¹⁾ Voor de landbouwproducten verkregen door verwerking van het basisproduct en/of gelijkgesteld, moeten de coëfficiënten vermeld in bijlage E bij Verordening (EG) nr. 1520/2000 van de Commissie (PB L 177 van 15.7.2000, blz. 1), worden gebruikt.

⁽²⁾ Vanaf 1 juli 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I bij het Verdrag vallende goederen die naar Estland, Slovenië, Letland, Litouwen, Slowakije of Tsjechië worden uitgevoerd en op de in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 999/2003 bedoelde goederen wanneer deze naar Hongarije worden uitgevoerd. Vanaf 1 november 2003 zijn deze restituties niet van toepassing op niet onder bijlage I van het Verdrag vallende goederen die naar Malta worden uitgevoerd.

⁽³⁾ De betrokken goederen vallen onder GN-code 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Goederen opgenomen in bijlage B van Verordening (EEG) nr. 1766/92 of bedoeld in artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 2825/93.

⁽⁵⁾ Voor stropen van de GN-codes 1702 30 99, 1702 40 90 en 1702 60 90, verkregen door het mengen van glucose- en fructosestropen, geeft alleen glucosestroop recht op uitvoerrestitutie.

VERORDENING (EG) Nr. 33/2004 VAN DE COMMISSIE**van 8 januari 2004****tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 13, lid 3, tweede alinea, en lid 15,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Volgens artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95 kan het verschil tussen de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van deze verordening bedoelde producten en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap worden overbrugd door een restitutie bij uitvoer.
- (2) Krachtens artikel 13, lid 4, van Verordening (EG) nr. 3072/95 moeten de restituties worden vastgesteld met inachtneming van de situatie en de vooruitzichten terzake van de beschikbare hoeveelheid rijst en breukrijst en van de prijzen hiervan op de markt van de Gemeenschap enerzijds en van de prijzen van rijst en breukrijst op de wereldmarkt anderzijds. Volgens dit artikel is het eveneens noodzakelijk om op de rijstmarkt voor een evenwichtige situatie en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer zorg te dragen en bovendien rekening te houden met het economische aspect van de voorgenomen uitvoer, met de wenselijkheid om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te vermijden en met de limieten die voortvloeien uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten.
- (3) Bij Verordening (EEG) nr. 1361/76 van de Commissie ⁽³⁾ is vastgesteld welke de maximumhoeveelheid breukrijst is die rijst, waarvoor de restitutie bij uitvoer is vastgesteld, mag bevatten, terwijl daarbij tevens het percentage is bepaald van de op deze restitutie toe te passen vermindering, voor het geval dat de hoeveelheid breukrijst welke de uitgevoerde rijst bevat deze maximumhoeveelheid overschrijdt.
- (4) De uitvoer van een hoeveelheid van 8 800 t rijst naar bepaalde bestemmingen is mogelijk. Daartoe moet de procedure van artikel 8, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1342/2003 van de Commissie ⁽⁴⁾ worden toegepast. Bij de vaststelling van de restituties moet daarmee rekening worden gehouden.

- (5) In artikel 13, lid 5, van Verordening (EG) nr. 3072/95 zijn de specifieke criteria bepaald waarmee bij de berekening van de restitutie bij uitvoer van rijst en breukrijst rekening moet worden gehouden.
- (6) De situatie op de wereldmarkt en de specifieke eisen van sommige markten kunnen een differentiatie van de restitutie voor sommige producten al naar gelang van hun bestemming noodzakelijk maken.
- (7) Teneinde rekening te houden met de bestaande vraag naar verpakte, langkorrelige rijst op bepaalde markten, moet worden voorzien in de vaststelling van een specifieke restitutie voor dat product.
- (8) De restitutie moet minstens eenmaal per maand worden vastgesteld; de restitutie kan tussentijds worden gewijzigd.
- (9) De toepassing van deze regelen op de huidige situatie van de rijstmarkt, en met name op de noteringen of prijzen van rijst en breukrijst in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, voert tot het vaststellen van de bedragen van de restitutie, zoals vermeld in de bijlage van deze verordening.
- (10) In het kader van het beheer van de volumebeperkingen die voortvloeien uit de WTO-verbintenissen van de Gemeenschap, dient de afgifte van uitvoercertificaten met restitutie te worden geschorst.
- (11) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer van de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 3072/95 genoemde producten in ongewijzigde staat worden, met uitzondering van de in lid 1, onder c), van dat artikel genoemde producten, op de in de bijlage aangegeven bedragen vastgesteld.

Artikel 2

Behalve voor de in de bijlage vermelde hoeveelheid van 8 800 t wordt de afgifte van uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie geschorst.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

⁽¹⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB L 62 van 5.3.2002, blz. 27.

⁽³⁾ PB L 154 van 15.6.1976, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB L 189 van 29.7.2003, blz. 12.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 8 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor rijst en breukrijst en schorsing van de afgifte van de uitvoercertificaten

Productcode	Bestemming	Meet-eenheid	Bedrag van de restituties ⁽¹⁾	Productcode	Bestemming	Meet-eenheid	Bedrag van de restituties ⁽¹⁾
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	94	1006 30 65 9900	R01	EUR/t	118
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	94	064 en 066	EUR/t	144	
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	94	A97	EUR/t	124	
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—	1006 30 67 9100	021 en 023	EUR/t	124
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	94	064 en 066	EUR/t	144	
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	94	1006 30 67 9900	064 en 066	EUR/t	144
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	94	1006 30 92 9100	R01	EUR/t	118
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—	R02	EUR/t	124	
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	94	R03	EUR/t	129	
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	94	064 en 066	EUR/t	144	
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	94	A97	EUR/t	124	
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—	021 en 023	EUR/t	124	
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	94	1006 30 92 9900	R01	EUR/t	118
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	94	A97	EUR/t	124	
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	94	064 en 066	EUR/t	144	
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—	1006 30 94 9100	R01	EUR/t	118
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	118	R02	EUR/t	124	
	R02	EUR/t	124	R03	EUR/t	129	
	R03	EUR/t	129	064 en 066	EUR/t	144	
	064 en 066	EUR/t	144	A97	EUR/t	124	
	A97	EUR/t	124	021 en 023	EUR/t	124	
1006 30 61 9900	021 en 023	EUR/t	124	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	118
	R01	EUR/t	118	A97	EUR/t	124	
	A97	EUR/t	124	064 en 066	EUR/t	144	
1006 30 63 9100	064 en 066	EUR/t	144	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	118
	R01	EUR/t	118	R02	EUR/t	124	
	R02	EUR/t	124	R03	EUR/t	129	
	R03	EUR/t	129	064 en 066	EUR/t	144	
	064 en 066	EUR/t	144	A97	EUR/t	124	
	A97	EUR/t	124	021 en 023	EUR/t	124	
1006 30 63 9900	021 en 023	EUR/t	124	1006 30 96 9900	R01	EUR/t	118
	R01	EUR/t	118	A97	EUR/t	124	
	064 en 066	EUR/t	144	064 en 066	EUR/t	144	
	A97	EUR/t	124	1006 30 94 9100	021 en 023	EUR/t	124
1006 30 65 9100	R01	EUR/t	118	1006 30 94 9900	—	EUR/t	—
	R02	EUR/t	124	1006 40 00 9000	—	EUR/t	—
	R03	EUR/t	129				
	064 en 066	EUR/t	144				
	A97	EUR/t	124				
	021 en 023	EUR/t	124				

⁽¹⁾ De in artikel 8, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1342/2003 bepaalde procedure is van toepassing voor de in het kader van deze verordening aangevraagde certificaten voor de volgende hoeveelheden en bestemmingen:

bestemming R01: 2 000 t;
 totaal van de bestemmingen R02 en R03: 2 000 t;
 bestemmingen 021 en 023: 500 t;
 bestemmingen 064 en 066: 4 000 t;
 bestemmingen A97: 300 t.

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1).

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

R01 Zwitserland, Liechtenstein en het gebied van de gemeenten Livigno en Campione d'Italia.

R02 Marokko, Algerije, Tunesië, Malta, Egypte, Israël, Libanon, Libië, Syrië, Voormalige Spaanse Sahara, Cyprus, Jordanië, Irak, Iran, Jemen, Koeweit, Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Bahrein, Qatar, Saoedi-Arabië, Eritrea, Westelijke Jordaanoever/Gazastrook, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slovenië, Slowakije, Noorwegen, Faeröer, IJsland, Rusland, Belarus, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Servië en Montenegro, Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië, Bulgarije, Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Moldavië, Oekraïne, Kazachstan, Turkmenistan, Oezbekistan, Tadzjikistan, Kirgizië.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Uruguay, Paraguay, Brazilië, Venezuela, Canada, Mexico, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Cuba, Bermuda, Zuid-Afrika, Australië, Nieuw-Zeeland, Hongkong SAR, Singapore, A40 met uitzondering van de Nederlandse Antillen, Aruba, Turks- en Caicoseilanden, A11 met uitzondering van Suriname, Guyana, Madagaskar.

VERORDENING (EG) Nr. 34/2004 VAN DE COMMISSIE**van 8 januari 2004****betreffende de offertes voor de uitvoer van haver, die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1431/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,Gelet op Verordening (EG) nr. 1814/2003 van de Commissie van 15 oktober 2003 betreffende een bijzondere interventie-maatregel voor granen in Finland en Zweden voor het verkoopseizoen 2003/2004 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer uit Finland en Zweden van in die landen geproduceerde haver naar alle derde landen met uitzondering van Bulgarije, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1814/2003.

- (2) Overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1814/2003 kan de Commissie, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92, op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

- (3) Het is met name rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 genoemde criteria, niet wenselijk een maximumrestitutie vast te stellen.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die in de periode van 2 tot en met 8 januari 2004 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 1814/2003 bedoelde inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van haver.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 203 van 12.8.2003, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 265 van 16.10.2003, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 35/2004 VAN DE COMMISSIE
van 8 januari 2004

betreffende de offertes voor de invoer van maïs die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2315/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2315/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

(3) Met name rekening houdend met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria, is het niet wenselijk een maximumverlaging van het recht vast te stellen.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 2 tot en met 8 januari 2004 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2315/2003 bedoelde inschrijving voor de verlaging van het recht bij invoer van maïs.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 9 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 342 van 30.12.2003, blz. 34.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 december 2003

houdende wijziging van de derde alinea (Bij de behandeling te hanteren basiscriteria) van deel V van de Gemeenschappelijke Visuminstructies

(2004/14/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 789/2001 van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen ⁽¹⁾,

Gezien het initiatief van Italië,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad heeft de lidstaten tijdens zijn bijeenkomsten van Tampere, Laken, Sevilla en Thessaloniki opgeroepen hun gemeenschappelijk visumbeleid verder te ontwikkelen en de plaatselijke consulaire samenwerking tussen hun vertegenwoordigingen in derde landen te versterken.
- (2) Uit de analyse van de gegevens betreffende de illegale immigratie blijkt dat vooral de visa voor kort verblijf (toerisme, zaken, studie, werk of bezoek aan familieleden) worden gebruikt om het grondgebied van de Schengenlanden legaal binnen te komen en vervolgens, nadat het visum is verlopen, in de illegaliteit te verdwijnen.
- (3) Om het migratierisico te kunnen inschatten, moet de plaatselijke consulaire samenwerking bij de vaststelling van de extra en/of aanvullende bewijsstukken die voor de afgifte van een visum vereist zijn en van gemeenschappelijke procedures om valse of vervalste documenten op het spoor te komen, worden versterkt.
- (4) Onder de verschillende factoren waarop de beoordeling van het migratierisico kan worden gebaseerd, speelt het onderhoud dat de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging met de visumaanvrager heeft een essentiële rol.
- (5) De diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen dienen derhalve de hun toekomstige bevoegdheid om het migratierisico te beoordelen, doeltreffender te kunnen uitoefenen.

- (6) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze beschikking en is het niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan. Aangezien met deze beschikking wordt beoogd het Schengenacquis uit hoofde van de bepalingen van titel IV van deel III van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verder uit te werken, beslist Denemarken op grond van artikel 5 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad de beschikking heeft vastgesteld, of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten of niet.

- (7) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze beschikking een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽²⁾, die vallen onder artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ⁽³⁾ inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst.

- (8) Deze beschikking vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis ⁽⁴⁾; het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is hieraan niet gebonden, noch onderworpen aan de toepassing ervan.

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽³⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁽¹⁾ PB L 116 van 26.4.2001, blz. 2.

- (9) Deze beschikking vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis⁽¹⁾; Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is hieraan niet gebonden, noch onderworpen aan de toepassing ervan.
- (10) Deze beschikking is een rechtshandeling die voortbouwt op het Schengenacquis of daaraan is verbonden als bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deel V van de Gemeenschappelijke Visuminstructies wordt de derde alinea onder „Bij de behandeling te hanteren basiscriteria” als volgt gelezen:

„De beoordeling van het gevaar voor illegale immigratie berust ten volle bij de diplomatieke en consulaire posten. De behandeling van visumaanvragen heeft tot doel de aanvragers te onderkennen die voornemens zijn te emigreren en door middel van een visum voor toeristische, zakelijke of werkdoeleinden, dan wel voor familiebezoek pogen het grondgebied van de lidstaten binnen te komen en er zich te vestigen. Aanvragen welke worden ingediend door personen uit „risicogroepen” (werklozen, personen zonder bestaansmiddelen, enz.) vereisen bijzondere aandacht. In dit verband is het onderhoud met de aanvrager

om het doel van zijn reis te achterhalen bijzonder belangrijk. Tevens kunnen aanvullende bewijsstukken worden verlangd waarover eventueel in de plaatselijke consulaire samenwerking een akkoord wordt bereikt. De diplomatieke en consulaire vertegenwoordiging dient ook te steunen op de plaatselijke consulaire samenwerking om haar vermogen om valse of vervalste documenten die ter staving van de visumaanvraag worden overgelegd op het spoor te komen, te versterken. In geval van twijfel omtrent de authenticiteit van de overgelegde documenten en bewijsstukken, inclusief de juistheid van hun inhoud, en omtrent de betrouwbaarheid van de tijdens het onderhoud afgelegde verklaringen, dient van visumaafgifte te worden afgezien.”.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van de datum van bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 22 december 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

A. MATTEOLI

⁽¹⁾ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 december 2003

houdende wijziging van deel II, punt 1.2, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en vaststelling van een nieuwe bijlage bij die instructies

(2004/15/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 789/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen ⁽¹⁾,

Gezien het initiatief van Frankrijk,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De in deel II, punt 1.2, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies vastgestelde mogelijkheid voor een lidstaat om zich in een derde land door een andere lidstaat te laten vertegenwoordigen, is thans beperkt tot het geval waarin de overeenkomstsluitende partij die om vertegenwoordiging verzoekt, niet aanwezig is in dat derde land.
- (2) Door de aanzienlijke stijging van het aantal aanvragen van inreisvisa voor de Schengenruimte, is het nu zaak om er voor de afgifte van eenvormige visa in derde landen naar te streven de middelen van de lidstaten te bundelen en de vestiging van de diensten die belast zijn met de behandeling van de visumaanvragen, te coördineren en te rationaliseren. Zo is het noodzakelijk te voorzien in de mogelijkheid dat een lidstaat zich in een derde land door een andere lidstaat kan laten vertegenwoordigen — zelfs indien hij in het derde land aanwezig is — mits de spreiding onder de lidstaten evenwichtig is.
- (3) Terwille van de transparantie moet voorts een nieuwe bijlage met een overzicht van de vertegenwoordigingsregeling voor de afgifte van eenvormige visa aan de Gemeenschappelijke Visuminstructies worden toegevoegd.
- (4) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze beschikking en is het niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan. Aangezien met deze beschikking wordt beoogd het Schengenacquis uit hoofde van de bepalingen van titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verder uit te werken, beslist Denemarken op grond van artikel 5 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad de beschikking heeft vastgesteld, of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten of niet.
- (5) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze beschikking een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis zoals bedoeld in de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽²⁾, vallend onder artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG ⁽³⁾ inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst.
- (6) Deze beschikking vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis ⁽⁴⁾; het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is hieraan niet gebonden, noch is het onderworpen aan de toepassing ervan.
- (7) Deze beschikking vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis ⁽⁵⁾; Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is hieraan niet gebonden, noch is het onderworpen aan de toepassing ervan.
- (8) Deze beschikking is een rechtshandeling die voortbouwt op het Schengenacquis of daaraan is verbonden, zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deel II, punt 1.2, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies wordt als volgt gewijzigd:

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽³⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁽⁵⁾ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

⁽¹⁾ PB L 116 van 26.4.2001, blz. 2.

1. De punten a) tot en met d) worden vervangen door:

„a) Wanneer de voor visumbehandeling bevoegde overeenkomstsluitende partij geen diplomatieke of consulaire post in een bepaalde staat heeft, mag een visum worden afgegeven door de diplomatieke of consulaire post van de staat die de voor visumbehandeling bevoegde staat vertegenwoordigt. Visumafgifte geschiedt in dit geval na machtiging van en namens de vertegenwoordigde staat, zo nodig na het volgen van de raadplegingsprocedure tussen de centrale autoriteiten. Voorzover een Benelux-staat over een diplomatieke of consulaire post beschikt, neemt deze in principe ambtshalve de vertegenwoordiging van de overige Benelux-staten op zich tenzij de betrokken Benelux-staat zich in de materiële onmogelijkheid bevindt om de andere Benelux-staten te vertegenwoordigen. In dit geval mogen de Benelux-staten op een andere partnerstaat beroep doen om zich inzake visumaangelegenheden in de betrokken derde staat te laten vertegenwoordigen.

b) Zelfs indien een staat een diplomatieke of consulaire post in een derde staat heeft, kan hij een andere staat met een consulaire vertegenwoordiging in dat derde land verzoeken om hem te vertegenwoordigen. Visumafgifte geschiedt in dit geval na machtiging van en namens de vertegenwoordigde staat, zo nodig na het volgen van de raadplegingsprocedure tussen de centrale autoriteiten.

c) Met het oog op de onder a) en b) bedoelde vertegenwoordiging voor de afgifte van eenvormige visa moet tussen de vertegenwoordigde staat of staten en de staat die als vertegenwoordiger optreedt een overeenkomst worden gesloten waarin wordt vermeld:

— de duur van de vertegenwoordiging en de voorwaarden voor de opzegging ervan, en,

— voor de toepassing van het bepaalde onder b), de uitvoeringsbepalingen voor de vertegenwoordiging, zoals de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling van ruimten door de staat die als vertegenwoordiger optreedt, de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling van personeel door de staat die als vertegenwoordiger optreedt en door de vertegenwoordigde staat en de mogelijke financiële deelname van de vertegenwoordigde staat in de kosten die verband houden met de visumafgifte door de staat die als vertegenwoordiger optreedt.

d) De regeling voor de onder a) en b) bedoelde vertegenwoordiging ten behoeve van de afgifte van eenvormige visa is weergegeven in de desbetreffende overzichten die zijn opgenomen in bijlage 18 bij de Gemeenschappelijke Visuminstructies.”.

2. Onder e) worden de woorden „in derde staten waar niet alle Schengenstaten vertegenwoordigd zijn” vervangen door de woorden „in geval van vertegenwoordiging krachtens het bepaalde onder a) en b)”.

3. Punt e), laatste streepje, wordt vervangen door:

„— Op plaatselijk niveau zien de diplomatieke of consulaire posten er, in het kader van de consulaire samenwerking ter plaatse, op toe dat aan de visumaanvragers passende informatie ter beschikking wordt gesteld over de bevoegdheden die voortvloeien uit de toepassing van de vertegenwoordigingsregeling overeenkomstig het bepaalde onder a) en b)”.

Artikel 2

Aan de Gemeenschappelijke Visuminstructies wordt een bijlage 18 toegevoegd, getiteld „Overzichten van de vertegenwoordigingsregeling voor de afgifte van eenvoudige visa”. Die bijlage wordt opgesteld en bijgewerkt op basis van de gegevens die worden meegedeeld aan het secretariaat-generaal van de Raad volgens de procedure van artikel 2 van Verordening (EG) nr. 789/2001 voor de wijzigingen in het handboek betreffende de afgifte van Schengenvisa in derde staten waar niet alle Schengenstaten vertegenwoordigd zijn, en komt in de plaats van laatstgenoemde.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing met ingang van de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 22 december 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

A. MATTEOLI

BESLUIT VAN DE RAAD**van 22 december 2003**

houdende toekenning van een lagere rubriceringsgraad aan bijlage 5 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en de overeenkomstige bijlage 14b van het Gemeenschappelijk Handboek, en houdende derubricering van de bijlagen 9 en 10 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en de overeenkomstige bijlagen 6b en 6c van het Gemeenschappelijk Handboek

(2004/16/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 207,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij zijn besluiten van 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93) 22 rev) en 23 juni 1998 (SCH/Com-ex (98) 17) heeft het bij de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord van 14 juni 1985 ingestelde Uitvoerend Comité, het predikaat „vertrouwelijk” toegekend aan de bijlagen 5, 9 en 10 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en aan alle bijlagen bij het Gemeenschappelijk Handboek ⁽¹⁾, waarvan een nieuwe versie is aangenomen bij besluit van genoemd Uitvoerend Comité van 28 april 1999 (SCH/Com-ex (99) 13).
- (2) De Gemeenschappelijke Visuminstructies en het Gemeenschappelijk Handboek, alsmede de besluiten van het Uitvoerend Comité houdende rubricering daarvan, maken deel uit van het Schengenacquis als door de Raad omschreven in Besluit 1999/435/EG ⁽²⁾.
- (3) Deel I en verscheidene bijlagen van het Gemeenschappelijk Handboek zijn krachtens Besluit 2000/751/EG ⁽³⁾ gederubriceerd, en deel II van het Gemeenschappelijk Handboek is gederubriceerd krachtens Besluit 2002/353/EG ⁽⁴⁾.
- (4) Bijlage 5 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en de overeenkomstige bijlage 14b van het Gemeenschappelijk Handboek moeten een lagere rubriceringsgraad krijgen, terwijl de bijlagen 9 en 10 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en de overeenkomstige bijlagen 6b en 6c van het Gemeenschappelijk Handboek moeten worden gederubriceerd.
- (5) De besluiten SCH/Com-ex (93) 22 rev en SCH/Com-ex (98)17 van het Uitvoerend Comité moeten worden ingetrokken; toekomstige besluiten over de rubricering van documenten die deel uitmaken van het Schengenacquis, moeten worden genomen overeenkomstig de voorschriften voor de rubricering van documenten, zoals vervat in Besluit 2001/264/EG van de Raad van 19 maart 2001 tot vaststelling van beveiligingsvoorschriften van de Raad ⁽⁵⁾,

BESLUIT:

Artikel 1

Aan bijlage 5 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en aan de overeenkomstige bijlage 14b van het Gemeenschappelijk Handboek wordt de lagere rubriceringsgraad „RESTREINT UE” toegekend, terwijl de bijlagen 9 en 10 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies, alsmede de overeenkomstige bijlagen 6b en 6c van het Gemeenschappelijk Handboek, worden gederubriceerd.

Artikel 2

Bijlage 9 en bijlage 10 van de Gemeenschappelijke Visuminstructies, alsmede de overeenkomstige bijlagen 6b en 6c van het Gemeenschappelijk Handboek, worden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 3

De besluiten van het Uitvoerend Comité van Schengen van 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93)22 rev.) en van 23 juni 1998 (SCH/Com-ex (98) 17) worden ingetrokken.

Artikel 4

Dit besluit wordt van kracht op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 22 december 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

A. MATTEOLI

⁽¹⁾ PB C 313 van 16.12.2002, blz. 97. Gemeenschappelijk Handboek gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 693/2003 van de Raad (PB L 99 van 17.4.2003, blz. 8).

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 303 van 2.12.2000, blz. 29.

⁽⁴⁾ PB L 123 van 9.5.2002, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 101 van 11.4.2001, blz. 1.

BESCHIKKING VAN DE RAAD**van 22 december 2003**

tot wijziging van deel V, punt 1.4, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies en deel I, punt 4.1.2, van het Gemeenschappelijk Handboek, namelijk de opnemings- en de voor te leggen bewijsstukken van het bewijs van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten in geval een eenvormig inreisvisum wordt afgegeven

(2004/17/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 789/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen ⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 790/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures inzake de uitvoering van de controle en de bewaking aan de grenzen ⁽²⁾,

Gezien het initiatief van de Helleense Republiek,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Tampere heeft in punt 22 van de conclusies beklemtoond dat „een actief gemeenschappelijk beleid inzake visa en valse documenten verder dient te worden ontwikkeld, met inbegrip van nauwere samenwerking tussen de consulaten van de Europese Unie in derde landen...”.
- (2) Een essentiële voorwaarde voor de toepassing van het gemeenschappelijk beleid wat de afgifte van visa betreft, is een zo groot mogelijke harmonisatie van de voorwaarden voor de afgifte van visa, in het bijzonder op het gebied van de bewijsstukken die betrekking hebben op de middelen van bestaan en welke ter staving van de aanvragen worden voorgelegd.
- (3) Visumaanvragers moeten met de bewijsstukken waarom hun wordt verzocht, onder meer kunnen aantonen dat zij beschikken over een persoonlijke of groepsreisverzekering ter dekking van eventuele uitgaven voor repatriëring om medische redenen, dringende medische zorg en/of spoedbehandeling in een ziekenhuis tijdens hun verblijf op het grondgebied van de lidstaten die de bepalingen van het Schengenacquis volledig toepassen.
- (4) In beginsel moeten de aanvragers een verzekering in het land van verblijf afsluiten. Indien dit niet mogelijk is, moeten zij die verzekering in een ander land proberen af te sluiten.
- (5) Het is wenselijk te voorzien in uitzonderingen op de reisverzekeringsverplichting voor houders van diplomatieke paspoorten, dienstpaspooten en andere officiële

paspoorten, alsmede in de mogelijkheid om in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking aan te tonen dat onderdanen van bepaalde derde landen niet aan deze eis hoeven te voldoen. Daarnaast moeten de diplomatieke of consulaire posten die de aanvraag behandelen, de mogelijkheid hebben om in bepaalde gevallen wanneer zij dit dienstig achten, vrijstelling van die verplichting te verlenen.

- (6) Het is wenselijk dat een opmerking wordt aangebracht in de zone voor nationale gegevens van de visumsticker, om aan te geven dat de houder van het visum vrijgesteld is van de reisverzekeringsverplichting. Het Gemeenschappelijk Handboek dient te worden aangevuld met een bepaling dat, indien de houder aan de grensovergang geen bewijs van een dergelijke verzekering kan overleggen, de bevoegde ambtenaar moet nagaan of zo'n opmerking is aangebracht.
- (7) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is het niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan. Aangezien er met deze beschikking wordt beoogd voort te bouwen op het Schengenacquis krachtens de bepalingen van titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken op grond van artikel 5 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad deze beschikking heeft vastgesteld, of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- (8) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze beschikking een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis zoals bedoeld in de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ⁽³⁾, die vallen onder artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG ⁽⁴⁾ inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst.

⁽¹⁾ PB L 116 van 26.4.2001, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 116 van 26.4.2001, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

⁽⁴⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

- (9) Deze beschikking vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis ⁽¹⁾; het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze beschikking en is hieraan niet gebonden noch onderworpen aan de toepassing ervan.
- (10) Deze beschikking vormt een ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis ⁽²⁾; Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze beschikking en is hieraan niet gebonden noch onderworpen aan de toepassing ervan.
- (11) Deze beschikking is een rechtshandeling die voortbouwt op het Schengenacquis of daaraan is verbonden zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan deel V, punt 1.4, tweede alinea, derde streepje, van de Gemeenschappelijke Visuminstructies wordt, na de term „(bijlage 7) ⁽¹⁾”, het volgende toegevoegd:

„Tevens dient de verzoeker, ter staving van het verzoek om afgifte van een visum voor een verblijf van korte duur, te bewijzen dat hij houder is van een toereikende, geldige persoonlijke of collectieve reisverzekering ter dekking van eventuele uitgaven voor repatriëring om medische redenen, dringende medische zorg en/of spoedbehandeling in een ziekenhuis.

In beginsel moeten de aanvragers een verzekering in het land van verblijf afsluiten. Indien dit niet mogelijk is, moeten zij die verzekering in een ander land proberen te sluiten. Sluit de uitnodiger voor de aanvrager een verzekering af, dan moet hij zulks in zijn eigen woonplaats doen.

De verzekering moet geldig zijn op het gehele grondgebied van de lidstaten die de bepalingen van het Schengenacquis volledig toepassen, en moet de hele duur van het verblijf van de betrokkene bestrijken. De minimumdekking bedraagt 30 000 EUR.

In beginsel dient het bewijs van deze verzekering te worden overgelegd bij de afgifte van het visum.

De bevoegde diplomatieke of consulaire post die de visumaanvraag behandelt, kan besluiten dat aan deze verplichting is voldaan wanneer is aangetoond dat er op grond van de beroepssituatie van de aanvrager een voldoende verzekeringsdekking mag worden verondersteld.

De diplomatieke of consulaire posten kunnen per geval besluiten tot vrijstelling van de betreffende verplichting voor de houders van diplomatieke paspoorten, dienstpaspoorten en andere officiële paspoorten of indien hiermee nationale, met de buitenlandse of ontwikkelingspolitiek verband houdende of andere belangrijke openbare belangen worden gediend.

Tevens kunnen er uitzonderingen worden gemaakt op de verplichting om een bewijs van reisverzekering over te leggen, wanneer in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking wordt aangetoond dat het verkrijgen van een dergelijke verzekering voor de onderdanen van bepaalde derde landen niet mogelijk is.

Bij de beoordeling of een verzekering toereikend is, kunnen de lidstaten verifiëren of schuldvorderingen op de verzekeringsmaatschappij invorderbaar zouden zijn in een lidstaat, Zwitserland of Liechtenstein;”.

Artikel 2

Aan het eind van deel I, punt 4.1.2, van het Gemeenschappelijk Handboek wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Overeenkomstig deel V, punt 1.4, tweede alinea, derde streepje, van de Gemeenschappelijke Visuminstructie dient de aanvrager, ter ondersteuning van de aanvraag om afgifte van een visum voor kort verblijf of reisvisum, te bewijzen dat hij houder is van een toereikende, geldige persoonlijke of collectieve reisverzekering ter dekking van eventuele uitgaven voor repatriëring om medische redenen, dringende medische zorg en/of spoedbehandeling in een ziekenhuis.

Een visumplichtige onderdaan van een derde land kan echter vrijgesteld zijn van de bovengenoemde verplichting. In dat geval moet de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging dan wel de met de grenscontrole belaste autoriteit in de zone voor nationale gegevens van de visumsticker de opmerking „GEEN VERZEKERING VEREIST” aanbrengen.”.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 juni 2004.

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 22 december 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

A. MATTEOLI

⁽¹⁾ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁽²⁾ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 december 2003

tot wijziging van Beschikking 2003/749/EG inzake een eerste financiële bijdrage van de Gemeenschap in de subsidiabele kosten van de uitroeiing van aviaire influenza in België in 2003

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5010)

(Slechts de tekst in de Franse en de Nederlandse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/18/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, en met name op artikel 3, lid 3 en artikel 5, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sinds maart 2003 zijn bij Beschikking 2003/289/EG van de Commissie van 25 april 2003 tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met aviaire influenza in België ⁽²⁾ maatregelen getroffen om de verspreiding van aviaire influenza in België tegen te gaan.
- (2) Bij Beschikking 2003/289/EG is België verzocht erop toe te zien dat risicovolle pluimveebedrijven preventief worden geruimd en dat ander pluimvee en andere vogels in gebieden waarvoor beperkende maatregelen gelden en in afgebakende gebieden die als risicovol worden beschouwd, worden gedood.
- (3) België heeft de nodige voorzorgsmaatregelen genomen om verspreiding van aviaire influenza tegen te gaan.
- (4) Het uitbreken van aviaire influenza betekent een ernstig gevaar voor de veestapel van de Gemeenschap. Om verspreiding van deze ziekte te voorkomen en bij te dragen tot de uitroeiing ervan, moet de Gemeenschap dan ook bijstand verlenen voor de subsidiabele uitgaven die België heeft gedaan. Daarom moet overeenkomstig Beschikking 90/424/EEG aan België een financiële bijdrage van de Gemeenschap worden toegekend ter dekking van de kosten voor bovengenoemde voorzorgsmaatregelen in 2003.

- (5) Beschikking 2003/749/EG van de Commissie ⁽³⁾ inzake een eerste financiële bijdrage van de Gemeenschap in de subsidiabele kosten van de uitroeiing van aviaire influenza in België in 2003 voorzagt in een voorschot van 1 250 miljoen EUR voor het verplicht doden van de dieren en vernietigen van de eieren in 2003. Nu kan echter met meer zekerheid worden geraamd hoeveel schadeclaims moet worden betaald.

- (6) België heeft ook gegevens verstrekt over de kosten voor de uitvoering van de bij Beschikking 2003/289/EG opgelegde maatregelen.

- (7) Volgens de verstrekte informatie worden de totale kosten voor de compensatie van de eigenaars van de dieren en eieren geschat op 6 160 017 EUR.

- (8) Mits in 2003 de nodige middelen beschikbaar zijn, moet de Gemeenschap bijdragen in de uitgaven die België heeft verricht en moet het voorschot worden opgetrokken tot 3 miljoen EUR.

- (9) België heeft op 4 september 2003 een met redenen omkleed verzoek ingediend om verlenging van de termijn voor het indienen van het verzoek om vergoeding voor de vernietigde eieren en de gedode eendagskuikens naar aanleiding van de vervoersbeperkingen uit hoofde van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁴⁾. De bepalingen van artikel 3, lid 3, moeten dienovereenkomstig worden gewijzigd.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 105 van 26.4.2003, blz. 24. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/388/EG (PB L 133 van 29.5.2003, blz. 92).

⁽³⁾ PB L 271 van 22.10.2003, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/33/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 315 van 19.11.2002, blz. 14).

- (10) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 2003/749/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. De titel van Beschikking 2003/749/EG komt te luiden als volgt:

„Beschikking 2003/749/EG van de Commissie van 10 oktober 2003 inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap in de subsidiabele kosten van de uitroeiing van aviaire influenza in België in 2003”.

2. In artikel 1 komt punt a) te luiden als volgt:

„a) de onmiddellijke en passende schadeloosstelling van de eigenaars voor het doden van de dieren en vernietigen van de eieren krachtens:

- artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG,
- artikel 5 van Richtlijn 92/40/EEG en
- artikel 3 van Beschikking 2003/289/EG

in het kader van verplichte uitroeingsmaatregelen als bedoeld in artikel 3, lid 2, eerste en zevende streepje, van Beschikking 90/424/EEG in verband met uitbraken van aviaire influenza in 2003 die krachtens bovengenoemde bepalingen en overeenkomstig deze beschikking zijn getroffen;”.

3. Artikel 3, lid 3, komt te luiden als volgt:

„3. Indien België de vergoedingen uit hoofde van artikel 5 van Richtlijn 90/425/EEG en artikel 3 van Beschikking 2003/289/EG uitbetaald heeft na afloop van de termijn van 90 dagen die in artikel 2, onder a), vastgelegd is, worden de subsidiabele bedragen wegens uitbetaling na afloop van de vastgestelde termijn verlaagd met:

- 25 % in het geval van uitbetalingen die 91 tot 105 dagen na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn;
- 50 % in het geval van uitbetalingen die 106 tot 120 dagen na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn;
- 75 % in het geval van uitbetalingen die 121 tot 135 dagen na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn;
- 100 % in het geval van uitbetalingen die 136 dagen of later na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn.

Indien België de vergoedingen uit hoofde van artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG uitbetaald heeft na afloop van de termijn van 60 dagen na de bekendmaking van deze beschikking, worden de subsidiabele bedragen wegens uitbetaling na afloop van de vastgestelde termijn verlaagd met:

- 25 % in het geval van uitbetalingen die 61 tot 75 dagen daarna gedaan zijn;
- 50 % in het geval van uitbetalingen die 76 tot 90 dagen daarna gedaan zijn;
- 75 % in het geval van uitbetalingen die 91 tot 105 dagen daarna gedaan zijn;
- 100 % in het geval van uitbetalingen die 106 dagen of later daarna gedaan zijn.”.

4. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- a) Lid 1 komt te luiden als volgt:

„1. Onder voorbehoud van de resultaten van de eventuele controles als bedoeld in artikel 5 en mits de nodige middelen beschikbaar zijn, wordt op grond van de door België ingediende bewijsstukken betreffende de onmiddellijke en passende schadeloosstelling van de eigenaars voor het verplicht doden van de dieren en vernietigen van de eieren in 2003 krachtens artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG, artikel 5 van Richtlijn 92/40/EEG en artikel 3 van Beschikking 2003/289/EG een voorschot van 3 miljoen EUR betaald.”.

- b) Lid 3 komt te luiden als volgt:

„3. Het in lid 2 bedoelde betalingsverzoek wordt ingediend in elektronische vorm:

- conform bijlage I A en bijlage I B; voor schadeloosstellingen als bedoeld in artikel 1, onder a), tweede streepje, binnen 60 kalenderdagen na de opheffing van de bij Beschikking 2003/428/EG van de Commissie (*) opgelegde beperkingen; voor schadeloosstellingen als bedoeld in artikel 1, onder a), eerste en derde streepje, binnen 90 dagen na de kennisgeving van deze beschikking;
- conform bijlage II binnen zes maanden na de bij het eerste streepje bedoelde datum.

Bij niet-naleving van deze termijnen wordt de financiële bijdrage van de Gemeenschap per maand vertraging met 25 % verlaagd. Op met redenen omkleed verzoek van België kan de Commissie deze termijnen echter verlengen.

(*) PB L 144 van 12.6.2003, blz. 15.”

*Artikel 2***Geadresseerde**

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 23 december 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 23 december 2003****tot wijziging van Beschikking 2003/812/EG tot vaststelling van de lijsten van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van bepaalde producten voor menselijke consumptie als bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG van de Raad toestaan***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5046)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2004/19/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinaire en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van producten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/721/EG van de Commissie⁽²⁾, en met name op artikel 10, lid 2, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Beschikking 2003/812/EG van de Commissie⁽³⁾ stelt de lijsten vast van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van bepaalde producten voor menselijke consumptie als bedoeld in Richtlijn 92/118/EEG toestaan.
- (2) Om deze wetgeving van kracht te doen worden op hetzelfde tijdstip als andere wetgeving tot vaststelling van de lijsten van landen en certificering van niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten is

het nodig de datum van toepassing van Beschikking 2003/812/EG uit te stellen van 1 januari tot 1 mei 2004.

- (3) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In artikel 3 van Beschikking 2003/812/EG wordt de datum „1 januari 2004” vervangen door „1 mei 2004”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 december 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 49.

⁽²⁾ PB L 260 van 11.10.2003, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 305 van 22.11.2003, blz. 17.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 23 december 2003****tot oprichting van een uitvoerend agentschap, genaamd het „Uitvoerend Agentschap voor intelligente energie”, voor het beheer van de communautaire maatregelen op het gebied van energie overeenkomstig Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad**

(2004/20/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad van 19 december 2002 tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van communautaire programma's worden gedelegeerd ⁽¹⁾, en met name op artikel 3, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie heeft, in het kader van de strategie voor duurzame ontwikkeling, maatregelen genomen ter bevordering en ontwikkeling van duurzame energiebronnen en energie-efficiëntie teneinde op evenwichtige wijze bij te dragen tot de realisatie van de volgende algemene doelstellingen: continuïteit van de energievoorziening, concurrentiekracht en bescherming van het milieu.
- (2) Tot deze maatregelen behoort Beschikking nr. 1230/2003/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 tot vaststelling van een meerjarenprogramma voor acties op energiegebied: „Intelligente energie — Europa” (2003-2006) ⁽²⁾, waarvan de werkterreinen de ontwikkeling van duurzame energiebronnen en energie-efficiëntie zijn, inclusief in het vervoer, alsook de bevordering ervan in de ontwikkelingslanden.
- (3) Verordening (EG) nr. 58/2003 verleent de Commissie de bevoegdheid om tot de oprichting van uitvoerende agentschappen te besluiten overeenkomstig het bij die Verordening vastgestelde statuut en om aan deze agentschappen bepaalde taken voor het beheer van een of meer communautaire programma's te delegeren.
- (4) De oprichting van een uitvoerend agentschap is bedoeld om de Commissie in staat te stellen zich op haar prioritaire activiteiten en taken te concentreren, die niet kunnen worden geëxternaliseerd, zonder dat zij evenwel de zeggenschap, de controle en de eindverantwoordelijkheid over de door de uitvoerende agentschappen beheerde acties verliest.
- (5) Het beheer van het programma „Intelligente energie — Europa” behelst de uitvoering van projecten met een technisch karakter, die geen besluitvorming van politieke aard inhouden, en vergt een grote technische en financiële deskundigheid gedurende de gehele projectcyclus.

(6) Het delegeren van taken in verband met de uitvoering van dit programma aan een uitvoerend agentschap kan geschieden door de programmering, prioritering en evaluatie van het programma, waarvoor de diensten van de Commissie verantwoordelijk worden, duidelijk te scheiden van de uitvoeringsfase, waarmee het uitvoerend agentschap wordt belast.

(7) Uit een hiertoe uitgevoerde kosten-batenanalyse blijkt dat sommige beheerstaken, zoals de uitvoering van de begroting, de technische en boekhoudkundige follow-up van de projecten, de verspreiding en benutting van de resultaten efficiënter door een uitvoerend agentschap zouden kunnen worden verricht, terwijl de Commissie de verantwoordelijkheid heeft voor de uitvoering van het programma „Intelligente energie — Europa” met inachtneming van de beschikking tot vaststelling van het programma alsook het werkprogramma ervan en de richtsnoeren die worden vastgesteld door de Commissie, bijgevoegd door het beheerscomité waarin artikel 8 van de beschikking voorziet.

(8) De gebruikmaking van een uitvoerend agentschap zou de gelegenheid bieden het nieuwe programma, dat aanzienlijk versterkt werd in verhouding tot zijn voorganger, efficiënter te beheren.

(9) De uitvoering door een uitvoerend agentschap van de vastgestelde taken zou de diensten van de Commissie in staat stellen zich te richten op de strategische en regelgevingskwesties terwijl de communautaire steun aan multinationale acties die in de lidstaten worden uitgevoerd wordt geïntensiveerd. Dit is de beste manier om de energiedoelstellingen te bereiken die zijn vastgesteld in de verschillende wettelijke teksten en andere maatregelen op het gebied van duurzame energiebronnen en energie-efficiëntie, inclusief vervoer.

(10) De uitvoering van de prioriteiten van de Commissie en, met name, de strategie voor duurzame ontwikkeling, kunnen leiden tot de vaststelling van maatregelen in de context van het communautaire beleid op de genoemde gebieden die een optreden van de Commissie met zich meebrengen dat van dien aard is dat het door het agentschap kan worden uitgevoerd. Er dient voor te worden gezorgd dat aan het agentschap aanvullende beheers- en uitvoeringstaken kunnen worden toegewezen.

(11) De bij dit besluit genomen maatregelen stemmen overeen met het advies van het Comité voor de uitvoerende agentschappen,

⁽¹⁾ PB L 11 van 16.1.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 176 van 15.7.2003, blz. 29.

BESLUIT:

Artikel 1

Oprichting van het agentschap

1. Er wordt een uitvoerend agentschap (hierna: „het agentschap”) voor het beheer van de communautaire maatregelen op het gebied van energie opgericht, waarvan het statuut valt onder Verordening (EG) nr. 58/2003.
2. De benaming van het agentschap is „Uitvoerend Agentschap voor intelligente energie”.

Artikel 2

Vestigingsplaats

De vestigingsplaats van het agentschap is Brussel.

Artikel 3

Duur

Het agentschap wordt opgericht voor een periode die begint op 1 januari 2004 en eindigt op 31 december 2008.

Artikel 4

Doelstellingen en taken

1. Het agentschap is in het kader van het communautaire programma „Intelligente energie — Europa”, dat is vastgesteld bij Beschikking nr. 1230/2003/EG, belast met de uitvoering van de taken betreffende de communautaire steun uit hoofde van het programma, met uitsluiting van de evaluatie van het programma, wettelijke voortgangscntrole en strategische studies of alle andere maatregelen die uitsluitend tot de bevoegdheid van de Commissie mochten behoren. Het agentschap is met name belast met de volgende taken:
 - a) het beheer van alle fasen van de cyclus van het programma „Intelligente energie — Europa” in verband met specifieke projecten op basis van Beschikking nr. 1230/2003/EG en het in deze beschikking vastgestelde en door de Commissie goedgekeurde werkprogramma, na advies van het comité voor het beheer van het programma, en de hiertoe noodzakelijke controles, alsmede het nemen van de relevante beslissingen in overeenstemming met de door de Commissie verleende delegatie;
 - b) het vaststellen van besluiten tot uitvoering van de begroting, zowel aan de ontvangsten- als aan de uitgavenzijde, en tot het verrichten, in overeenstemming met de door de Commissie verleende delegatie, van alle handelingen die voor het beheer van het communautaire programma vereist zijn, en met name die welke verband houden met overheidsopdrachten en subsidies.
 - c) het verzamelen, analyseren en aan de Commissie verstrekken van alle informatie die nodig is om de uitvoering van het communautaire programma te sturen alsook alle andere informatie of rapporten aan de Commissie waarin het werkprogramma en het delegatiebesluit voorzien.
2. De Commissie kan, na advies van het comité voorzien in artikel 24 van Verordening (EG) nr. 58/2003, aan het agentschap vragen om soortgelijke taken uit te oefenen in het kader

van andere communautaire programma's in de zin van artikel 2 van deze verordening als het in lid 1 vermelde programma, op voorwaarde dat deze programma's of acties beperkt blijven tot de ontwikkeling van duurzame energiebronnen en energie-efficiëntie, inclusief het vervoer, alsook de bevordering ervan en op voorwaarde dat hierdoor geen significante toename in de taken van het agentschap wordt veroorzaakt.

3. In het besluit van de Commissie tot het verlenen van delegatie zijn alle aan het agentschap toevertrouwde taken nauwkeurig omschreven; het wordt aangepast wanneer extra taken aan het agentschap worden toevertrouwd. Het besluit wordt, ter informatie, gestuurd aan het comité zoals voorzien in artikel 24 van Verordening (EG) nr. 58/2003.

Artikel 5

Organisatiestructuur

1. Het agentschap wordt bestuurd door een directiecomité en een directeur, die door de Commissie worden aangewezen.
2. De leden van het directiecomité worden benoemd voor drie jaar.
3. De directeur van het agentschap wordt benoemd voor vijf jaar.

Artikel 6

Subsidie

Het agentschap ontvangt een subsidie die is opgenomen in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en afkomstig is van de toewijzing voor het communautaire programma „Intelligente energie — Europa” en, in voorkomende gevallen, voor andere communautaire programma's of acties waarvan de uitvoering aan het agentschap is toevertrouwd ingevolge artikel 4, lid 2.

Artikel 7

Controle en verslag over de uitvoering

Het agentschap is onderworpen aan de controle van de Commissie en brengt regelmatig verslag uit over de uitvoering van de programma's waarmee het is belast, op de wijze en met de frequentie die in het delegatiebesluit is vermeld.

Artikel 8

Besteding van het werkingsbudget

Het agentschap besteedt zijn werkingsbudget overeenkomstig het bepaalde in het model van financieel reglement van de Commissie.

Gedaan te Brussel, 23 december 2003.

Voor de Commissie

Loyola DE PALACIO

Vice-voorzitter

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 29 december 2003****tot vaststelling van de indicatieve toewijzingen aan Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, afdeling Garantie, voor de maatregelen voor plattelandsontwikkeling voor de periode van 2004 tot en met 2006**

(2004/21/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ⁽¹⁾, en met name op artikel 46, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De vastleggingskredieten die worden toegewezen voor de in de doelstelling 1-programma's geïntegreerde maatregelen voor plattelandsontwikkeling, worden overeenkomstig artikel 35, lid 2, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 gefinancierd door de afdeling Oriëntatie van het EOGFL.
- (2) De communautaire steun voor andere maatregelen voor plattelandsontwikkeling wordt overeenkomstig artikel 47 bis, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 gefinancierd door de afdeling Garantie van het EOGFL.
- (3) De Europese Raad heeft in zijn vergadering in Kopenhagen in december 2002 de financiële vooruitzichten betreffende de door de afdeling Garantie van het EOGFL mede te financieren maatregelen voor plattelandsontwikkeling en begeleidende maatregelen voor Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije voor de periode van 2004 tot en met 2006 vastgesteld (bijlage I bij de conclusies van het voorzitterschap).
- (4) Volgens artikel 46, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1257/1999 verricht de Commissie voor de door de afdeling Garantie van het EOGFL medegefinancierde maatregelen voor plattelandsontwikkeling aanvankelijke toewijzingen aan de lidstaten, uitgesplitst op jaarbasis, zulks aan de hand van objectieve criteria, daarbij in het

bijzonder rekening houdend met specifieke situaties en behoeften en met bijzondere inspanningen die moeten worden geleverd, vooral op het gebied van het milieu, het scheppen van arbeidsplaatsen en het landschapsonderhoud.

- (5) De in prijzen van 1999 uitgedrukte indicatieve toewijzingen die zijn vermeld in de aan de Akte van Toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije gehechte verklaring ⁽²⁾, zijn omgerekend in lopende prijzen,

BESLUIT:

Artikel 1

De aanvankelijke toewijzingen aan Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije voor de door de afdeling Garantie van het EOGFL medegefinancierde steun voor plattelandsontwikkeling voor de periode van 2004 tot en met 2006 worden vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking onder voorbehoud en op de datum van de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije.

Gedaan te Brussel, 29 december 2003.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1783/2003 (PB L 270 van 21.10.2003, blz. 70).

⁽²⁾ PB L 236 van 23.9.2003, blz. 974.

BIJLAGE

Steun voor plattelandsontwikkeling (2004–2006)**Jaarlijkse toewijzingen***(in miljoen EUR)*

Aanvankelijke toewijzing in lopende prijzen				
	2004	2005	2006	2004–2006
Tsjechië	163,3	182,0	197,5	542,8
Estland	45,3	50,4	54,8	150,5
Cyprus	22,5	25,1	27,2	74,8
Letland	98,7	110,0	119,4	328,1
Litouwen	147,3	164,1	178,1	489,5
Hongarije	181,2	201,9	219,2	602,3
Malta	8,1	9,0	9,8	26,9
Polen	862,4	961,0	1 043,0	2 866,4
Slovenië	84,7	94,4	102,5	281,6
Slowakije	119,5	133,1	144,5	397,1

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 29 december 2003****tot wijziging van Beschikking 94/83/EG inzake financiële bijstand van de Gemeenschap met het oog op de verbetering van het stelsel voor veterinaire controle aan de buitengrenzen van de Gemeenschap in Duitsland***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5201)***(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)**

(2004/22/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

*Artikel 1*Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 38,

Beschikking 94/83/EG wordt als volgt gewijzigd:

Overwegende hetgeen volgt:

1. In artikel 2, lid 2, tweede streepje, wordt de datum van 30 juni 1995 vervangen door die van 31 december 2000.

(1) De Commissie heeft bij Beschikking 94/83/EG ⁽³⁾ de financiële deelname van de Gemeenschap vastgesteld aan het door Duitsland ingediende programma met het oog op de verbetering van het stelsel voor veterinaire controle aan de buitengrenzen van de Gemeenschap in Duitsland.

2. In artikel 3 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

„De Commissie kan in samenwerking met de bevoegde Duitse autoriteiten controles ter plekke uitvoeren in verband met de in het kader van deze beschikking verrichte uitgaven.”.

Artikel 2

(2) De Duitse autoriteiten hebben gevraagd om verlenging van de voor de uitvoering van hun programma toegekende termijn om rekening te houden met de vertraging bij de bouw en de renovatie van de infrastructuur en daarom is het dienstig voornoemde beschikking te wijzigen om de voor de uitvoering van het programma geplande termijn te verlengen en om de nodige controles op de goede uitvoering daarvan mogelijk te maken.

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

(3) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

Gedaan te Brussel, 29 december 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.⁽³⁾ PB L 42 van 15.2.1994, blz. 18.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE**van 29 december 2003****tot opening van een onderzoek op grond van artikel 27, lid 2 van Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad naar schending van de vrijheid van vereniging in Belarus**

(2004/23/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2501/2001 van de Raad van 10 december 2001 houdende toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties voor de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2004 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1686/2003 van de Commissie ⁽²⁾, en met name op artikel 27, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft informatie ontvangen over mogelijke schendingen van de vrijheid op vereniging in Belarus, welke informatie verstrekt werd door het Internationaal Verband van vrije vakverenigingen, het Europees Verbond van vrije vakverenigingen en het Wereldverbond van de arbeid.
- (2) Volgens artikel 26, lid 1, onder b), kunnen preferentiële regelingen ten aanzien van alle of bepaalde producten uit een begunstigd land tijdelijk worden ingetrokken op grond van „ernstige en systematische schending van de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen, het recht tot collectieve onderhandeling of het beginsel van non-discriminatie in arbeid en beroep, dan wel het gebruik van kinderarbeid als omschreven in de desbetreffende ILO-Verdragen”.
- (3) De Commissie heeft de informatie over de mogelijke schending van de vrijheid van vereniging in Belarus onderzocht. Deze schending zou bestaan uit beperkingen

op het recht van werknemers en werkgevers om zelf organisaties op te richten zonder inmenging van de overheid, inmenging van de overheid bij vakbondsverkiezingen, beperking van vakbondsactiviteiten en repressie van vakbondsleiders en -activisten, als omschreven in Verdrag nr. 87 betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakbondsrecht en Verdrag nr. 98 betreffende de toepassing van de beginselen van het recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen van de Internationale Arbeidsorganisatie. De Commissie is van oordeel dat er voldoende gronden zijn om een onderzoek in te stellen.

- (4) De maatregelen van dit besluit zijn in overeenstemming met het advies van het Comité Algemene Preferenties,

BESLUIT:

Enig artikel

De Commissie opent een onderzoek naar mogelijke schendingen van de vrijheid van vereniging in Belarus.

Gedaan te Brussel, 29 december 2003.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 346 van 31.12.2001, blz. 1.⁽²⁾ PB L 240 van 26.9.2003, blz. 8.